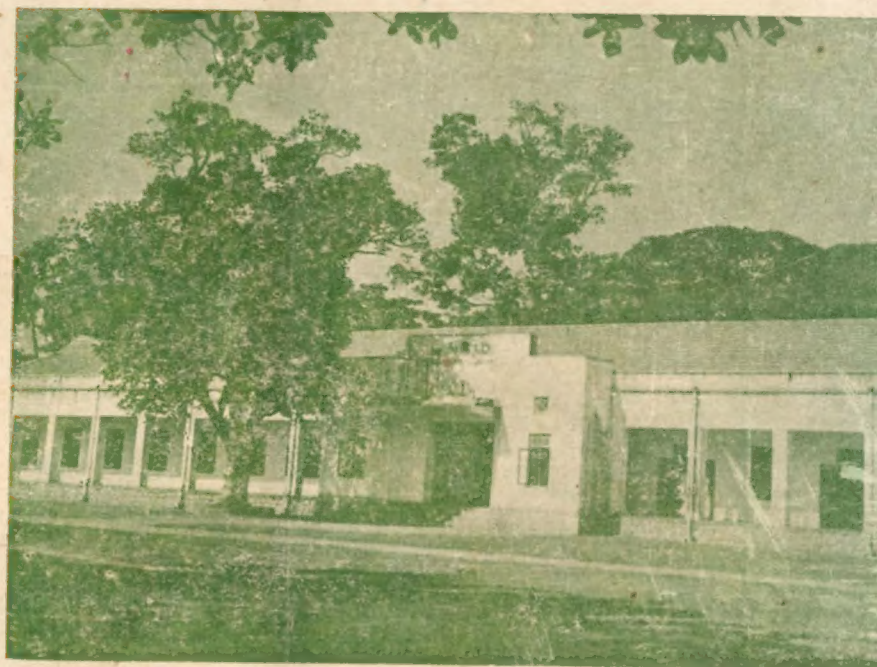

15

ഗുണാലോകം

ഐക്യസംസ്ഥാനം—
—ഗുണശാലാസംഘം പ്രസിദ്ധീകരണം.

ഗുണാലോകം

ചരിത്രം

വാചികവരികൾ ത. 5.

ഒറ്റപ്രതി അണ 8.

ഗ്രന്ഥാലോകം

പത്രാധിപസമിതി

ശ്രീ. എസ്. ഗുപ്തൻ നായർ എം. എ.

(പ്രധാന പത്രാധിപർ)

,, എം. പി. ചോൾ എം. എ.

,, കെ. രാമകൃഷ്ണ പിള്ള ബി. എ. എൽ എൽ. ബി.

,, എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി.

വിഷയവിവരം

1. തിരനോട്ടം
2. ജനകീയ കലാവേദികൾ .... എം. ഗോവിന്ദൻ
3. ഗോകുലയുടെ അമ്മമാർ .... വയലളം പി. വി. എൻ. നായർ
4. ജി. എ. നടേശൻ .... കെ. എ. സുകുമാരൻ, ടാററാപുരം
5. മദിരാശിയിലെ പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആക്ട് അതിന്റെ ചരിത്രവും പ്രാധാന്യവും (ഒരു ലഘുവിവരണം) .... ഡാ: എസ്. ആർ. രത്നാഥൻ എം. എ.
6. റ്റുറസന്റെ ചിരി .... കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ
7. ആശാന്റെ ദീപ്തി .... പുത്തൂർ എൻ. ദിവാകരൻ
8. ശ്രീ പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ (ഒരു ചിത്രം).... വെള്ളൂർ പി. കെ. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ
9. ഗുഡേഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ കൂടെ രണ്ടുദിവസം .... എസ്. ഗുപ്തൻനായർ
10. സംഘം വാർത്തകൾ etc.

മുഖചിത്രം: യൂണിവേഴ്സിറ്റി മാനുക്രിപ്റ്റ് ലൈബ്രറി (താളിയോല ഗ്രന്ഥശാല), തിരുവനന്തപുരം.

ഗ്രന്ഥാലോകം

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരണം

വാല്യം 2

മേയ് 1950

പേജ് 9

തിരനോട്ടം

വായനശാലകളും

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളും

ശ്രീ പട്ടംതാണപിള്ള ഈയിടെ അമ്പലപ്പുഴ ടൗൺഹാളിൽ വെച്ച് ചെറു ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ, വായനശാലകൾ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളായിരിക്കണമെന്നും, കാൺഗ്രസ്സിനു വോട്ടു സമ്പാദിക്കാൻ അവയെ ചിലർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതായി പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വായനശാലകൾ കാൺഗ്രസിന്റെ പ്രചരണ കേന്ദ്രങ്ങളായി ഇതുവരെ വർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ ആരുംതന്നെ വോട്ടു പിടിക്കുന്നതിന് അവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ വായനശാലക്കാർ വാർഷികയോഗങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായും പ്രാസംഗികന്മാരായും പല പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ടവരേയും വിളിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെ പല പാർട്ടിക്കാരുടെ അവിടെ പ്രസംഗിക്കാറുമുണ്ട്. ശ്രീമാൻ പട്ടംതാണപിള്ളതന്നെ കാൺഗ്രസ്സിനേയും ഗവണ്മെന്റിനേയും വിമർശിക്കാൻ അത്തരം പല പ്ലാറ്റ്ഫോമങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം ജനങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയമായ ബോധനം നൽകുന്നതിനു എത്രത്തോളം ഉപകരിക്കുമോ അത്രത്തോളമേ സിദ്ധിക്കുകയായിരിക്കയുള്ളൂ. അല്ലാതെ അവ പാർട്ടിപ്രചരണമാകുകയില്ല.

ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ഈ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ശ്രീ. പട്ടത്തിന്റെ മറ്റൊരു പരാതി. കേവലം സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും ആയ ഈ സംഘടനയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദവിയും മന്ത്രിപദവും തമ്മിൽ ഒരു സംഘട്ടനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നതെന്നെയും മല്ല ശ്രീമാൻ ടി. കെ. തന്റെ ഔദ്യോഗിക നില വെച്ചുകൊണ്ട് സംഘത്തെ സ്വാ

ധീനപ്പെടുത്താനോ, സംഘപ്രവർത്തനത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താനോ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾക്കു സാക്ഷിമാനം പറയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സഹായധനം നൽകുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ രാഷ്ട്രീയ ധാരയ നോക്കി ഒരു പക്ഷപാതവും കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു ഈ രാജ്യത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകർ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. വായനശാലകളുടെ പ്രവർത്തകന്മാർ സ്വന്തനിലയ്ക്ക് പല പാർട്ടികളിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നുവരാം. പക്ഷേ വായനശാലകൾ ഒരു പാർട്ടിയുടേയും പ്രചരണോപാധികളല്ല. ഇതു മനസ്സിലാക്കാതെ സ്വന്തം പാർട്ടിയുടെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള തന്നെ വായനശാലാവാർഷികയോഗങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ചോദ്യം.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സനിഷ്ഠയും പരിപാലിച്ചുവരുന്ന നിഷ്പക്ഷതയേയും ആദർശമൂലിയേയും യഥാവിധി മനസ്സിലാക്കാതെ ശ്രീ പട്ടത്തിനെപ്പോലുള്ള ഒരു ഉന്നത വ്യക്തി ഈ രീതിയിൽ അപവാദങ്ങൾ പറയുവാൻ സന്നദ്ധനായത് ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരമായെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളു. ഈ ജനകീയ യുഗത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു അനുപേക്ഷണീയവും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു വരുന്നതുമായ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ നേതാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും മത്സരിച്ചു കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

2. സക്കാർ കൃഷിത്തോട്ടംപോലും

പട്ടംതാണുപിള്ളയെപ്പോലെ തന്നെ സംഘത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണ പരത്താൻ കൗമുദി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെ ഒരു ലേഖകനും

മതിന്നിരിക്കുന്നു. വെറുമാരു ലേഖകനല്ല, കൗമുദിയുടെ ഗർഭഗൃഹത്തിലെ ഒരാൾ തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് സംഘത്തോടുള്ള, സംഘത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ ഗ്രന്ഥലോകത്തോടാണ് അധികം പക. അതൊരു സക്കാർ കൃഷിത്തോട്ടമാണത്രേ! അതിലെഴുതുന്നവരൊക്കെ സക്കാർ സാഹിത്യകാരന്മാരാണ്പോലും! “സക്കാർ” എന്നു വിളിച്ചാൽ എന്തിനും ഒന്നാംതരം ആക്ഷേപമായി എന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കേരള ആളുകൾ ഇവിടെ ഇനിയുമുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ജനകീയരാഷ്ട്രത്തിന്റെ വലിയൊരു ശാപം. സക്കാരിനോടു യാതൊരു വന്ധവുമില്ലാത്തവരൊക്കെ പരമയോഗ്യന്മാരും, സക്കാരിനോടു നേരിയ വന്ധമെങ്കിലും ഉള്ളവർ അയോഗ്യന്മാരും—ഇതാണ് ഈ മുത്താവിപ്പുപകാരികളുടെ മുഴക്കോൽ. ഈ മുഴക്കോൽ വെച്ചാണ് അവർ സാഹിത്യത്തെയും അളക്കുന്നത്. അങ്ങനെ അളന്നാളന് കേരളത്തിലെ ഒന്നാമകിട സാഹിത്യകാരന്മാരെക്കൊക്കെ “തെണ്ടി”കളാക്കി അച്ചർ മുദ്രയടിച്ചു. എന്നിട്ടു കരയറ മാർക്സിസവും സോഷ്യലിസ്റ്റിയിലിസവും ആയി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്! ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അതിന് “ഗ്രന്ഥലോകം” എന്തുപിഴച്ചു എന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകാത്തത്. ന്യായമായ എല്ലാ വീക്ഷണകോണുകൾക്കും കഴിവുതന്നെ പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കണമെന്നതാണ് ഗ്രന്ഥലോകത്തിന്റെ ആദർശം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ “കൗമുദി” ലേഖകന്റെ പ്രശംസയ്ക്കു വീക്ഷയമായ പി. എ. വി. യുടെ നിരൂപണത്തിന് അതിൽ സ്ഥാനം നൽകിയതുകൊണ്ട്. പിന്നെ പത്രാധിപരുടെ ഒരു ഫുട്നോട്ടിനെ (അടിക്കുറിപ്പിനെ) കുറിച്ചാണ് പരാതി. അതിന് തക്കതായ സമാധാനം പത്രാധിപ്രദാനം (ശേഷം 65-ാം പേജിൽ)

ജനകീയ കലാവേദികൾ

എം. ഗോവിന്ദൻ

നവ സാഹിതികളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ ലക്കം ഗ്രന്ഥാലോകത്തിലെ തിരനോട്ടമാണ് ഇതെഴുതാൻ എനിക്കു പ്രയോജനം നൽകുന്നത്. കലാകാരന്മാരുടെ സംഘടനകൾക്കു കഴുത്തുതരിഞ്ഞ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ കാര്യമായി പലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നതു തീർച്ചയാണ് എന്നുനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനം ഒരു പ്രത്യേകമേഖലയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കണമെന്നില്ല. കാരണം, നമ്മിൽ പലർക്കുമുള്ള സാമൂഹ്യ ബോധത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാവുമല്ലോ ആ പ്രവർത്തനം; അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ, സാമൂഹ്യവൈകൃതങ്ങളെയും അതിന്റെ വിഭാഗസന്തതികളേയും ചെറുക്കാൻ ഒരു പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കൾക്കു സാധിക്കേണ്ടതാണ്. വസ്തുതത്തിനെതിരായി നവ സംസ്കാരസമിതി പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവന ഇത്തരഗതത്തിൽ ഭാഷിക്കുന്നു.

ഇന്ന് ഒറ്റക്കും തെറ്റാകും ആയത് രൂപത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട കലാസമിതികളും നവസംസ്കാരസമിതികളും ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ കമ്പുകമ്മിമുതൽ കേരളം വരെ (അതായി

ല്ലെങ്കിൽവേണ്ട, തീരുവനന്തപുരം മുതൽ തലശ്ശേരിവരെ) പ്രവർത്തനം സമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു വടക്കോട്ടും അതു വ്യാപരിക്കുമെന്നു സൂചനയുള്ളതിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. എന്തായാലും ഒരു പുതിയ ഉൽബുദ്ധത ചിന്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും തയ്യാറുള്ള ചെറുപ്പക്കാരിൽ വളർന്നിട്ടുണ്ട്; വികസിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്.

ഈ സംഘടനകളുടെ ഘടനയെക്കുറിച്ചു “ഗ്രന്ഥാലോക”ത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചതെന്നു മുമ്പോട്ടു പോവുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നു അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാനും ഇവിടെയുള്ള സൂചനയുള്ളതിൽ ഒട്ടുമിക്കാൽപ്പേരും.

‘ഓ, ഈ കലാസമിതികളും സംസ്കാരസമിതികളും ഉണ്ടായിട്ടെന്തു കാര്യം’ ഒരു കലാകാരൻ ഒരിക്കൽ തെല്ലൊരു പുള്ളിത്തോടെതന്നെ ചോദിക്കുണ്ടായി. മദിരാശിയിൽ തെല്ലിടുകൊണ്ടു് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ താനേദ്വേദത്തിന്റെ ഭാഷയിൽപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അതുകൊണ്ടും തൃപ്തനായില്ല. പിന്നീടു് ഞാൻ പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ കലാസമിതികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു റിപ്പോർട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു. അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളിൽചിലർ നേരിട്ട താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്, പക്ഷെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതാണു് പൊന്നാനികലാസമിതിയെപ്പറ്റി പറയാനിടവന്നതു്.

മുതലായകാലത്തെ പ്രവർത്തനം ആതാലൂക്കിലുൾപ്പെട്ട നൂരിൽപ്പരം ചെറുപ്പക്കാരിൽ ആവേശവും ഉൾജ്വാലയായും നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. കൊല്ലം പുരോഗമനസംഘിതൃസമ്മേളനത്തിനുശേഷമാണു് അവർ

കലാസമിതി രൂപവൽക്കരിച്ചത്. തൃശ്ശൂർ, മേലത്തൂർ, വള്ളത്തോളം, നാലപ്പാടം മറ്റും ചിറന്ന താലൂക്കാണു് അതെന്ന് അവിടുത്തുകാർ മേനിയീളക്കാട്തൊട്ടെങ്കിലും, കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുകലാബോധവും സാഹിത്യോത്സുകവും കുറഞ്ഞപ്രദേശമാണു് അതു്. പൊന്നാനി കലാസമിതിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ഉൽപ്പാദനസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതല്ല; ആ സമ്മേളനത്തിലുണ്ടായ ചർച്ചായോഗവുമല്ല; താലൂക്കിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പുറത്തും അരങ്ങേറുന്ന “കൂട്ടുകുഴി” എന്ന നാടകമാണു്. കേരളത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും ബഹുജനങ്ങൾക്കും അഭിമാനിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും അവകാശമുണ്ടാക്കിത്തന്നു, കൊള്ളാവുന്ന ഒരു കിസാൻ നാടക (Peasant Play) മാണു് കൂട്ടുകുഴി. ഇബ്സനേറയും, പെക്കോവിന്റെയും ഗാൽസ് വന്തിയുടെയും നാടകങ്ങളെക്കാളും കൂട്ടുകുഴി അടുത്തുനില്ക്കുന്നുതു് ഐറിഷ് “മദമലർച്ചി”ക്കാലത്തെ നാടകങ്ങളോടാണു്. ഓക്കോസിയുടെ നാടകത്തിൽ കാണുന്നത്ര രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ നാടകത്തിലുമുണ്ടാകുമെന്നില്ലെന്നതു് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ ഉറുനാടൻഫലിതം, കവിത എന്നിവ സമൃദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കാൻ നാടകരചയിതാവായ ഇടശ്ശേരിയ്ക്കു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നാടൻപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഇത്രയും യഥാർത്ഥവും തന്മയത്വത്തോടു കൂടിയ സംഭാഷണം ചെയ്യിക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാടകമാണു് ഇതു് എന്നുവരെ പറയാം.

തെക്കേമലബാറിലെ കർഷകജീവിതത്തിൽനിന്നാണു് കഥാരത്ന കടഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരു നക്കാപ്പിച്ച ജന്മിസ്ഥൻ

വാടു്; പാട്ടുകുഴിക്കാരനായ അബൂബക്കർ അദ്ധ്യാപനശീലനായ വേലുവെന്ന കൃഷിക്കാരൻ; ദേഷ്യകുളുവടത്തിൽ ‘മുതലാളി’യായ പോക്കർ, അല്പസ്വല്പം ആർ. എസ്സു്. എസ്സും, ലീഗും ബാധിച്ച കുറെ നാടന്മാർ—ഒറ്റ വാചകത്തിൽപ്പറഞ്ഞ കൂട്ടുകുഴിയിലെ അന്തരീക്ഷം ഇവരാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്. ജന്മിയായ ശ്രീധരൻനായരുടെ ആദർശവാദം, വേലുവിന്റെ അദ്ധ്യാപനോൽസുകത, അബൂബക്കരുടെ സമചിത്തതയും അജ്ഞാപിനോടുള്ള ആദരവും മനുഷ്യരോടുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും അവരെ കൂട്ടുകുഴിയിലേയ്ക്കു് നയിക്കുന്നു. ശ്രീധരൻനായരുടെ സഹോദരനും അബൂബക്കരുടെ മകനും അയിഷയും വയലിൽ കൂട്ടുകുഴിക്കോലി തുടങ്ങുന്നതിനിടയിൽ മരൊറു കൂട്ടുകുഴിയും ആവശ്യമാണെന്നബോധം വരുത്തുന്നു. അവരുടെ പ്രണയം മരൊറു മുട്ടൻപ്രശ്നത്തിന്റെ ഒത്ത നടുവിലേക്കു് ഹിന്ദുവിനെയും മുസ്ലീമിനെയും എത്തിക്കുന്നു. നാടകരചയിതാവകദ്യേ, കവിതയുടെ ഉള്ളിൽത്തീരുകിയ വാക്കുകളെക്കൊണ്ടാണു് അക്കാദ്യമെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്.

മുന്നാമത്തെ രംഗം [നിലം. അയിഷ കയ്യിൽ കട്ടതട്ടിയുമായി ഒരറ്റത്തുനിന്നു കട്ടയുടക്കുന്നു. ഒരു മുറത്തിൽ വിത്തെടുത്ത മരേറ അറ്റത്തുനിന്നും സുകുമാരൻ വിതക്കുന്നു. അവർ ഇടക്കു് പരസ്പരം നോക്കുന്നു. അയിഷ പെട്ടെന്നു കട്ടതട്ടി താഴെയിട്ടു് കണ്ണിൽ വിത്തുകൊണ്ടുവെന്നു നടിച്ച് കണ്ണു പൊത്തിനില്ക്കുന്നു. സുകുമാരൻ “എന്തേ” എന്നു ചോദിച്ചു് അടുത്തുചെല്ലുന്നു.]

അയിഷ—ആളുകളുടെ കണ്ണിലേക്കും നിങ്ങളുടെ വെള്ളം!

സുക—ഓ, നിന്റെ കണ്ണിലായോ, ഞാനതു കണ്ടില്ല; നോക്കട്ടെ.....
(സുകമാരൻ അവളുടെ കൈവിടിച്ചുമാറി കണ്ണുതുറന്നു ഊതിക്കൊടുക്കുന്നു)

(അയിഷ കണ്ണുതുടച്ചു പുഞ്ചിരിയോടു കൂടി)

അയിഷ—മതി; പോയി. ബി വരല്ലേ കിൽ അതു ചെയ്യാണ്ടാകൂടേ? ഇങ്ങനയാ ബെതക്കാ?

നാടുകാരുടെ ബഹിഷ്കരണം പരിഹാസം, പ്രതികാരം എന്നിവ കൂട്ടുകൂടി അതിജീവിച്ചു. ശ്രീധരൻനായക്കും വേലു പിന്നും അബുബക്കർക്കും മികച്ച മിച്ചവിള ലഭിച്ചു. അവർക്കെല്ലാം സന്തോഷവും ആളുകൾക്കും അതഭൂതവുമായി. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടും തീർന്നില്ല പ്രശ്നം. വിത്തുവിതച്ചതിനു വയലിൽ വിളവുണ്ടായി. എങ്കിലും അയിഷയുടെ കണ്ണിൽ സുകമാരൻ വിതച്ചവിത്തിന്റെ വിളവു എടുക്കാനിനിയും കഴിഞ്ഞില്ല. നാടകം ആ പ്രശ്നത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു അവസാനിക്കുന്നു.

ശ്രീധരൻ—ഈശ്വര അങ്ങയുടെ ഉദയം ഞങ്ങളിട്ടിരുന്ന ഇടവരബൊക്കെ ഞങ്ങൾതന്നെ കൊത്തിയിട്ട് ആ വരമ്പുകളാണ് കണ്ടത്തിൽ നീരൊഴുക്കില്ലാതാക്കിയത്. ഞങ്ങളടക്കിനാതു മനസ്സിലായി.

ബാപ്പ—ശ്രീധരൻനായരേ, നിങ്ങൾ മതത്തിന്റെ എടവരമ്പും കൊത്തി. നന്നായി. കുറച്ചൊക്കെ നീരൊഴുക്കും അവിടെയും ഉണ്ടാവും.

ശ്രീ—ബാപ്പ, ആ കാര്യത്തിൽ നാം വിജയിച്ചുകഴിഞ്ഞില്ല. ഈശ്വരൻ നമ്മളെ അവിടെയും തുണക്കട്ടെ. മതപരമായ വിജ്ഞാനത്തിലും നടപ്പിലും നമ്മൾക്ക് കൂട്ടുകൂടിവേണം. പക്ഷെ നിലം പാകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സുക—കൃഷിക്കാരൻ ഏറങ്ങിയാൽ ആ നെലവും പാകപ്പെടും.

[അയിഷ ആശാപൂർവ്വം സുകമാരനെ നോക്കുന്നു. സുകമാരൻ അയിഷയേയും]

ശ്രീ—കൃഷിക്കാരൻമാരുംപോരാ. ദൈവംതന്നെ വേണം. നെലം പാകപ്പെടാൻ കാലവർഷം കാത്തിരിക്കണം. നാം ബദ്ധ്നാടുകാണിച്ചുകൂടാ—(അബുബക്കരെ നോക്കുന്നു.)

അബു—അതു സരിയാണ് കട്ടേപ്പാളെ. നമ്മള് കാത്തിരിക്കണം.

ശ്രീ—നമുക്ക് കാക്കാം. ഇന്നി കൂട്ടുകൂടിയിലുണ്ടായ സമുദാധിപോലെ അടുത്ത പുകലിൽ നാം സമൃദ്ധമായ ഒരു പുതിയ തലമുറയെ വിളയിക്കാം.

(സുകമാരനും അയിഷയും നെടുവീർപ്പിടുന്നു. അവരെ മറുവളവർ ഒന്നിച്ചുനോക്കുന്നു. അവർ രണ്ടാളും തലതാഴ്ത്തുന്നു.)

അബു—(ആ യുവാവിനെയും മകളെയും മാറിമാറിനോക്കി ഭക്തിപൂർവ്വം) പടച്ചവനേ, ഇനി ഇതിനെന്താബദ്ധി?

(കർട്ടൻ)

നാടകം കഴിഞ്ഞുപോവുന്ന പ്രേക്ഷകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ “വിത്തും കൈക്കോട്ടും” എന്ന വിളി പ്രതിധ്വനിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അബുബക്കരുടെ ആ പ്രാർത്ഥനാരുപത്തിലുള്ള പോലുവും അലയടിക്കുന്നു. നാടകരഥയിതാവു രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ‘കൂട്ടുകൂടി’ സാധിച്ചു. ഒന്നു കൃഷിക്കാക്കിടയിൽ, മറേറത് കലാകാരന്മാക്കിടയിൽ. ഇനി മനുഷ്യക്കിടയിലൊക്കെയും കൂട്ടുകൂടിവേണമെന്ന ആഹ്വാനവും കൊടുക്കുന്നു.

കൂട്ടുകൂടി വിപ്ലവത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമൊന്നും നൽകുന്നില്ല. നേരിയ തരം

ത്തിലുള്ള ആദർശവാദമാണ് അതിൽ നിഴലിക്കുന്നത്. ജന്മിത്തത്തേക്കാളധികം തറവാടിത്തത്തിന്റെ പകിട്ടിലും പ്രൗഢിയിലുമാണ് ശ്രീധരൻ നായരുടെ മുൻതലമുറ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അവർ വൻ കിട ജന്മിമാരായിരുന്നില്ല. “കഷ്ടിപിഷ്ടി”യായി കഴിഞ്ഞ കൂടിയിരുന്ന ഇടത്തരക്കാരിരുന്ന. കൃഷിചെയ്യുന്നത് അല്പംകുറച്ചിരിക്കുന്ന മിതശ്വാഭിമാനമാണ് വയലിലേയ്ക്കുവരെ അടുപ്പിക്കാതിരുന്നത്. വേലവിന്റെയും ശ്രീധരൻ നായരുടേയും നിലം കൃഷിചെയ്തിട്ട് ഒഴുവിൽ—നല്ല മേനി വീളത്തിട്ടും—1000 പാ നെല്ലേ ഉണ്ടാവുന്നുള്ളൂ. ‘വാരുപ്പാട്ട’ത്തിനു കൃഷിനടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടേ പതിവുണ്ട്. അതിലും തെല്ലൊന്നു മുന്നോട്ടുപോയതാണ് ഈ കൂട്ട കൃഷി. ശ്രീധരൻനായരുടെ ആദർശവാദത്തോടൊപ്പം ആവശ്യകതയും ഇതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. തകരുന്ന ഇടത്തരക്കാരൻ കർഷകന്റെ മുൻകരുതൽ പാട്ടുക്കാരുടെ ചേരിയിലേക്ക് അവരെ നീക്കിനിർത്തണമെന്നുമാത്രം. അതുകൊണ്ട് അവതാരികക്കാരനായ ശ്രീ. എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യർ ഉന്നയിച്ച “ഔദയപരിവർത്തനപ്രശ്നം” ഇവിടെ ഉത്തരവിടുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. നാടകരചയിതാവിന്റെ ഗാന്ധിയൻ വീക്ഷണഗതിയായിരിക്കണം ശ്രീ. എൻ. വി. യെക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയിച്ചത്. എന്തായാലും ശ്രീ. ഇടശ്ശേരി പുതിയ കളപരിപ്പാട്ടെന്ന് വ്യാജേന ഒരു ഗാന്ധികീർത്തനം എഴുതിത്തട്ടിയത് അത്ര പന്തിയായില്ലെന്നു അഭിപ്രായം ഈ ലേഖകനും ഉണ്ട്.

നമ്മളെ ദാരിദ്ര്യചോറിൽനിന്നും സമ്പത്തിൻ താഴ്വരപ്പുകിച്ചോർ

നമ്മൾക്കുവേണ്ടി ജനിച്ചുഗാന്ധി
നമ്മൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു ഗാന്ധി
നമ്മൾക്കുവേണ്ടിയപ്പുണ്യവാന്റെ
പൊന്മെത്തിൻ ചാവലിയാറില്ലേനോ?

എന്ന വരികൾ കല്പിച്ചുകൂട്ടി എഴുതുകയുണ്ടെന്നുതോന്നും. വിശിഷ്ട തീരുനാവാപ്പഴയിൽ മഹാത്മജിയുടെ ചിതാഭസ്മമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ ഭാഗ്യം വളമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്ക് പുഴയിലൊഴുകിയ വെണ്ണിൻ വലിയനേട്ടമാവാൻ വഴിയല്ല. ആകപ്പാടെ ഈ ചിതാഭാഗ്യം ഒരു ജീർണ്ണിപ്പി (Decadence) നെയാണ് കറിക്കുന്നത്. അതെങ്ങിനെ സ്തംഭിയെ സഹായിക്കും? കൂട്ടുകൃഷിയിലെ പുഴക്കുത്താവും അത്. ഒന്നാമത് ജന്മിത്തത്തിന്റെ പ്രശ്നംതന്നെ ഇവിടെയില്ല. രണ്ടാമത് സ്വത്തുടമയിൽ സാരമായ പരിവർത്തനം ഇത്തരം കൂട്ടുകൃഷികൊണ്ടുണ്ടാവുന്നമില്ല. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നിലമൊഴിപ്പിക്കാൻ ഇടത്തരക്കാർക്കിന്നു കഴിയാതായിരിക്കുന്നു. കുടിയാൻ നിയമവും മറ്റും അവരെ ഇടങ്ങറിൽ ചാടിക്കുമെന്ന ആശങ്ക അവർക്കിടയിൽ അധികരിച്ചുവരികയാണു്. കോടതിയും കൂട്ടവും കൂടാതെ, സഹകരിച്ചാൽ “തറവാടിത്ത”ത്തിന്റെ ബലൂണിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇടമട്ടുകാരനും അധ്വാനശീലനായ കൃഷിക്കാരനും നേട്ടമുണ്ടാക്കാം; അതിന്റെയൊരു പരീക്ഷണമാണ് കൂട്ടുകൃഷി. നിലമൊഴിപ്പിക്കലിന്റെയും കലക്ട്രിവൈസേഷന്റെയും നടുവിലുള്ള ഒരു പതനം. മുതക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആർട്ടിസ്റ്റ് വർഗ്ഗക്കാർ സഹകരണസംഘം തുടങ്ങുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരേപ്പാട്—ശ്രീധരൻ നായരുടെ കൈവശം കുമിയുണ്ടെന്നു വ്യത്യാസം ഈ ഉദാഹരണത്തെ അത്ര സാരമായി ബാധിക്കുന്നില്ല.

ല്ല. കാരണം, അബുബക്കരെയും വേലുവിനെയും പോലെയുള്ള തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ച കൃഷിക്കാരുടെ അധ്വാനം അയാൾക്ക് നേട്ടമാവുകയേുള്ളൂ. അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വർണ്ണത്തിൽപ്പെട്ടവനായ സാമ്പത്തിക പ്രോണയാണ് ശ്രീധരൻ നായരെ പുതിയ മാറ്റത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, അതിനും വേണ്ടല്ലോ കരയൊക്കെ നെത്തേണ്ടും ക്രാന്തദർശിത്വവും. സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് - ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധത്തിന് എപ്പോഴും പേരും പഴി നില്ക്കില്ലെന്നതല്ല നാടകത്തിന്റെ മെച്ചം. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ മനുഷ്യത്വത്തെ മയപ്പെടുത്താൻ, ചിരകാലമായ പക്ഷപാതങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ഉള്ളു പൊള്ളയാണെന്നു ഭയം മിക്കിച്ചിരിക്കാണിരിക്കാൻ, അധ്വാനത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തിലൂടെ മാനുഷികവോധം വളരുന്ന വാസ്തവം മുന്നോക്കാനിരിക്കാൻ 'കൂട്ടുകുടി' ഉതകുന്നു. കർഷകക്കിടയിൽ കലാബോധം വികസിപ്പിക്കണമെന്നതിൽ അവരെപ്പറ്റിത്തന്നെ കലാരൂപങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതേവരെയും നഗരങ്ങളിലെ ഇടത്തരക്കാരുടെ നാടകങ്ങളാണ് അധികവും രംഗത്തുവന്നിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ ഇരുപ്പുമുറി, നടപ്പു കിടപ്പു, ഭക്ഷണം വേഷവും മറ്റും മറ്റും. അവയാകട്ടെ അധികവും മാനസിക സംഘടനയെ പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു. ഇനി നമുക്കവകാശമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുക. പ്രത്യേകിച്ചു കലാകാരന്മാർ ബഹുജനങ്ങൾ കീഴടക്കിയേക്കാം എന്ന മുദ്രാവാക്യം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ.

ഇതേയെന്നു ആർ കൂട്ടുകുടി അർത്ഥത്തിൽ കണ്ടു. രംഗത്തുള്ള നടന്മാരെയും പത്ര

ലിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകരെയും മാറി മാറിനോക്കി. സാധാരണ കൃഷിക്കാരുടെ മുഖത്തു കണ്ട ഉൽക്കണ്ഠ, പ്രസാദം, ലയം എന്നിവ കലയുടെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചു, ജനങ്ങൾക്ക് കലാപ്രാദനസാധ്യതയെക്കുറിച്ച് എന്നിങ്ങനെയൊരു പുതിയ ബോധമുണ്ടാക്കി. ആയിരക്കണക്കിൽ പ്രേക്ഷകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ, എത്രയെത്ര ശ്രീധരൻനായർമാർ, അബുബക്കർമാർ, അഷ്ടമിമാർ, ചോക്കർമാർ, സുകുമാരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ! തന്നെയല്ല, നാടകം കഴിഞ്ഞു പോവുമ്പോൾ അവരിൽപ്പലർ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. "നമ്മുടെ നാട്ടിലും കളിപ്പിക്കണം ഇതു നാടകം."

ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻനായരിൽ ഇതു നല്ല ഒരു നാടകകൃത്തു് ഇതേവരെയും ഉറപ്പിക്കിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. "നൂലാമ്മാല" എന്ന പേരിൽ ഒരു നാടകം നാലഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെക്കുറച്ചുപേർക്കു അതിനെപ്പറ്റി അറിവുള്ളു. കൂട്ടുകുടിയുടെ കഥ അങ്ങിനെയല്ല. അതിന് അതുവേഗം പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഒന്നാമത് നാടകത്തിന്റെ മെച്ചവും രണ്ടാമത് കലാസമിതിയുടെ പ്രവർത്തനവുമാണ് അതിന്നു കാരണം.

"നാടകരചയിതാവു്, നോവൽ, കവിത, ഉപന്യാസം, വിമർശനം എന്നിവ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിവുള്ള സാഹിത്യകാരൻകൂടിയായെന്നതിനാൽപോലും, നാടകം സാഹിത്യത്തിന്റെ വെറുമൊരുശാഖമാത്രമല്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെതന്നെ സ്വന്തവും പ്രത്യേകവുമായ മൂല്യങ്ങളുള്ള ഒരു കൊച്ചു കലയാണതു്. അങ്ങനെയൊരു നാടകം, പ്രേക്ഷകന്മാർ, ഇവ കണ്ടുമുണ്ടാ

ത്തനാടകം നാടകമല്ല. നാടകവേദിയിൽ നാടകവേദിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളാണ് നാടക രചയിതാവ്. മിക്കനാടക കർത്താക്കളും അവരുടെ നാടകം രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ഊർജ്ജസ്വലമായി പങ്കെടുക്കുന്നു. നാടകവേദിയുടെയും പ്രേക്ഷകന്മാരുടെയും വിഗണനയിലും വിസ്മൃതിയിലും പെട്ട് കിടന്ന് ഒടുവിൽ വിജയിച്ച് കാണികളുടെ ആരാധനാപാത്രമാവുക എന്നറിയ നാടകകർത്താക്കൾക്ക് പൊതുവെ സംഭവിക്കാറില്ല. നാടകവേദിയിൽ ജീവപര്യന്തം പ്രവർത്തിക്കുകയും അന്നെല്ലാം തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും വിഗണനാവിധേയരാവുകയും ചെയ്ത “സംസാരമാരാജകീലു”മുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അവരെപ്പറ്റി ഇതേവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. നാടകകൃത്തിനു സാക്ഷാൽ കാര്യം ലഭിക്കാൻ നാടകവേദിയും പ്രേക്ഷകന്മാരും വേണം. തൻമൂലം, നാടകകർത്താവ് തന്റെ കാലത്തെ നാടകവേദിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടേ പഠൂ. (J. B. Priestly-Plays of Priestly എന്ന നാടകസമാഹാരത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ) ഒരു നാടകത്തെ നാടകമാക്കുന്നതും, നാടകകൃത്താക്കുന്നതും നാടകവേദിയും പ്രേക്ഷകരുമാണ്. വായനക്കാരല്ലതന്നെ. വായിക്കാനുതകുന്ന നാടകങ്ങളെഴുതുവാൻ മെന്നക്കെഴുന്നതിലും ഭേദം നോവലോ ചെറുകഥകളോ രചിക്കുകയാണ്. അവയായ് വായിക്കുവേണ്ടതും എഴുപ്പത്തിൽ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക. ഈ വാസ്തവം തിരുവനന്തപുരത്തെ സംബന്ധിച്ച വളരെ മുഖ്യപ്പെന്ന മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; തിരുവിതാംകൂറിൽ പൊതുവെയും. മലബാറിൽ നാടകത്തിന്നു ഈ വിധത്തിൽ രംഗത്തിൽ പ്രചാരം വളരെ കുറവാണ്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഈ കുറവു നികത്തിയിരുന്നെന്ന് ഇതേവരെയും കഥകളികൊണ്ടായിരുന്നു.

കഥകളി ദേശാടനത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതും ഇല്ലാതായി. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ പഴയ വെള്ളരിനാടകവും, തമിഴ് നാടകവും ഇപ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന കലാകാരന്മാരുടെ സംഘങ്ങൾക്ക് ഈ വിദ്യ നികത്തുവാൻ സാധിക്കണം; അതുകൊണ്ടു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഒരു പുതിയ വെളിച്ചവും കാര്യം പാരമ്പര്യമായിരിക്കുകയും വേണം. നാട്ടുകാർ നാടകങ്ങളിൽ രസിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. കൂട്ടുകുറിച്ചുണ്ടായി കാലത്തിനുള്ളിൽ അടുത്തടുത്തായി അരധാസനിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അമ്മേങ്ങറിയ കഥ തീർച്ചയായും ആവേശപ്രദമാണ്.

ജെ. ബി. പ്രിസ്റ്റ്ലി പ്രസ്താവിച്ചതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാടകങ്ങൾ വളർത്തുന്നതു നാടകവേദി വികസിപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അല്പം ചില നല്ല നാടകങ്ങൾ ഇതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇപ്പോഴും നമുക്ക് ആവശ്യത്തിന്നു നാടകങ്ങളില്ല. മലബാറിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ-അവിടുത്തെ കലാസമിതികളുടെ രൂപവല്ക്കരണം, പ്രവർത്തനം, കലാപ്രകടനങ്ങൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖകനു കൂടുതൽ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്- മലബാർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നത്- അവിടെ പലതരത്തിലുള്ള കലാരൂപങ്ങളുടെ പോരായ്മത്തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഭാവത്തിലും രൂപത്തിലും മുന്തിനിൽക്കുന്ന ഏകാകങ്ങൾ വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുണ്ട്. സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, വായനശാല, ഗ്രന്ഥശാല തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വാർഷികാഘോഷ വേളകളിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത് ക്ഷിപ്രവികാരങ്ങളുടെ ഇക്കിളികൂട്ടുന്ന പഴഞ്ചൻ മെലോഡ്റാ

മകളും, ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു കരയിപ്പിക്കുന്ന 'ചപ്പ'നാടകങ്ങളാണു്. നിങ്ങൾ ഇതെന്തിനു കളിക്കുന്നുവെന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മറുപടി "വേറെയെന്തുണ്ടു്?" എന്ന ചോദ്യരൂപത്തിലാണു് പുറത്തുവരുന്നതു്. പുതിയ തലമുറ വെറുക്കുന്ന ചപ്പകാച്ചിനാടകങ്ങളോടു നാട്ടുകാക്കും അറപ്പുണ്ടു്.

കേരളത്തിൽ ഒരു പുതിയ നാടകവേദി ആസൂത്രണംചെയ്ത നട്ടപ്പിലാക്കുകയാണു് ഇന്നു് കലാസമിതികൾക്കും സംസ്കാരസമിതികൾക്കും ചെയ്യാനുള്ള അടിയന്തിര കൃത്യം. നവസംസ്കാരസമിതിയുടെ സംരംഭത്തിന്റെ വിജയം ഇതിൽ പൊതുവെ വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. വമ്പിച്ച ചെലവുകളൊന്നുമില്ലാതെയും എളുപ്പത്തിലും രംഗസംവിധാനം, സാധാരണക്കാർക്കു് മനസ്സിലാവുന്നതും അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾ, ഇവയേക്കാൾപ്പരന്നെ നാടകാഭിനയത്തിലും മറ്റും ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നതിനു അറിവും കഴിവുമുള്ള ഒരു വിദഗ്ദ്ധസംഘം-ഇങ്ങിനെപല മുൻസ്ഥിതികളും ഉണ്ടാവേണ്ടതാണു്. നല്ല നാടകമെഴുത്തുകാർ കേരളത്തിലുണ്ടു്. നാടകസംവിധാനത്തിൽ മികക്കുന്നവരും, നാടകങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ള ജനങ്ങളു് — എന്നിവെച്ചാൽ, ഒരു പുതിയനാടകവേദിക്കുവേണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാമുണ്ടു്; അവ ചേരുമ്പടി ചേർത്തു വിളമ്പണം. ഇതിനെല്ലാം പണം വേണ്ടേ? അതും ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഹകരണസമ്പ്രദായം ഇക്കാര്യത്തിലും സവികരിച്ചാൽ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം കാണാൻകഴിയും.

ഏതായാലും കേരളത്തിന്റെ നാനാ രംഗങ്ങളിലും രൂപമെടുത്തതും രൂപമെടു

ത്തുവരുന്നതുമായ മുൻപറഞ്ഞ സംഘടനകൾ അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. തദ്ദേശീയമായകഴിവുകൾവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ. ഒരഖിലകേരളവ്യാപകമായ നാടകവേദി,സാഹിത്യസംഘടന (പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്), പ്രസിദ്ധീകരണഗാലകൾ, തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭകൃത്യങ്ങൾ, പെരുകിടപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു നമുക്കുശിക്ഷക. അഖിലകേരള സംഘടനയെന്നു വിവക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് അനവധി സ്വയംഭരണഘടകങ്ങൾ, ഔസുകര്യത്തിന്നും സാഹചര്യത്തിന്നും സ്വമേധയാചേർന്ന ഒരു ഫെഡറൽതീതിയിലുള്ളൊന്നായാണു്. അതിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി വിശകലനം ചെയ്യും മുമ്പെത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ വേറെ പലതും ചെയ്യാൻ. സാഹിത്യത്തിന്നുതന്നെ ഈ സംരംഭം പല തരത്തിലും ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരും. ഒന്നു അവശ്യം നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്നു ആവശ്യമായ നാടകങ്ങൾ. ചർച്ചായോഗങ്ങളിൽനിന്നു ചിന്താർഹമായ ഉപന്യാസങ്ങൾ, കലാപ്രകടനത്തോടൊന്നിച്ചുള്ള നാടൻ പാട്ടുകളിൽനിന്നും മറ്റും പുതിയ കവിത, സർവ്വോപരി സാഹിത്യകാരന്മാർ തമ്മിലും അവരും ജനങ്ങളും തമ്മിലും സമ്പർക്കം, — ഇവയൊന്നും ചില്ലറ നേട്ടങ്ങളല്ല. സാഹിത്യകാരന്മാരും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു വിടവുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഇന്നും ഊന്നിപ്പറയുന്നു. പണ്ടൊരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പാഞ്ഞപ്പോൾ പലക്കും അതു സിദ്ധിച്ചില്ല. പക്ഷെ വാസ്തവം വികൃതമായതുകൊണ്ടു മുടിവെക്കുകയല്ല വേണ്ടതു്; മുന്നുകാട്ടുകയാണു്. ഇന്നു് തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും, മുക്കുവന്മാരുടെയും, മറ്റു തൊഴിൽചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടേയും പ്ര

ശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി കഥകളും, കവിതകളും, നാടകങ്ങളും മെടിക്കുന്നവർ, അവരുമായി കരകളടി അടുത്തിഴുകുന്നവർക്കും അവരുടെ സൃഷ്ടികളുടെതന്നെ കലാമൂല്യം അധികരിക്കുകയും, അവരുടെ മനുഷ്യത്വത്തിനും ഇപ്പോഴത്തേതിലും വ്യാപ്തിയും പ്രാപ്തിയും വികസിക്കുകയുമെന്തും. മൂടർച്ചയായ ബഹുജനസമ്പർക്കമുള്ള വളരെക്കുറച്ചു സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലുള്ളവെന്നു പറയാൻ ഈ ലേഖകൻ മടിക്കുന്നില്ല. എന്താസാരം, വർത്തമാനം? സുഖംതന്നെ. എന്നാൽ അങ്ങിനെയൊക്കെ എന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞു പിരിയുന്ന തീവണ്ടി സൌഹാർദ്ദത്തെപ്പറ്റിയല്ല ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യേക, ഇന്നത്തെ ഭൂമിയിലു വ്യവസ്ഥിതിക്കുള്ളിൽ വീഴ്ചമുട്ടുന്നതുമിരിക്കുന്നു, ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും ഐക്യവും യോജിപ്പും ഒരു വിപുലമായ അണിയിലെ വിഭാഗങ്ങളെന്ന നിലക്കുള്ള സൌഹാർദ്ദവും സാഹോദര്യവും.

സാഹിത്യകാരന്മാരിൽത്തന്നെ നിലനില്ക്കുന്ന കുത്തുനാ കരംഷ്ടം ഭൂരികരിക്കുന്നതിനും സംഘടിതപ്രവർത്തനം കൂടിയേകഴിയൂ. ഇടക്കാലത്തായി തൊഴുതിൽക്കുത്തിനു കര മയം വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരു സാഹോദര്യത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന ബോധം തികച്ചും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അടിപ്രായങ്ങളിൽ മൌലികവ്യത്യാസം, സാമ്പത്തികവും താല്പര്യവുമായ കാരണങ്ങളാലുള്ള അകൽച്ച, ഇങ്ങിനെ ചില സംഗതികൾ ഒരു സാഹോദര്യത്തിനുള്ളിൽ 'കരകരപ്പ'ണ്ടാക്കം തീർച്ച. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ ദൂരപക്ഷം സാഹിത്യകാരന്മാരും ഇടത്തരക്കാരും പാവപ്പെട്ടവരുമാണ്; അടിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഏറക്കുറവ് അടുത്തുണ്ട്. എന്നിട്ടു മെന്തെ ഇങ്ങിനെവരൻ? പൊതുവായ

കണ്ടുമുട്ടുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും അവസരവും അമർദ്ദം ലഭിക്കാഞ്ഞിട്ട്; പൊതുവെ പ്രസ്താവിച്ചാൽ ഒരു നല്ല തുടക്കമാണിത്. പ്രവർത്തനം മുന്നോട്ടു പോവുന്നതോടും പുതിയ ആവേശവും വിശ്വാസവും കലാകാരന്മാരിൽ വികസിക്കുകതന്നെവെച്ചും. പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അധികരിക്കും. പ്രതിബന്ധങ്ങൾതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പ്രവർത്തനം ശക്തവും ഫലവത്തുമാകുന്നുവെന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അക്കാരുത്തിൽ വേവലാതിപ്പെടാനില്ല. ചിന്നെ പുതിയ സംസ്കാരവും കലയും വളർത്തുവാനുള്ള സരംഭം വമ്പിച്ച സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്റെ സാരമായ ഒരു വശമാണ്. ഈ കൃത്യത്തിൽ നാം ഒറ്റപ്പെടുകയല്ല; അധികമധികം ബഹുജനങ്ങളുമായി ഒട്ടിച്ചേരുകയാണ്.

“കലയും സംസ്കാരവും ജനകീയജീവിതത്തിൽ നിന്നു ഉയിർക്കൊള്ളുകയും ജനകീയജീവിതത്തിന്നു ഉണർവും ഉഷാരം നൽകുന്നുവെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ കാലനിമിതി. കലക്കും സംസ്കാരത്തിനും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ കാര്യമായ ചലനവും ചൈതന്യവും വരുത്തുവാൻ കരുത്തുണ്ട്. അപ്പോൾ കലാകാരന്റെ പ്രവർത്തനപരിധി ഇന്നത്തേതിലും തുലോം വിപുലമായ ഒരു പരമ്പരയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനകീയകലയും സംസ്കാരത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അണിവേരുകളിലേയ്ക്കെല്ലാം കരുത്തുചകിച്ചേരാനും തഴുകിപ്പറ്റാനും കഴിവുണ്ടാവുകതന്നെവേണം. അങ്ങിനെ വന്നാൽ കലാകാരൻ അനാഥജീവിയാകേണ്ടിയില്ല; വഴിയെ പോവുന്നവർക്കെല്ലാം

ഗോക്കിയുടെ അമ്മമാർ

വയലളം പി. വി. എൻ. നായർ

അമ്മമാരോ? ഗോക്കിയുടെ 'അമ്മ'യല്ലേ? ആ വിശ്വാസത്താലെയെങ്കിലും എന്നാൽ കരുതിക്കൂട്ടിത്തന്നൊഴിയാനി ബഹുവചന പ്രയോഗം. കാരണം ആ ഒരൊറ്റ നോവലിൽ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അമ്മ'. ഗോക്കിയുടെ മുന്നിലധികം കഥകളിലെ നായികമാർ 'അമ്മ'യാണ്. സാധാരണ ഭൗതികശക്തികൾക്കതീതവും വസ്തുപരിപാവനവുമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം അമ്മമാർക്ക് കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ഇറ്റാലിയയുടെ കഥകൾ എന്നപേരിൽ ഗോക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കഥകളിൽ രണ്ടെണ്ണം അമ്മമാരെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. മുടന്തനായ തിമൂർ വിശ്വവിജേതാവാണ്. 'ഒരിരമ്പിൻ പുറം', ആനയുടെ തട്ടാനും മുട്ടാനുമുള്ള ഒരു പകരണവുമാവല്ല." [കലാകാരന്മാരും ബഹുജനങ്ങളും. മംഗളോദയം, 11:24 മീനം]

ഇതിന്റെ നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ചർച്ചയിൽ പ്രസിദ്ധനാടകകൃത്തായ ഡിയാനോകേസി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടായി. തൊഴിലാളികൾ പണിക്കുപോകുമ്പോൾ ഉച്ച

കാലടിയിൽപ്പെട്ടു തകന്നിടിഞ്ഞുപോകുമ്പോലെ അവർ വർഷങ്ങളോളം ആ കൃതനായ പടയാളിയുടെ പാദരക്ഷയുടെ ഇരിമ്പുലാടങ്ങളിൽപ്പെട്ടു നഗരങ്ങളും ഭരണകൂടങ്ങളും പൊളിഞ്ഞുതകുന്നപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ സംരംഭങ്ങളിലും രക്തനദികൾ ഭൂമിയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും ഒഴികുകൊണ്ടിരിന്നു. പരാജിതന്മാരുടെ അസ്ഥികൂടം കൊണ്ടുമാത്രം ഉയന്നുപുരത്തും ആ വിജേതാവു പണിയിപ്പിച്ചിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ സംഹാരശക്തിയിൽ നിന്നു അധികാരത്തിന്റെ ഉറവുണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ആ മനുഷ്യൻ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം മകനായ ജാംഗീറിന്റെ മരണത്തിനു പ്രതികൂലഫലമുണ്ടായെന്നു.

"ആരുടെമുമ്പിൽ മരണം വിനയപൂർവ്വം തലകുനിച്ചുപോ ആ സ്ത്രീയുടെ, അമ്മയുടെ, ആ ഏകശക്തിയുടെ സ്തുതിനാമ്പാടുക." എന്താണീ കഥ?

'തീയും വാഴ്ചയും' നാടുമുഴുവൻ വെട്ടിപ്പിടിച്ചു വിജേതാവായ തീർന്നു തിമൂർബക്കും, സമർക്കന്റും കവികളാൽ പുകുപ്പങ്ങളുടെ തഴവാരയെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാനിഗുലയിൽ കേവടിച്ചു വിജയോത്സവം നടത്തുകയായിരുന്നു. ആ ധനികനായ പരാക്രമിയുടെ മുമ്പിൽ ആലംബരങ്ങളുടേയും ആഭാസങ്ങളുടേയും ഒരു പെരേഡ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, ശത്രുസേനകളെ വിമമിച്ചു വീരസേനാനികൾ തങ്ങളുടെ

ക്ഷണം കയ്യിൽ കരുതുന്ന മാതിരി ഭക്ഷണസ്ത്രീയുടേയും കീററസിയുടെയും ഗുണങ്ങളും കക്ഷത്തുവെച്ച് പോവുന്ന ഒരു നിലവരണം. ആഹാരത്തോടൊപ്പം ഗുണങ്ങളെയും വിലയിരുത്തുന്ന സ്ഥിതി" എന്ന്. കേരളത്തിലും അങ്ങിനെയുള്ള നിലവരുത്തുവാൻ സാധിക്കണം.

പരാക്രമങ്ങളുടെ നീണ്ടപട്ടികയെക്കുറിച്ചു വീണ്ടുവിചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, മന്ത്ര സുവർണ്ണചക്ഷുക്കളിൽ മുതിരിച്ചു റനിറുത്ത് കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അതാ അകലെനിന്ന ഒരു രോദനം 'ഒരു പെൺ പരുന്തിന്റെ അഹംഭാവമേറിയ കരച്ചിൽപോലെ' സുൽത്താൻബെയ് സി ഡിനെ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചുവീരയോദ്ധാവിന്റെ ചെവിയിൽ ചെന്നുവീഴുന്നു.

ക്രോധതാഗ്രാക്ഷനായ തിമൂറിന്റെ മുമ്പിൽ ആ സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി.

"ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. താങ്കൾ എത്രതന്നെചെയ്താലും ഒരു മനുഷ്യനാണ്. ഞാനൊരമ്മയാണ്. താങ്കൾ മരണത്തിന്റെ സേവകനാണ്. ഞാൻ ജീവിതത്തിന്റെ വളർത്തമ്മയാണ്. താങ്കൾ എനിക്കെതിരായ് പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു താങ്കളുടെതെറ്റിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തിക്കുവാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്" എന്നാണു സ്ത്രീയുടെ ആവശ്യം?

സാറഡൻ കടൽക്കൊള്ളക്കാർ സലാർ നോ തീരത്തു് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ആ അമ്മയുടെ ആവശ്യസ്ത പ്രായമായ ഓമനക്കുട്ടനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. സുൽത്താൻ ബേസിഡ് ഈ കൊള്ളക്കാരെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കിയിരുന്നു. പക്ഷെ ബേസിഡിനെ തിമൂർ പരാജയപ്പെടുത്തി ഇരിക്കുകയാൽ സുൽത്താന്റെ പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട സ്വത്തുക്കളിൽ ഈ കുട്ടിയുംപെടും. അമ്മയ്ക്ക് തന്റെ മകനെ തിരിച്ചുകിട്ടണം, തെരുരിൽനിന്നും. അത്രതന്നെ.

ആ ദർബാറിൽ അത് കേട്ടപ്പോൾ ഒരാൾ ഭഗീകെ മരണല്ലാവരും ചിരിച്ചു. ആരാണ് ആ ചിരിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ? ഒരു കവി; കിർമാണി. "കിർമാണി! എന്തെന്നു വില്ലു

പ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നീ എനിക്കു് എന്തു് വില തരും?"

ഒരിക്കൽ തിമൂർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

"ഇരുപത്തിയഞ്ചു നാണയങ്ങൾ" കവി മറുപടി പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ, എന്റെ അരുപ്പട്ടയ്ക്കുമാത്രം ആ വിലകിട്ടുമല്ലോ?"

അത്താധീനനായ സുൽത്താൻചോദിച്ചു.

"നിങ്ങളുടെ ബെൽട്ടു്, അതെ, ബെൽട്ടു് മാത്രമായിരുന്നു ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആലോചിച്ചതു്, നിങ്ങളുടെ തടിക്കുമാത്രമാണെങ്കിൽ അതു് ഒരു കാശിനും കൊള്ളുകയില്ല."

"അങ്ങനെയാണ് ആ കവി കിർമാണി രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജാവായ ഭയത്തിന്റെയും ചെകുത്താന്റെയും മനുഷ്യനായ, ആ മനുഷ്യനോടു് പറഞ്ഞതു്. സത്യത്തിന്റെ നിത്യസുഹൃത്തായ ആ കവിയുടെ കീർത്തി ഭേദമർലൈനിന്റെ കേൾവിയേക്കാൾ ഉയർന്നുവരട്ടെ."

ആ കിർമാണി ചിരിച്ചില്ല, ഇപ്പോഴും അത്ഥംവത്തായ മൗനം.

"നീ എങ്ങിനെയാണിവിടെ എത്തിയതു്?"

ആ പരാക്രമി അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു. കടലും നദികളും കാടും മേടും കടന്നു് അനേകായിരം നാഴിക തന്റെ മകനുവേണ്ടിവന്ന അമ്മയുടെ കഥ അത്ഭുതകരംതന്നെയായിരുന്നു. ഗോക്കി ഇവിടെ അമ്മയുടെ അപഭാസം ആലാപിക്കുകയാണ്.

"നാം ആ സ്ത്രീയുടെ, അമ്മയുടെ സ്തുതി പാടുക" ഉം? എന്തിനാണതു്?

"അവരുടെ സ്നേഹം പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല. അവരുടെ മലപ്പാലിയിനി

ന്നാണു് ഈ ലോകം വളർന്നുവന്നതു്. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ സൗന്ദര്യസമ്പത്തും സ്രീയുടെ മുഖപ്പാലിൽനിന്നും സൂര്യന്റെ രശ്മികളിൽനിന്നും വളർന്നുവന്നതാണു്.”

“ചിത്തമനുഷ്യന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടവനും ഷലിഫ്ഡിൻ പറഞ്ഞതുപോലെ വീണ്ടും ഉയർത്തി എഴുന്നേറ്റു്, ഡമസ്കസ്സിൽ, അതെ ഡമസ്സ്സിൽവെച്ചു, മരിച്ചവരുടേയും ജീവിക്കുന്നവരുടേയും പേരിൽ വിധിന്യായം നടത്തുന്നവനുമായ ആ മഹാപ്രവാചകനായ ജീസസ്സിനേയും മഹമ്മദിനേയും, മോസസ്സിനേയും പ്രസവിച്ച അമ്മമാരുടെ മുമ്പിൽ നാം നമസ്കരിക്കുക.”

“യാതൊരു ക്ഷിണവുമില്ലാതെ മഹാനാരെ പ്രസവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ‘അവളു്’ നാം നമസ്കരിക്കുക. തേനീനേപോലെ മധുരമുള്ള സാദിയും, മുന്തിരിച്ചാറിൽ വിഷംകൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോലെയുള്ള ഉമ്മർഖയാമും, അന്ധനായ ഹോമറും, ഇസ്സാന്റെറും, ഫിർദ്ദാസിയും, എല്ലാം ‘അവളു്’ടെ മക്കളാണു്. ‘അവളാ’ണു് അവരെല്ലാം ഒരു പുമൊട്ടോളം വെളുതായിട്ടില്ലാത്തകാലത്തു് അവരുടെ കൈപിടിച്ചു അവരെ ഈ ലോകത്തിലിറക്കിവിട്ടതു്. ‘അവളു്’ടെ മുഖപ്പാൽക്കടിച്ചാണു് അവർ വളർന്നുവന്നതു്. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേട്ടവും ഉയിരെടുക്കുന്നതു് അമ്മമാരിൽനിന്നാണു്.”

‘അമ്മ’, ആ രണ്ടക്ഷരത്തിൽ എന്തെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, എന്തെല്ലാം?

ആ ഭീകരനു്. നശികരണശക്തിയുടെ മുന്തിയും, മുടന്തൻ നരിയുമായ തീമൂർഗ്ഗരുൾ ആ അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചു.

മുന്തരു കതിരപ്പടയാളികൾ ഉടനടി പുറപ്പെട്ടു, അവളുടെ മകനെ കണ്ടുപിടിച്ചാൻ. അതായിരുന്നു “ദൈവത്തിന്റെ കായ്ക്കാര”െന്നു സ്വയം പറഞ്ഞിരുന്ന തിമൂറിന്റെ കല്പന.

എന്നിട്ട, കീർമാണി പാടി:

“നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും പുഷ്പങ്ങളുടേയും പാട്ടിനെക്കാൾ മധുരമായതെന്താണു്?”

“എല്ലാമനുഷ്യജാതിയും അതിന്റെ ഉത്തരം: സ്നേഹത്തിന്റെ ഗാനമാണെന്നു്.”

“മേമാസത്തിലെ മാദ്ധ്യന്ദിന സൂര്യന്റെ, മനോഹര കിരണങ്ങളേക്കാൾ സുകുമാരമായതെന്താണു്?”

“കാമുകൻ പറയുന്നു: ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്രീ-”

“അബ്ദുറാത്രിയിലെ നീലാകാശത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ സുന്ദരങ്ങളാണു്.”

“ഗ്രീഷ്മകാലത്തിൽ മാദ്ധ്യന്ദിന സൂര്യനും സുന്ദരമാണു്.”

“പക്ഷെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവളുടെ കണ്ണു് എല്ലാ പുഷ്പങ്ങളേക്കാളും മനോഹരവും,”

“അവളുടെ മദസ്മിതം സൂര്യരശ്മിയേക്കാൾ സുന്ദരവുമാണു്.”

“പക്ഷെ, ഇതുവരെ പാടിയ എല്ലാപാട്ടിനേക്കാളും കമനീയമായ പാട്ടു് ഇനീ പാടാൻ ഇരിക്കുന്നേയുള്ളു;”

“ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളുടേയും ജീവിതത്തിന്റേയും തുടക്കം ആ പാട്ടിലാണു്.”

“വിശ്വഹൃദയത്തിന്റെ ഗാനമാണതു്; ആ അത്ഭുതഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണതു്;

“ഈ ഭൂമിയിൽ നാം അമ്മയെന്നു വിളിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗീതമാണിത്.”

* * * *

“അമ്മയെപ്പറ്റി ഒരാൾക്കു് അവസാനമില്ലാത്ത സംസാരിക്കാം.”

ഗോക്കി ഒരു കഥ തുടങ്ങുന്നത് അങ്ങിനെയാണ്. അമ്മ ആരുടേതായാലും ഗോക്കി അവരെ പുച്ഛിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ സർവ്വഗുണഗണങ്ങളുടേയും ഉറവിടം അമ്മയാണ്. മനുഷ്യശക്തിയുടെ തീരാക്കലവരയും. പൗരഷം സ്ത്രീത്വത്തിൽനിന്നു ശക്തിനേടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണം അതാണ്.

ഒരിരുമ്പുകൊടിൽ കൊണ്ടെന്നപോലെ നിരവധി വാരങ്ങളായ് ശത്രുസേനകൾ ആ നഗരത്തെ അമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നഗരവാസികൾ കടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽപോലും ശത്രുക്കൾ ശവങ്ങളെടുത്തറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പകലിൽത്തന്നെ അരാതികളുടെ ചിരിയും കൂതതും ശരിയായ് കേൾക്കാമായിരുന്ന ആ നഗരവാസികൾ രാത്രിയിൽ ഭയചകിതരായതിൽ അത്ഭുതമുണ്ടോ?

മരണം ഉടലെടുത്തതുപോലെ കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചു, ഭയചകിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിജനമായ തെരുവുകളിൽ കൂടി നടന്നുപോകുന്നതാരാണ്?

“അതു് അവളാണോ?”

“അതേ അവൾതന്നെയാണതു്.”

“ഡോണാ മറിയന്നാ! നീങ്ങളും വീണ്ടും വെളിയിൽ. സൂക്ഷിച്ചോളൂ. വല്ലവരും നിന്നെ വധിച്ചേക്കും. മാത്രമല്ല, വധിച്ചാലെ പിൻമുടന്നു അയാളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ നഗരത്തിലാരും തയ്യാറുണ്ടാവുകയുമില്ല.”

ഡോണാമറിയന്ന ശത്രുസേനാനായകന്റെ അമ്മയാണ്. അയാളോ, ആ നഗരത്തിൽ, ആ മണ്ണിൽ ജനിച്ചവളു് ആൾ. ലോകവിജേതാവായ ആ മനുഷ്യൻ ശത്രുസേനയുമായ് താൻ ജനിച്ചവളു് നഗരത്തെ ആക്രമിക്കുകയാണ്. നഗരവാസികളുടെ കണ്ണിൽ, ന്യായമായും, അയാൾ വഞ്ചകനാണ്.

അവളോ? അവൾ ഒരമ്മയാണ്. ഒരു പൗരയും. അവളുടെ ഹൃദയത്തെ, ആ നഗരത്തിന്റെ കഥതിലുകളുണ്ടാക്കിയ കല്ലുമായി നൂറ്റായിരം അദൃശ്യപാശങ്ങൾ ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ നഗരത്തിലാണ് അവളുടെ ബന്ധുക്കളേയും പിതാക്കളേയും പ്രപിതാക്കളേയും സംസ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവരുടെ കഥകളും പാട്ടുകളും അവളുടേതും കൂടിയാണ്. മകനോ? സുന്ദരൻ, പ്രസന്നൻ, ധൈര്യവാൻ! ഹാ! എന്തൊരോമനക്കുട്ടൻ! തന്റെഹൃദയത്തിന്റെ അടിമാനം! ആ സ്ത്രീ രണ്ടു സ്നേഹങ്ങളേയും ഒരു തുലാസിലിട്ടു് തൂക്കിനോക്കി.

നഗരത്തിന്റെ മറെറായ കോണിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു ശവത്തെ ചുംബിക്കുകയാണ്. മറിയന്നയെ ആ സ്ത്രീക്കുറിയില്ല. മറിയന്ന പോടിയി.

“നീങ്ങളുടെ ഭർത്താവു്?”

“അല്ല”

“നീങ്ങളുടെ സഹോദരൻ?”

“അല്ല, എന്റെ മകൻ. ഭർത്താവു് പതിമൂന്നു ദിവസം മുമ്പു് വധിക്കപ്പെട്ടു; എന്റെ മകൻ ഇന്നും.”

പക്ഷെ ആ സ്ത്രീ സന്തോഷമുള്ളവളാണ്. കാരണം, “മറിയന്നയുടെ മകനെ പോലെ പെററൊട്ടിനെ വഞ്ചിച്ചിട്ടല്ല, എന്റെ മകൻ മരിച്ചതു്.”

ആയത് എന്തുവെച്ചു? അന്നെ നഗരഭി
ത്തികൾക്കപ്പുറം തള്ളുവാൻ ഭടന്മാരോടൊ
വശ്യപ്പെട്ടു. ശത്രുപാളയത്തിൽപെന്ന് മറി
യന്നത് അന്റെ മകന്റെ വീരാപദാന
നങ്ങൾ സേനാനികൾ ചൊല്ലുന്നത് കേട്ടു
തൃപ്തിയടയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചു. പക്ഷെ, അതു
മതിയോ? അമ്മ മകനെ കണ്ടു.

“ഒരു ധീരൻ മരണത്തെ പെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ടു ജീവിതത്തെ നിമ്മിക്കുന്നു. ധീരൻ മരണത്തെ ആക്രമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.....” അമ്മ പറഞ്ഞു.

“അല്ല”, അയാൾ എതിർത്തു: “ഒരു നഗരത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവിനെപ്പോലെ അതിന്റെ നാശകനും പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. നോക്കൂ, റോമും എയ്നീസും റോമുലസ്സും നിർമ്മിച്ചവരെ നാം കേൾക്കുന്നുകൂടിയില്ല, പക്ഷെ, എലാർക്കിനേയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ നഗരങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച മറുപക്ഷത്തെയും നാം ധാരാളം കേൾക്കുന്നു.”

“പക്ഷേ നഗരം അതിന്റെ പേര് ഇതിനെയെല്ലാം അതിജീവിച്ചു” അമ്മ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അമ്മയും മകനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം അങ്ങിനെയാകുന്നു.

“രേമ്മ നിമ്മിക്കുന്നു. രക്ഷിക്കുന്നു. അവ
 മോട്ട് നശീകരണത്തെപ്പറ്റി പറയുകയെ
 നുവെച്ചാൽ അവക്കെതിരായി സംസാരി
 ക്കുക എന്നതാണത്. പക്ഷെ അയാൾക്കു
 തിരിഞ്ഞുകൂടാറില്ല. അവളുടെ ജീവിതം
 യാതൊന്നിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിൽ
 കുന്നുവോ, അതിനെതിരായാണ് താൻ
 സംസാരിക്കുന്നതെന്നയാൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാറി
 ുന്നു.”

“ഒരു മരണത്തിനോടപ്പോഴും എതിരാണ്”. മനുഷ്യരുടെ നിവാസസ്ഥാനങ്ങളിൽ മരണത്തെക്കൊണ്ടുവരുന്ന മനുഷ്യഹസ്തങ്ങളെ

ഒരു അവാർഡ് വെറുക്കുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

“ഒരു പക്ഷെ, ഞാനിരട്ടിയിൽത്തന്നെ നഗ്നത്തെ എതിർക്കും!

മകൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു.

“വരൂ! എന്റെമകൻ വരൂ! എന്റെ
നെഞ്ചിൽ തലവെച്ചു വിശ്രമിക്കൂ.....”

മതിയിൽ തലവെച്ചു കിടന്ന മകന്റെ നെഞ്ചിൽ ഞറു അമ്മ ഒരു കത്തി കുത്തിയിറക്കി. “അമ്മക്കറിയാമായിരുന്നു മകന്റെ ഹൃദയം മിടിക്കുന്നത് ഏവിയെയാണെന്ന്!”

“ഒരു പഴയെന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് കൈൻ രാജ്യത്തോടു ചെല്ലാവുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഒരമ്മയെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ മകനോടുകൂടിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. മരണാഭയത്തെ പ്രസവിക്കുവാൻ ഇനി എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എന്റെ ജീവിതം ആക്ഷം ഉപയോഗമില്ലാത്തതാണ്.”

‘അവന്റെ, അല്ല, അവളുടെ രക്തം കടി
ച്ചു ചൂടാറിയിട്ടില്ലാത്ത ആ കത്തി സ്വപനം

നെയ്യിൽ ഉറച്ച കൈകളോടെ അവർ കത്തിയിറക്കി.

* * * *

ഗോക്കിയുടെ 'അമ്മ' ഒരു സുനാതനവസ്ത്രമായ് വിശോധത്തര സാഹിത്യമായ് എന്നും എന്നും പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ കൊച്ചു നോവൽ മുതൽക്കുതന്നെ ആധുനികരായെന്നാണ്. സാറിസ്റ്റ് റഷ്യയിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന നിരക്ഷരരായ തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിലാണ് ആ സ്ത്രീ ജനിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസം അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. മുക്കററം മദ്യപാനംചെയ്ത് പൊതിരെതല്ലുന്ന ഭർത്താവാണ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്.

മകനോ? അവിടംവെച്ചാണല്ലോ അമ്മയാകുന്നത്. ആദ്യം ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളിയെപ്പോലെതന്നെ. അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയ് കിട്ടുന്നകൂലികൊണ്ടു കടിക്കാതെ അമ്മയും മകനും ജീവിച്ചു. പക്ഷേ, പിന്നീട് മകനൊരുളാത്തു. എന്താണീ ഭ്രാന്തു? പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. പുസ്തകം വായിക്കുക; ആലോചിക്കുക! അമ്മ ഒരു തൊഴിലാളി! അപ്പോൾ അത് ഭ്രാന്തിന്റെ ലക്ഷണംതന്നെയാണ്. നില്ക്കേ! കരേയെറെപ്പേർ ഇത്തരത്തിലുണ്ടല്ലോ? പോരാത്തതിന് അതിൽ കരേ സ്ത്രീകളും! ഓമനപെൺകുട്ടികൾ! ആ അമ്മ അത്തരപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെപിന്നിൽ എന്തെല്ലാമോ കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

തന്റെ മകനോടു പെരുമാറുമ്പോലെ തന്നെ അവർക്ക് എല്ലാവരോടും പെരുമാറേണ്ടിവന്നു. അല്ല, അവരേയെല്ലാം ഉള്ളിത്തന്നെ സ്നേഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അതായത് നല്ലവരായിരുന്നു അവരെല്ലാം. പക്ഷേ ഈ സ്നേഹം ആ രാജ്യനിവാസികളും ക്രമേണ ലോകത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന വർഗ്ഗം

പൊതുവേയും സ്വന്ത മക്കളാണെന്നുള്ള ധാരണയ്ക്കു നാനിയായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ, ഒരു സാധാരണസ്ത്രീ, അമ്മ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ജീവിച്ചുവന്നിരുന്നസ്ത്രീ, പടിപടിയായി വളരുന്നു. തന്റെ മകനോടുള്ള ആ അപ്പപ്പപ്പനോടും നിമിത്തം ആ അമ്മ ഒരു വിപ്ലവകാരിയായി മാറുന്നു. ഒടുക്കം കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനതയുടെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി തന്റെ മകനെത്തന്നെ ത്യജിപ്പാൻ ആ മാതാപിതാക്കൾ സന്നദ്ധരാകുന്നു. അങ്ങിനെ ത്യാഗത്തിന്റെ പരമകോടിയിലെത്തുന്ന 'അമ്മ' പുരുഷോദഗമകാരിയാണ്.

മാക്സിംഗോക്കിങ്ക് അമ്മമാരോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളുടെ അനശ്വരലക്ഷ്യംകൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദർ. ആ അമ്മ 'ചുപ്പലി'ന്റെ അമ്മ മാത്രമല്ല; മാതൃകാമാതാവാണ്. ഭോകത്തിലുള്ള മുഴുവൻ അമ്മമാരെയും അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. സ്നേഹത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും മഹനീയതയുടെ വിജയവൈജയന്തിയാണ് ഗോക്കിയുടെ 'അമ്മ'. മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ വികാരങ്ങളുടേയും മനുഷ്യ മഹിമയുടേയും വിജയസ്ഥാനിയാണ് ആ ആഖ്യാനികയിലെ ഓരോ വാക്കുകളിൽകൂടിയും നാം ശ്രവിക്കുന്നത്.

* * * *

മാതൃത്വത്തോടു ഗോക്കിയുടെ ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ അവിടെ നില്ക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്കകഥകളിലും സ്ത്രീകളെ, വിശേഷിച്ചു, അമ്മമാരെ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നാൽ അദ്ദേഹം അവർക്ക് കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാനം വളരേയേറെ മാനുവുമാ പാവനവുമായിരിക്കാം. "ഒരു മനുഷ്യൻ പിറന്നു" (A Man is Born) എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥയിൽ ഒരു സാധാരണ സ്ത്രീയെ

ജി. എ. നദേശൻ

കെ. എ. സുകുമാരൻ, കാറ്റാപ്പുര

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിലയിൽ നടക്കുന്ന വമ്പിച്ച പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളാണ് ലോങ്ങ് മാൻസ്, മുറെ, മാക് മില്ലൻ തുടങ്ങിയവ. അവയുടെ ഉയർന്ന സ്റ്റാൻഡേർഡ് വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളുടെ നില അതിവശോപനീയമാണെന്നു കാണാം. അതിനാൽ തെക്കെഇന്ത്യയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണശാല അതിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയെന്നത് വളരെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചു അതിശയകരമാണ് ആ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയുടെ സ്ഥാപകൻ. ആ സുവർണ്ണജൂബിലിയാഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കുക അവർ പ്രസവിച്ചശേഷം വമ്പിച്ചമാറ്റത്തോടുകൂടിയാണ് വരുമാനം കൂട്ടിയത്. അതിനുമുമ്പെ മലിനയും വിരൂപയുമായ ആ സ്ത്രീ ഓരോരോരോ ഗോഷ്ഠിയുടെ കണ്ണിൽ കുലിനയും തേജോരൂപയുമായി മാറുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മാറുവ” എന്ന കഥയിൽ പോലും ഗോഷ്ഠി ഒരു ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി വളരെ ബോധപൂർവ്വമായി ഒരു സ്ഥാനമാണ് കൊടു

യെന്നത്. ഇവിടെ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ശ്രീ. ജി. എ. നദേശനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയേയും കുറിച്ചാണ്. അദ്ദേഹത്തിനാണ് ആ അസൂയഭരണമുണ്ടായത്. 1897-ലെ വിജയദശമി ദിവസത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ജി. എ. നദേശൻ കമ്പനി അരനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ഇന്ത്യയിലെ മുന്നണി പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളിലൊന്നായി തീരുകയുണ്ടായി. ആദ്യം മുതലേ നദേശന്റെ കമ്പനിയിൽനിന്നും പുസ്തകങ്ങളും ലഘുലേഖകളും ഇടതടവില്ലാതെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മഹാമാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ, അവരിൽ പലരുടേയും പ്രസംഗങ്ങൾ, സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ, ഭാരതീയധർമ്മത്തെയും യതിവർഗ്ഗന്മാരെയും കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പുരാതനഇതിഹാസങ്ങളുടെ സംഗ്രഹങ്ങളും പരിഭാഷകളും, എന്നിങ്ങനെ കഴിഞ്ഞ അൻപതിൽപ്പരം സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നദേശൻകമ്പനി പുറത്താക്കിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ദേശീയപ്രബുദ്ധതയ്ക്കും, അതുവഴി ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയ്ക്കും നദേശന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയിൽ വമ്പിച്ച സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നദേശന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേകത, ദേശീയപ്രശ്നങ്ങൾ വായിത്തുടർന്ന്. ബന്ധപ്പെട്ട മറുപടിപത്രങ്ങളെല്ലാം (അവരാണ് പ്രധാനപത്രങ്ങൾ) മൂന്നാം തരക്കാരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരായ ആ കർഷകമാതാവ് ഈ മലിമുഖമായ അന്തരീക്ഷത്തിനപ്പുറം മാലിന്യങ്ങൾക്കതീതയായി, തന്റെ കാര്യത്തിന്റെ വരവും കാര്യത്തോടു അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്. അവസാനം അവർ വീര്യം വരിക്കുകയെന്നുവെച്ചു.

ച്ചുപറിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വാങ്ങുവാൻ തക്കവിധം അവയ്ക്കു വില വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്.

ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ശ്രീ. നദേശൻ, "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" എന്ന തന്റെ മാസികയുടെ മജതജ്ജമ്പിയി ആഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനും പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാരനും-ഈ മണ്ടു നിലകളിലും ശ്രീ. നദേശൻ ബഹുമാന്യനാണ്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭശയലാണ് "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" സമാരംഭിച്ചത്. ആ കാലത്ത് ഒരു മാസിക വിജയകരമായി നടത്തുകയെന്നത് അത്ര പ്രയാസംകുറഞ്ഞ കാര്യമായിരുന്നില്ല. തെക്കേ ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്രപ്രവർത്തനലോകത്തിൽ "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" ഒരു പുതുവെളിച്ചം പ്രദാനംചെയ്തു. ആദ്യകാലത്ത് നദേശൻ നേരിടേണ്ടിവന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നിവേധിയാണ്. ധീരനും കർമ്മനിരതനുമായ ആ ധീഷണാസമ്പന്നൻ അവയെ വിജയപൂർവ്വം തരണംചെയ്തു. കാലം ചെന്നതോടെ രാഷ്ട്രം, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം, സാമ്പത്തിക വിഷയങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ മാസികയായി "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" രൂപംകൊണ്ടു. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രാപ്തിയും പരിചയവുമാണ് നദേശൻ പൊതുജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടുവാൻ സഹായകമായത്. പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിലും, പുസ്തകപ്രസാധകൻ എന്ന നിലയിലും നദേശൻ വമ്പിച്ച കീർത്തി സമ്പാദിച്ചു.

നദേശൻ പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനിയുടെ ഉടമസ്ഥനും, "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" പത്രാധിപരുമായിരുന്ന ജി. എ. നദേശൻ 1878 ആ

ഗസ്റ്റ് 25-ാം നു തഞ്ചാവൂരിലെ ഗണപതി അഗ്രഹാരത്തിൽ ജനിച്ചു. യുവാവായ നദേശൻ ഔദ്യോഗികരംഗത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും ആദ്യകാലത്തുതന്നെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണശാല ആരംഭിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചത്. നദേശൻ ബി. എ. പാസ്സായശേഷം, ബി. എൽ-നു പഠിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും അഭിഭാഷകവൃത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടാകുന്നെ ആകർഷിച്ചില്ല. പത്രപ്രവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹം, അഭിലഷിച്ചത്. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിർത്തി നദേശൻ കുറെക്കാലം "മദിരാശി ടൈംസി"ൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ സുപ്രസിദ്ധ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ഗ്ലിൻബർഗ്ഗ്ലെയുടെ കീഴിൽ നദേശൻ ശിക്ഷണം സമ്പാദിച്ചു. 1900 ജനുവരി മാസത്തിലാണ് നദേശൻ "ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ" സമാരംഭിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷങ്ങളായി പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ നടന്നുവരുന്ന ഈ മാസിക പത്രപ്രവർത്തനലോകത്തിൽ മഹത്തായ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ദേശീയനേതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളുമാണ് നദേശൻ തന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയിലൂടെ ആദ്യം പുറത്തുവിട്ടത്. സംസ്കൃതത്തിലുള്ള പുരാണേതിഹ്യങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷകൾ ഇതെത്തുടർന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആനി ബസൻറിന്റെ ഭഗവൽ ഗീതയുടെ പരിഭാഷയും അമേരിക്കയിലും മറ്റു കോമൺ വെൽത്തുരാജ്യങ്ങളിലും നദേശൻ കമ്പനിയുടെ നാമം മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണശാല വിദേശങ്ങളിലെല്ലാം സുപരിചിതമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിലും ബ്രിട്ടനിലെ ഇന്ത്യൻ എഫീസ് ലൈബ്രറിയിലും നദേശ

ഗവൺ എല്ലാ പ്രാധികാരങ്ങളും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടനിൽ പഠിക്കുന്ന നിരവധി ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സമാജ്യസ്തനോ കത്തിവെച്ചുവാൻ ഈ പ്രാധികാരങ്ങളൊക്കെ കഴിയുന്നു.

യുവാവായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ ധീര
 ഞാശാലികളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തു
 വാൻ നദേശൻ അതിയായ ശ്രദ്ധപതി
 പ്പിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള
 മഹാനാരിൽ പലരും നദേശന്റെ സുഹൃ
 ത്തരായിരുന്നു. ഗാന്ധി, ആനിബാസ്
 ന്റ്, രാജൻബാബു, രാജാജി തുടങ്ങിയ
 ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയ നേതാക്കന്മാരും സർ
 വളൻറിൻ ചിറോൾ, സർ അലക്സാണ്ടർ
 കാർഡ്വു, ഫ്രാങ്ക്നോയിസ് തുടങ്ങിയ
 വൈദേശിക നേതാക്കന്മാരും അക്കൂട്ട
 ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ജോർജ് ട്രോണിലുള്ള “ഇന്ത്യൻറിവ്യൂ” ആഗ്രിം, ഡിഷണറിഗാലികളുടെ സമ്മേളനസ്ഥലമായിരുന്നു. അവിടെ സമ്മേളിച്ച ചെറിയ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും വമ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി.

ഗാന്ധിജിയുടെ തെക്കെന്തപ്രിയമായി
ഇന്ത്യാക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തെത്തു
ടന്ന് നമേശൻ രാഷ്ട്രപിതാവുമായി പ
രിചയപ്പെടുകയും, ആ സ്നേഹബന്ധം അ
ന്ത്യദശ വരെ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.
നമേശൻ ഭരവസരത്തിൽ രോഗബാധിത
നായപ്പോൾ ഗാന്ധിജി എഴുതിയതിപ്രകാ
രമാണ്. "നിങ്ങൾക്കു രോഗം പിടിപെ
ടേണ്ടകാര്യമില്ല. എന്തു കാരണത്താൽ നി
ങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ പൂർത്തിയായില്ല." ഗാന്ധിജിയെ ആദ്യമായി വെക്കെ ഇന്ത്യാ
ക്കാർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത് ന
മേശനാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ, പൂ

സ്കൂളിലൂടെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായും പട്ടണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായും പട്ടണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു.

വളരെക്കാലം മദിരാശി കാബിനറ്റ്
ഗവണ്മെന്റ് കാര്യങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയ
ജനറൽ സർവ്വന്റ് പ്രവർത്തനമായിരുന്നു. ന
ട്രോണിന്റെ സേവനങ്ങൾ പല പൊതുപ്ര
വർത്തനങ്ങൾക്കുമായി ഗവണ്മെന്റിനുവേണ്ടി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. 1928-ൽ സമ്മേളിച്ച എംപയർ
പാർലിമെന്ററി അസോസിയേഷനിൽ
സംബന്ധിച്ച ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി സംഘ
ത്തിന്റെ നേതാവു നട്രോണായിരുന്നു.
എ. സി. എസ്. പരീക്ഷകളെ വിദ്യാർ
ത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ
നട്രോണിന്റെ പ്രഭാവവും പരമമായിരുന്നു.
സർവ്വന്റിന്റെ അധീനതയിൽ ജോ
ലിനോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം വളരെക്കാ
ലം ഉടച്ചുതായി ഇന്ത്യൻ താരിഫ് ബോർ
ഡിന്റെ അംഗമായിരുന്നു. അച്ചടിയേയും
സ്റ്റേഷനറിയേയും കുറിച്ചുള്ള സുപ്രധാന
നട്രോണിന്റെ കൗൺസിലിൽ റിട്രൈ
മെന്റ് ചെയർമാൻ എന്ന പദവി ആ
ജ്ഞിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.
തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നും തിരിച്ചെ
ത്തിയ ഇന്ത്യക്കാർക്കു ജോലിനല്ലെടുക്കു
ന്നെക്കുറിച്ചു താല്പരകിയ നട്രോണിന്റെ
റിപ്പോർട്ടിൽ നട്രോണിന്റെ വഹിച്ച പങ്കു എ
വർക്കുമറിയാം.

അഭിലേഖനം പ്രാധാന്യമർത്ഥിക്കുന്ന
ഇദ്ദേഹത്തിന് അഭരണകർമ്മങ്ങളും നാമകരണം
പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾക്കായി സേവനമനു
ഷ്ഠിക്കുവാൻ വിമുഖത കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇ-
പ്പറ്റി അഭ്യർത്ഥനയും അദ്ദേഹം മറുപടിയില്ല.

സർവ്വകലാശാലാ സെനറിലേയും സിൻഡിക്കേറിലേയും അംഗമായിരുന്നു. വളരെ നാളുകളോളം മദിരാശി കോർപ്പറേഷനിലെ അംഗമായി നട്ടേശൻ സേവനംചെയ്തു. നട്ടേശന്റെ ഈ ട്രസ്റ്റ് സേവനങ്ങളെ മുൻനിർത്തി 1933-ൽ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഗവണ്മെന്റ് നട്ടേശനെ മദിരാശി ഷെരിഫായി നിയമിച്ചു. അന്നു രാജാജിയായിരുന്നു മദിരാശിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രി.

കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചുകൊല്ലക്കാലമായി വേദം, ഉപനിഷത്ത്, പുരാണം തുടങ്ങിയ ഹൈന്ദവ ഇതിഹാസങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നട്ടേശൻ ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചുപോന്നു. നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ദേശപ്രേമ പ്രചോദിതമായ സാഹിത്യകൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ നട്ടേശൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിലെ ഏതൊരു നേതാവിനേയും കുറിച്ചറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ നട്ടേശന്റെ പുസ്തകശാലയിൽ കടന്നുചെന്നു ആവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങുകയേവേണ്ടൂ.

മോർലീ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “മഹാനായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണശാലക്കാരൻ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു അധികാരിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനിലുള്ള ഗുണഗണങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാവും.” നട്ടേശനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പ്രസ്താവന അനാർത്ഥമാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഭിന്നതലികാരായ വായനക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ അനുസരിച്ച് എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും “ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ”യിൽ തുല്യ പ്രാധാന്യം നൽകുവാൻ നട്ടേശൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെയും

തോടെ ആധുനിക ചിന്താഗതിയുടെ പ്രതിരൂപമായി “ഇന്ത്യൻ റിവ്യൂ” നിലകൊള്ളുവാനിടയായി. അതിലെ അഭിപ്രായഗതികൾ മിതവാദപരമായിരുന്നു.

നട്ടേശനെക്കുറിച്ച് മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തെ പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു സംഭവം കാക്കുകലേൽക്കാൻ “ഖദർ മലാൻ” എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

“1915-ൽ ബോംബെയിൽ വെച്ചു ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ യോഗം കൂടിയപ്പോൾ കററ സമയം ബാപ്പു ജിയുടെ കൂടെ ചിലവഴിക്കുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം ഗാന്ധിജി തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിനു ചുറ്റും എന്തോ ധൂതിയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്താണു തിരയുന്നതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു പെൻസിൽക്കുറുത്ത മാണെന്നു ബാപ്പുജി പ്രതിവചിച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ മറ്റൊരു പെൻസിൽ നിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “എനിക്കു ചെറിയ പെൻസിൽതന്നെ കണ്ടുപിടിക്കണം. മദിരാശിയിൽവെച്ച് ജി. എ. നട്ടേശന്റെ പുത്രൻ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചതാണ് ആ പെൻസിൽ.” ഇത്രയും പറഞ്ഞു എന്താണു ഒരിഞ്ചുനീളം വരുന്ന ഒരു കൊച്ചുപെൻസിൽ ഗാന്ധിജി തപ്പിയെടുത്തു.”

തെക്കേഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിലാണ് ഗാന്ധിജി നട്ടേശന്റെ അതിഥിയായി താമസിച്ചത്. ആ ദിവസമുതൽ ഗാന്ധിസന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്നത് നട്ടേശൻ തന്റെ ജീവിതവൃതമായി അംഗീകരിച്ചു.

മദിരാശിയിലെ
പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആക്ട്.
അതിന്റെ ചരിത്രവ്യാപ്തയാന്വയം-
ഒരു ലഘുവിവരണം.

ഡാക്ടർ എസ്. ആർ. രത്നാമൻ M.A
അദ്ധ്യക്ഷൻ,
ഇന്ത്യൻ ഗ്രന്ഥാലയസംഘം)

I

1948 ജൂൺ മാസമാണ്. ഡെൻമാർക്കിൽ കാർലിബോ എന്ന ഒരു ചെറുഗ്രാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ഒരു ഹൈസ്കൂളിലേക്കു ഞങ്ങൾ പോയി. കുട്ടികളെല്ലാം നല്ല ചുണയും പ്രസന്നതയും ഉള്ളവരായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരിന്ത്യക്കാരനാണെന്നു അവർ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. അതെങ്ങിനെ മനസ്സിലായി എന്നു ഞാൻ അവരോടു ചോദിച്ചു. വേഗത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി ഷൺഹിൽനിന്നു ഒരു പുസ്തകം വലിച്ചെടുത്തു് തലപ്പാവു ധരിച്ചു ഒരിന്ത്യക്കാരന്റെ പടം കാട്ടിത്തന്നു. “നിങ്ങൾക്കു് ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി എന്തറിയാം?” എന്നായി അടുത്ത ചോദ്യം. “അതു ഗാന്ധിയുടെ നാടാണു്” എന്നു ഒരേസമയത്തിൽ പ

ലരും പറഞ്ഞു. മറ്റൊരരിയായ് എന്നു ഞാൻ തുടർന്നു ചോദിച്ചു. “ശങ്കരജി”, “ബുദ്ധൻ”, “താജ്മഹാൽ” ഇങ്ങിനെ പല രൂപത്തിലും അവരുടെ അറിവു പുറത്തുവന്നു. അവരുടെ അറിവിന്റെ ആധിക്യം എന്നു വിസ്മയിപ്പിച്ചു.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഡർബി ഷയറിലുള്ള ബെസ്ക് വെൽ എന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്നു. “യൂനെസ്കോ” വക ഗ്രന്ഥാലയപ്രതിനിധികളുടെ കൂടെ ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്ഥലത്തെ ലൈബ്രറിയിൽ ഞങ്ങൾ പെന്നു. മുതിർന്നവരോടൊപ്പം ഏകദേശം അത്രയെന്നു കുട്ടികളെയും അവിടെ കാൺമാനുണ്ടായിരുന്നു. ബാലവികാഗത്തിലെ ഉയരം കുറഞ്ഞ അളമാരികളിൽനിന്നു അവർ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളെടുത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. “വിനയശലഭങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകം എടുത്തുതരാമോ?” എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഒരു കുട്ടി അവിടെ തിരയുവാൻ തുടങ്ങി; വേറൊരു കുട്ടി മുതിർവരുടെ വികാഗത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി ഒരു നിമിഷത്തിനകം നല്ലൊരു പുസ്തകം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തരംതിരിച്ചുവെച്ച പുസ്തകങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിപ്പാനുള്ള അവരുടെ കഴിവു് എന്നു അത്യന്തം സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

കറേദിവസംകഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ആൽ ടൺഹാംസ്കൂളിലെത്തി. അവിടെ വിശേഷ

നടേശൻ ധീരനായ ഒരു വിമർശനം, അതേ സമയത്തു മറ്റുള്ളവരുടെ വീക്ഷണഗതികൾ സസ്പെക്ടും പരീക്ഷവാൻ അത്യന്തം തല്പരനായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അഭ്യൂഹനികായി അച്ചുകൂടംവഴി പ്രചരണം നടത്തുകയും, ദേശീയസാഹിത്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു നടേശന്റെ

നാമം ഭാരതീയർ അഭിമാനത്തോടെ അനുസ്മരിക്കത്തന്നെ ചെയ്യും. മഹാനായ പത്രപ്രവർത്തകൻ, ഗ്രന്ഥകർത്താവു്, പൊതുജനപ്രവർത്തകൻ എന്നീ വിവിധനിലകളിൽ വിഖ്യാതനായ നടേശൻ 1949 ജനുവരി 10-ാം തീയതി-ദിവംഗതനായി.

പ്പെട്ട ഒരു ലൈബ്രറിയാണ്. ചില കട്ടി കൾ 'പ്രോക്ടർ' മീതിയിൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നു. 'പ്രോക്ടർ' ഞാൻ കണ്ടു. അവർ ചില കൃതികളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പരമാണുഭേദനത്തിനുള്ള സൈക്ലോട്രോൺ. മുതലായ യന്ത്രങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളുള്ള മാസികകളും അവരുടെ മുൻപിൽ കണ്ടു. രാസശക്തിയും വൈദ്യുതശക്തിയും പരമാണുശക്തിയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന മീതിയെ വിവരിക്കുന്ന ചിലകണക്കുകളും അവർ പരിശോധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ ആറ്റംബോമ്പുണ്ടാക്കാൻ പഠിക്കുകയാണോ?" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. "അല്ലല്ല, അതു മഹാ ആപത്താണ്." അവർ ഉത്സാഹത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു. "ഒരു പരമാണുകൊണ്ടു എത്രവിളക്കുകളുളളവൻ കഴിയുമെന്നു കണക്കുകൂട്ടി നോക്കുകയാണ് ഞങ്ങൾ." വ്യക്തമായ ഒരു ശ്രേണത്തോടെ ആ കിടാങ്ങൾ ലൈബ്രറി ഉപയോഗിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് അത്ഭുതത്തോന്നി.

ഈ അനുഭവങ്ങൾ ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന 1980 നെപ്പറ്റി - ആലോചിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അന്ന് ഈ കട്ടികളായിരിക്കും ഡെൻമാർക്കിലേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും പൗരന്മാർ-പുതിയ കാതൃക്കളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാനും അറിയുവാനുള്ള പ്രശംസനീയമായ ജിജ്ഞാസ അവർക്ക് ആ മദ്ധ്യവയസ്സിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ ജ്ഞാനതൃഷ്ണയെ പോഷിപ്പിക്കുവാനും നിറവേറുവാനും അന്നത്തെ മികച്ച ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ വേണ്ടപ്പോലെ പ്രയത്നപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഒരാൾ രാജ്യത്തിന്റെ എളുപ്പംതട്ടു താമസിച്ചാലും, ഒരാൾക്കു എത്ര വിനയത്തിൽ താല്പര്യമുണ്ടായാലും ഇഷ്ടവും ആവശ്യവുമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ സൗജന്യമായി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ എല്ലാവരുവുമായും അനുഭവിക്കാൻ. അപ്പോൾ ആ ജനതയുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്ര സാഹസികമായ ഒരു വ്യത്യാസമാണ് വന്നുവേണ്ടതെന്നു ഉദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കായി തയ്യാറാക്കിയ ബെവറിഡ്ജ് പദ്ധതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഭാവിദൃഷ്ടി; ദുഃഖം, രോഗം മുതലായ ദുർമ്മുതികൾക്കു അന്നു അവിടെ ഇടമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. പ്രജാധാര്യയും സമ്പത്തും ആരാധ്യവും സംസ്കാരവും അവിടെ അംഗമായിവിളയാം. ഇന്നത്തെ ചെറുകുട്ടികൾക്കു വേണ്ടപ്പോലെ ഗ്രന്ഥാലയ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്റെ വിദൂര ഭാവിയിലുള്ള പരിണതഫലം അതായിരിക്കും.

II

ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിനോക്കിയാൽ ആ രാജ്യങ്ങളുടെ നില ഇന്നും തികച്ചും രൂപ്തകരമല്ലെങ്കിലും ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു എത്രത്തുറന്നതെന്നു അവർ എത്രകാലം മുമ്പു പ്രയത്നം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. എകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടോളമായി ഈ ലക്ഷ്യംവെച്ച് അവർ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലേയും ഗ്രന്ഥാലയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗമിയെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു എഡ്വാർഡ് എഡ്വാർഡ് എന്നൊരാൾ റോയൽ സ്റ്റാൻഡിംഗ്സ് ഓഫ് ലൈബ്രററീസ് - 1848 -ൽ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ ഒരിടത്തു അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. "ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ ഉപയോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള - ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മിന്നുകന്മാരുടെ ആശയഗതികളും ആദർശങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു

ഉദ്യമവും ഇന്നു സമുദായത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ അഴിമതികളെയും അറിയിക്കുകയും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നു. സ്വാതന്ത്രികമായ ഗവേഷണങ്ങളെയും അധികാരലോഭികളുടെയും പിന്തിരിപ്പിൽനിന്നു അതു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു." 1850-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒന്നാമത്തെ ലൈബ്രറി ആക്ട് പാസ്സാക്കി. അതിനുശേഷം ഏകദേശം അമ്പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഗ്രന്ഥാലയബന്ധപ്പെട്ട് അഗ്രന്ഥനായ ആൻഡ്രൂ കാർണെഗി തന്റെ സീമയില്ലാത്ത സമ്പത്തും ധനവിതരണത്തിൽ നവീനമായ ആദർശങ്ങളും കൊണ്ടു രംഗത്തുവന്നത്. അക്കാലത്തിനടുത്തു ലൈബ്രറികൾ നടത്താൻ അനുയോജ്യമായ ലൈബ്രറിക്കമ്മിറ്റികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"കുതിരയെ ആറ്റിൻ തീരത്തേക്കു കൊണ്ടുപോവുക എളുപ്പമല്ല. പക്ഷെ അതിനെ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്" എന്ന ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ലൈബ്രറികൾ സ്ഥാപിക്കുക എളുപ്പമായിരുന്നു; പക്ഷെ അവയെ ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക വിഷമമാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. വായിക്കുക എന്ന പരിവൃദ്ധി വളരെ പെട്ടെന്നു വളർന്നുവന്നു. ആരംഭത്തിൽ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ലൈബ്രറികളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്നുള്ളൂ. അവരിൽത്തന്നെ മിക്കവരും പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നതു വെറുതെ സമയം പോക്കാനോ, സമയം "കൊല്ലു"ന്നോ മാത്രമായിരുന്നു. ജീവിതത്തെ ഉഷ്ണവും സുഖ സമൃദ്ധവും ആക്കുവാൻ ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ഒരു ഘടകമാണ് വായന എന്ന ബോധം എത്രയോ മുമ്പേ അളുക്കുകൾക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ലൈബ്രറികളുടെ സാരമായ ഒരു നൂണായ അടുപ്പം

തൃപ്തിപ്പെട്ടു. സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗ്രന്ഥാലയം എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണ്? ഒരു വിധത്തിൽ നോക്കിയാൽ നിജജീവമായ ആശയങ്ങളുടെ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരം മാത്രമാണ് അത്. ആയതു സജീവമായിത്തീർന്ന് ജ്ഞാനവും ബോധവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നമർത്തിൽ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ പൈതൃകം അതിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നു; അതാണ് ലൈബ്രറിയന്റെ സ്ഥാനവും പ്രാധാന്യവും. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രം മതിയാവുന്നില്ല. മറ്റു പല സാംസ്കാരികങ്ങളെയും പോലെ തന്നെ വായിക്കുക എന്നശീലവും വെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അതർഭിക്കേണ്ടതും ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചു നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിപരണത്തിനു വിധേയമായി വളർന്നു വരേണ്ടതുമാണ്. ഗ്രന്ഥാലയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിത്തറ ഇന്നു കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥാലയ സൗകര്യങ്ങളാണെന്നതും.

ഈ വസ്തുത മനസ്സിലായതോടുകൂടി മിക്ക നല്ല ലൈബ്രറികളും, ബാലവിഭാഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. പ്രായത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും യോജിച്ചതരത്തിലുള്ള കസാല, മേശ, അളുമാര മുതലായവ, അവർക്കു രസിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ രാപ്പിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലെഴുതി നല്ല കടലാസിൽ, വലിയ അക്ഷരത്തിൽ, വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി കമനീയമായി അടിച്ചിറക്കിയ പുസ്തകങ്ങൾ, കുട്ടികൾക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള മാസികകൾ, ചിത്രശാല, നാടകവേദി, പ്രസംഗത്തിനും കഥകൾ കേൾക്കുവാനുമുള്ള സൗകര്യം ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാലയം കുട്ടികൾക്കു ഒരു മുഖ്യ ആകർഷണകേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. സ്വീഡൻ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ സ്റ്റോക്ക്ഹോം നഗരത്തിൽ ഇത്തരത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ബാലവി

ഭാഗം ഞാൻ. കാണുകയുണ്ടായി. ബാലന്മാർക്കും യുവാക്കൾക്കും പ്രത്യേകവിഭാഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താത്ത ഒന്നാത്തരം ലൈബ്രറികൾ ഇക്കാലത്തു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നു പറയാം. ഇങ്ങിനെ നാനാവിധത്തിലും പ്രയത്നിക്കുന്നതിന്റെ ഫലവും വളരെ വേഗത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. വർഷംപ്രതി അധികമധികം ജനങ്ങൾ ലൈബ്രറികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ബെസ്റ്റ് വെൽ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ നൂറു ശതമാനം നിവാസികളും ഇന്നു ലൈബ്രറി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നുണ്ട്. ലൈബ്രറികളുടെ പ്രാധാന്യം വിദ്യാലയധികൃതന്മാരും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മിക്ക കൌണ്ടി (ജില്ല) കൌൺസിലുകളുടെയും സ്കൂൾ കമ്മിറ്റികൾ അവരുടെ ലൈബ്രറി ഫണ്ടുകൾ ലൈബ്രറി കമ്മിറ്റികളെ എല്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുമാത്രമല്ല സ്കൂൾലൈബ്രറികളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ പതിവായി സാങ്കേതിക പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച പ്രവർത്തകരെ നിയമിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അതതു ജില്ലയിലെ പ്രധാന ലൈബ്രറിയന്റെ ഉപദേശപ്രകാരവും കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വകുപ്പുകൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു ഭരണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അനാവശ്യമായ ധനവ്യയം കൂടാതെ കഴിക്കുവാനും കാര്യക്ഷമത പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും.

ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടോളം വിവിധരീതിയിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയും വിവിധ പദ്ധതികളിലുള്ള ഗുണഭോജങ്ങൾ നിഷ്കൃഷ്ടമായി പരിശോധിച്ചും കഴിഞ്ഞശേഷം ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളു

ടെ പ്രവർത്തനത്തിനു ഏറ്റവും സുഗമമായ മാർഗ്ഗം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇപ്പോൾ വശമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും ആജീവനാന്തം സ്വയം വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാനും തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവു സമയം അവരവർക്കും സമുദായത്തിനും ഉൽക്കർഷ്ടഭാവംകരുതുകവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനം ഇന്നു ശൈശവം മുതൽക്കുതന്നെ സൗകര്യം തരുന്നുണ്ട്.

III

എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതിയോ? കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തു് മറ്റു രാജ്യക്കാർ നല്ല അടിയുറപ്പോടുകൂടി ഗ്രന്ഥാലയവ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നമ്മൾ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവശ്യമാ പ്രാധാന്യമോ കേവലം മനസ്സിലാക്കാതെ സൂക്ഷ്മമായി മൂലകമായിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിനൊരു മാതൃക നാം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇതരരാജ്യക്കാർ ഇന്നു എത്തിക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതി പ്രാപിക്കുവാൻ നാം ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം തികച്ചും കാത്തിരിക്കേണ്ടതെന്നുണ്ടോ? പേണ്ടെന്നു നൊയാണു് എന്നിങ്ങു തോന്നുന്നതു്. മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാർക്കു നേരിട്ട അബദ്ധങ്ങളും അവർ പറച്ചു പാഠങ്ങളും വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കി നേർവഴിക്കു പരിശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു തലമുറയിലകത്തുതന്നെ നമുക്കു് അവരുടെ നിലയെത്തുവാൻ കഴിയും.

ദക്ഷിണഭാരതത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാത്രം ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു തലമുറയ്ക്കു മുമ്പുതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അർത്ഥശൂന്യമായ പരസ്പരബോധപരമായ എന്തു ചർച്ചയും കേൾക്കേണ്ടതല്ല. 1928-ൽ സ്ഥാപിച്ചുകാലം

മുതൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഉണർത്തുവാൻ വേണ്ട പഴിക്കു നയിക്കുവാനും മദിരാശി ഗ്രന്ഥാലയസംഘം അഗ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലത്തെ പ്രമുഖ പത്രങ്ങളുടെ പിൻതുണ അതിന് ഏപ്ലോഴ്സ് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആക്ട് പാസ്സാക്കേണ്ടതു ആശ്വാസ്യമാണെന്നു ഏകദേശം 16 കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ സംസ്ഥാനത്തിലെ തദ്ദേശഭരണസ്ഥാപനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ആ സംഘം അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചു. പലവിധത്തിലും ഇത്തരം ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനു അതു സാധാരണജനങ്ങളെ ഒരുക്കുകയുണ്ടായി. മദിരാശി സർവകലാശാല ലൈബ്രറി ഏറ്റവും നവീനരീതിയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. അത് ഇന്നു ദക്ഷിണഭാരതത്തിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്കു ഒരുതുകയുമാത്രകയാണെന്ന് സഭയെത്തും അഭിമാനിക്കാം. സ്റ്റുഡൻ്റ്സിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾക്കു ഒരു നവകീവൻ നൽകുവാനും ആ സംഘം വിജയസമേതം പരിശ്രമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്.

സൈലോപ്പെട്ട് ടീച്ചേഴ്സ് കോളേജിൽ പ്രതിവർഷം ട്രെയിനിംഗ് കഴിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വേണ്ടി ഗ്രന്ഥാലയ പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി തുടർച്ചയായി ഞാൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് പുറമെ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ക്രിസ്ത്മസ് കാലങ്ങളിലും നാലുകൊല്ലത്തോളം തുടർച്ചയായി ഇത്തരം ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തിയിരുന്നു. സർവകലാശാലയിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവയിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മനിസിപ്പാലിറ്റീസ് ആക്ട് അനുവദിച്ച അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് സ്വന്തം ലൈബ്രറികൾ പാലക്കാട്, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ, മംഗലാപുരം മുതലായ മനിസിപ്പാലിറ്റികൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ആസ്ട്രേലേസത്തിലെ മിക്കനഗരങ്ങളിലും തമിഴ് നാട്ടിലെ ചില നഗരങ്ങളിലും സ്വകാര്യസംഘങ്ങൾ തന്നെ ഇത്തരം ലൈബ്രറികൾ നടത്തിവരുന്നു. അംഗങ്ങളിൽനിന്നു മാസംപ്രതി കിട്ടുന്ന വരിസംഖ്യമാത്രമാണ് അവയുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗം. എങ്കിലും ഇതൊരു ആരംഭം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഗ്രന്ഥാലയസൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങൾ ഇനിയും എത്രയോ അധികമുണ്ട്. ഉള്ള ദിക്കിൽ തന്നെ അവവേണ്ടത്രയുണ്ടെന്നു ഇനിയും പറഞ്ഞുകൂട. ശ്രീ കനകസഭായിപ്പിള്ള എന്ന റിട്ടയർഡ് എൻജിനീയറാണ് മന്നാർഗുഡി എന്ന സ്ഥലത്തു 1929-ൽ ഒന്നാമത്തെ ലൈബ്രറി വാഹനം ഏർപ്പെടുത്തിയത്. ഇത്തരം സഞ്ചാര ലൈബ്രറികൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ തഞ്ചാവൂരിലെയും മധുരയിലേയും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡുകളും മുന്നോട്ടുവന്നു. മറ്റു ബോർഡുകളും ഈ വഴിക്കു പരിശ്രമം ആരംഭിച്ചപ്പോഴേക്കു രണ്ടാംലോകയുദ്ധം വന്നു; എല്ലാം കഴപ്പമായി. ഇത്തരം പുതിയ ഉദ്യമങ്ങൾക്കു സൈലോമോ ധനമോ ഇല്ലെന്നുവന്നു.

IV

എന്നാൽ ഈ പ്രാരംഭ പരിചയങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപയോഗപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമി സ്വതന്ത്രയായ തൊട്ടടുത്തു ഫലപ്രദമായി പ്രയത്നിക്കാൻ

ഇ അവസരം ഞങ്ങൾക്കുവരിച്ചു. 1947-ൽ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ശ്രീ. ടി. എസ്. അധിനാശിലിംഗം ചെട്ടിയാരവർകളെ ഞാൻ ചെന്നുകണ്ട് ഗ്രന്ഥാലയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സംബന്ധിച്ച വിശദമായ ഒരു നിവേദനപത്രം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ലൈബ്രറി ബില്ലിന്റെ കരടപകർപ്പും, മൂപ്പനുകൊല്ലം കൊണ്ടു നടപ്പിലാക്കേണ്ട സവിസ്തരമായ ഒരു പരിപാടിയും, ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശീലനം നൽകുക, ലൈബ്രറി കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, ലൈബ്രറി വാഹനങ്ങൾ (Book mobiles) വാങ്ങുക മുതലായവയെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു പദ്ധതിയും ആ നിവേദനപത്രത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ബില്ലിന്റെ ആ കരടപകർപ്പ് സ്വീകരിച്ചു. അടുത്തുകൊല്ലത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ ലൈബ്രറി ആക്ട് പാസ്സാക്കി, 'ചരിത്രം നിർമ്മിച്ച' വെന്നു അന്നെ പറയാം. (മദിരാശിയിലെ 1948-ൽ xxiv-ാം ആക്ട്. ഫോർട്ട് സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഗസറ്റിൽ 1949 ഫിബ്രവരി 8-ാം നമ്പർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.)

ഇന്ത്യയിൽ ഒന്നാമത്തെ ലൈബ്രറി ആക്ട് പാസ്സാക്കി എന്ന പ്രശസ്തിക്കു മദരാശി സംസ്ഥാനം അർഹമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ക്ലിപ്ത ചില വ്യവസ്ഥകൾ പുരോഗമനോന്മുഖമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ആദ്യത്തെ കരടബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രധാനമായ ചില വകുപ്പുകളെ നിയമസഭയിലെ സീലക്ട് കമ്മിറ്റി തീരെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിലയക്ഷേപത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയെടുത്ത ഈ നിർമ്മാണത്തിൽ കൂടി ചില കക്ഷിതാല്പരങ്ങളും അധികാര പ്രയോജനം ഇടംപിടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ന്യായമായി ഊഹിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്. എന്റെ കരടബില്ലിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അതു വരുത്തിയവയ്ക്ക് ഈ വിഷയത്തിന്റെ പലപ്രധാനവശങ്ങളിലുള്ള അജ്ഞതയെയാണ് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്. എല്ലാകമ്മിറ്റികളിലേയ്ക്കും അംഗങ്ങളെ നോമിനേറുചെയ്ത് വാനുള്ള അധികാരം ഗവണ്മെന്റുതന്നെ കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്നത് എത്രയും ആക്ഷേപാർഹമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു; അതു കാലക്രമേണ ദുരുപയോഗപ്പെടാൻ വഴിയുണ്ട്. ഗർഹണീയമായ പല അനന്തര ഫലങ്ങളും ഈയൊരു പിന്തിരിപ്പൻരീതിയിൽനിന്നു വന്നുചേരുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ലൈബ്രറികൾ നടത്താനുള്ള ബാധ്യത ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ്, മുനിസിപ്പാലിറ്റി മുതലായ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെ എല്പിക്കുന്നതിനുപകരം ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരു വകുപ്പുതന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഒട്ടും സഹായകരമല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗംതന്നെയാണ് നമുക്കും നല്ലതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു.

എറ്റവും ആക്ഷേപാർഹമായി എനിക്കു തോന്നുന്ന വ്യവസ്ഥ ഇതാണ്. പുസ്തകങ്ങൾ പുറമേക്കു വായിക്കുവാൻ കൊണ്ടു പോകുന്നവരോടു പ്രത്യേക തോതിൽ ഫീസുവാങ്ങുവാൻ ഈ ആക്ട് അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. സൗജന്യമായി പുസ്തകങ്ങൾ വായനക്കാർക്കു കൊടുക്കുവാൻ എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു ഇതരരാജ്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ നാം മാത്രം ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. നോക്കൂ എവിടെയെവിടെ വിവിധവിധത്തിൽ

മദിരാശി ഈ പിന്തിരിപ്പൻ വ്യവസ്ഥ നിയമമാക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ; ഞാൻ ലെസ്ബിയൻ സമൂഹത്തിൽ ഗ്രന്ഥാലയപ്രവർത്തകനായി അഭിലാഷം സമീതിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെയും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കു വരി സംഖ്യ എന്ന മുജ്ജപേടി ഉണ്ടാവരുതെന്നു ശക്തിയായി വാദിച്ചു; പോരേ, വൈചരീത്യം! വായനക്കാരിൽനിന്നു വരിസംഖ്യ പിരിക്കുവാനുള്ള വകുപ്പിനെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് നിസ്ഫലമായെങ്കിലും ഏതിർത്തിരുന്ന മദിരാശിയിലെ ദിനപ്പത്രങ്ങൾ ഞാൻ ഡെൽഹി വിമാനത്താവളത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ സൂഹൃത്തുക്കൾ എന്നീക്കു തരികയുണ്ടായി.

വന്ദപോയ തെറു തിരുത്തുവാൻ ഇപ്പോഴും സമയം അതിക്രമിച്ചിട്ടില്ല. വായനക്കാരിൽ വരിസംഖ്യ പിരിക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയെ റദ്ദ് ചെയ്യും, സംസ്ഥാനലൈബ്രറി കമ്മിറ്റി കരളാടി വ്യക്തമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകിയും ഗവണ്മെന്റ് അംഗങ്ങളെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുന്ന പതിവു ആവുന്നതു മുതക്കിയും പ്രജായത്ത വ്യവസ്ഥ കഴിയുന്നതും വർദ്ധിപ്പിച്ചും ഈ ആക്ട് അനുസരിച്ചുള്ള ഉപനിയമങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്. (1949 ഡിസംബറിൽ ഈ ലേഖനം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തശേഷം 1950 മാർച്ച് 14-ാംനു-ത്തെ ഫോർട്ട് സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഗവണ്റിൽ ഉപനിയമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുണ്ടിക്കാണിച്ച ന്യൂനതകൾ കുറച്ചെല്ലാം അവക്കനുസരിച്ചു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—വിവർത്തകൻ)

ഗവണ്മെന്റ് നോമിനേറ്റ് ചെയ്ത ആളുകളെക്കൊണ്ടു നിറച്ച ഈ ലൈബ്രറികൾ

മ്മിറിക്കൾക്കു കാരുഷരം നേരെ നടത്തുവാൻ കഴികയില്ലെന്നതെന്നാണ് എന്നീക്കു തോന്നുന്നത്. അവയ്ക്കു പകരം ഈ അധികാരങ്ങളെല്ലാം മുനിസിപ്പാലിറ്റികളെയും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡുകളെയും ഏല്പിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലതു്.

V

ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനം വേണ്ടപോലെ ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രാമോഡി ചെയ്യേണ്ടതു് ശരിയായ സാങ്കേതികപരിശീലനം സിദ്ധിച്ച വിദഗ്ദ്ധപ്രവർത്തകന്മാരെ ഡ്രെയ്യിക്കുകയാണ്. വർക്കം പ്രതി അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അധികമായിക്കും ആവശ്യമായിരിക്കും. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയും ഡൽഹി സർവ്വകലാശാലപോലെയുള്ള ഒരു സർവ്വേന്യോക്തേന്ദ്രത്തിൽ പരിശീലനത്തിനായി അയക്കണം; ഗ്രന്ഥാലയപ്രവർത്തകന്മാർക്കു പരിശീലനം നൽകുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥ മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുംവേണം.

വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ ഞാൻ സമർപ്പിച്ച നിവേദനപത്രത്തിലെ പ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇവയാണ്. 50,000-ത്തിൽ അധികം ജനസംഖ്യയുള്ള 27 നഗരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ലൈബ്രറികമ്മിറിക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവയുടെ വകയായി 27 കേന്ദ്രഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും അവയുടെ കീഴിൽ 101 ശാഖാഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുകയുംവേണം. അപ്പോൾ മദിരാശി നഗരത്തിൽ 35-ം, മധുരയിൽ 9-ം, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, കോയമ്പത്തൂർ, കോഴിക്കോടു് എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ 5-ംവീതം ശാഖാഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. നഗരങ്ങളുടെ പുറമെയുള്ള നിവാസി

കളഭാസംകരുത്തിനായിക്കാരോജിദ്യയിലും ഓരോ കേന്ദ്രഗ്രന്ഥാലയവും എല്ലാജിദ്യകളിലുംകൂടി 935 ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും ആവശ്യമാവുമെന്നു കണക്കാക്കിയിരുന്നു. 13,132 വലിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും 21,698 ചെറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മാസത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം പുസ്തകങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ 1019 മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. അവയിൽ ഒരോന്നിലും ഏകദേശം 2000 തോളം നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ നാട്ടുകാർക്കു് ഇഷ്ടപോലെ നോക്കിയെടുത്തു വായിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ വാനിലും പരിധീലനംനേടിയ ഓരോ ഗ്രന്ഥാലയപ്രവർത്തനവും കൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ പുസ്തകങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ.

നഗരപ്രദേശങ്ങളിലെയും നാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലെയും കേന്ദ്രഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും അതതുസ്ഥലത്തുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളും തമ്മിൽ അടുത്തബന്ധം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ക്രമീകൃതപദ്ധതിയും എന്റെ നിവേദനപത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ 633-ഹൈസ്കൂളുകളിലും, 222 മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലും 34,929 പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലും അത്യാവശ്യമുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം. ശബ്ദകോശം, എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ, ഡയറക്ടറി, ഈയർ ബുക്ക്, ആറൻഡസ് മുതലായവയും ശാശ്വതപ്രാധാന്യമുള്ള ചില ഒന്നാംകിട പുസ്തകങ്ങളും എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും സ്വന്തമായുണ്ടായിരിക്കണം. മറുതരത്തിലുള്ള സാധാരണപുസ്തകങ്ങൾ മാസത്തിലൊരിക്കലോ മറ്റൊരു ആവശ്യമനുസരിച്ചു കേന്ദ്രഗ്രന്ഥാലയത്തിൽനിന്നു വരുത്തി തിരിച്ചുകൊടുത്തു് വേറൊരു് സെറാസ്, വാങ്ങുവാനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയാൽ മതി; അതു

വളരെലാഭകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ പ്രധാന വിദ്യാലയങ്ങളിലും പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ ലൈബ്രറിയന്മാർതന്നെ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ കട്ടികളുടേക്ലാസുദ്വിയിലെ പാഠങ്ങളും സ്കൂളിന്റെ പുറത്തു നിന്നുവരികുന്ന അനുഭവങ്ങളും ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന അറിവുമായി കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയെല്ലാമുപോൾ ക്ലാസുദ്വിയിലെ പരിപ്പിനോടു് കൂട്ടികൾക്കു വലുപ്പംകാണുന്ന വെറുപ്പും വിരോധവും അവസാനിക്കും, ആ അജ്ഞാനം ഓന്നൊന്നായി മാറുകയും ചെയ്യും. വലിയ ക്ലാസുകളിൽ ഓരോ കട്ടിയുടെയും പ്രത്യേകം അറിവും ആവശ്യകതയും ആഗ്രഹവും നോക്കാതെ ഒരൊഴുക്കൻമട്ടിൽ പ്രാസംഗരൂപത്തിൽ നൽകിവരുന്ന വിവരണങ്ങൾ ചെറുവലന്മാരുടെ ദൈവികമായ ജിജ്ഞാസയെ വളർത്തുവാനല്ല കെടുത്തുവാനാണ് പലപ്പോഴും പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. ഈ വിപത്തുകൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ ലൈബ്രറിയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്, എന്നു മാത്രമല്ല പരാസഹായംകൂടാതെ പുസ്തകങ്ങളും പത്രങ്ങളും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം സ്വയം തുടരുവാനുള്ള കഴിവു് ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയിൽ ഓരോ ചെറുരണം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ മാത്രം മെ വളർന്നുവരുമ്പോൾ ജീവിതയാത്ര സുഖപൂർണ്ണമാക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. കട്ടികളുടെ ഗ്രന്ഥശാല നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിലുവായ ഒരു പരിശീലനമെങ്കിലും നേടിയ അജ്ഞാപകനായിരിക്കണം ചെറിയ സ്കൂളുകളിലുംകൂടി ലൈബ്രറിയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്.

VI

ഏകദേശം മുപ്പതുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളിലെ

പാരമ്പര്യവും പതിവുകളും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കു അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറികൾ ബാലവിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. ഇതു ചിലവു അധ്വാനവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു; എന്നു മാത്രമല്ല കുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉള്ള വൈരുദ്ധ്യം ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിലെയും സ്കൂളിലെയും ജീവിതാനുഭവങ്ങൾതന്നെ വേണ്ടപോലെ പൊതുത്തപ്പെടുത്തുവാൻ ചെറുകിടങ്ങൾ ആരംഭത്തിൽ കുറെ തെരുക്കുന്നതായി കാണാം. ലൈബ്രറികൂടി ആയപ്പോൾ ആ കഴപ്പം കുറയുകയല്ല ചെയ്തു്. ഈ നില ഒരു തലമുറയോളം തുടർന്നുപോയി. ആ കുട്ടികൾ വളർന്ന പൗരനാരായശേഷമേ ഈ വിഷമതയ്ക്കു ശരിയായ ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായുള്ളു. വിദ്യാലയത്തിലെ ഗ്രന്ഥാലയവും പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയും തമ്മിൽ അടുത്തബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നത് ഏല്പാ നിലയ്ക്കും ആശാസ്യമാണെന്ന് ഇപ്പോൾ പരക്കെ ബോദ്ധ്യമായി വരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ചില സ്കൂളുകളിലെ ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തകന്മാർ ആ പഴയ പതിവു് കൈവിടാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതായും കാണാം.

മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ വന്നുപോയ അബദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നു ശരിയായ മാർഗ്ഗം നമ്മൾ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നു മീതെ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അതിനു പ്രധാനമായ ഒന്നാണു് ഇക്കാര്യം. സ്കൂളുകളിലെ ലൈബ്രറികളും പബ്ലിക് ലൈബ്രറികളും വേർതിരിച്ചു നിൽക്കാൻ നാം അനുവദിക്കരുതു്. ക്ലാസുമുറിയിലെ പരിപ്പിന്റെ നിയന്ത്രണം മുഴുവൻ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർക്കായിരിക്കുന്നതുപോലെ ലൈബ്രറീ മുറിയിലെ പ

രിപ്പു മുഴുവനും ലൈബ്രറീ ഡയറക്ടർക്കു നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കണം അപ്പോൾ ഓരോ കുട്ടിക്കും തന്റെ വാസനകൾ തികച്ചും വികാസിപ്പിച്ചു, കഴിവുകളുടെ പരമാവധിവരെ ഉയർന്നുവളരാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുകയുംചെയ്യും. ആ ഒരു സൗകര്യം ഓരോ വ്യക്തിക്കും നൽകുകയെന്നതാണല്ലോ സംഘടിതമായ സമുദായ സംവിധാനത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശം.

VII

ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനത്തിനു കൃപ്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യവും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും നിർണ്ണയിച്ചു പ്രയത്നം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവശ്യം ഗണിക്കേണ്ടതായ മൂന്നു പ്രധാന സാഗതികളുണ്ടു്. ഒരു ഭീർഘകാലപരിപാടി നടപ്പിൽവരുത്തുമ്പോൾ ഇവയെ അവഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനതയ്ക്കു ഇതിൽനിന്നു കൈവരുന്ന ഗുണം വളരെയധികം കുറഞ്ഞുപോകുന്നതായിരിക്കും.

ഒന്നാമതു് കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും പ്രായഭേദവും രുചിഭേദവും ബുദ്ധിശക്തിയുടെയും അറിവിന്റെയും ഏറ്ററക്കുറവും അനുസരിച്ചു് വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സാധാരണ വായിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഏഴുതി പ്രസിദ്ധംചെയ്തിക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവം നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനത്തെ ഇന്ന് എത്രമാത്രം നിഷ്പ്രഫലമാക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആവഴിക്കു പരിശ്രമിച്ചുവന്നവർക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ.

രണ്ടാമതു സാങ്കേതിക പരിശീലനം കഴിച്ച ഗ്രന്ഥാലയ പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ദൗർല്ലഭ്യം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സാരമായ ഒരു വിഘ്നമാണു്. നമ്മുടെ പ്ലാൻ പൂർത്തിയായി നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ സാധാരണ ലൈബ്രറികൾക്കു 3000-വും

സ്വകൃതിലേയ്യും കോളേജുകളിലേയ്യും 1500-ം പ്രവർത്തകന്മാർ ആവശ്യമായ വരും, ഇന്ന് ഏകദേശം 3000-ൽ കുറവേയുള്ളൂ. സംസ്ഥാനത്തിലെ മൂന്നു സർവ്വകലാശാലകളും കൂടി ഉറയുത്തിച്ചാൽതന്നെ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ 150-ൽ അധികംപേർ പരിശീലനം നൽകുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല അപ്പോൾ ഇന്നത്തെനിലയ്ക്കു മുപ്പതു കൊല്ലംകൊണ്ടു മാത്രമേ നമുക്കു വേണ്ടതു വിദഗ്ദ്ധ പ്രവർത്തകന്മാരെ ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്നു വരുന്നു. എന്നാൽമാത്രമേ ഇംഗ്ലണ്ടു്, ഡെൻമാർക്കു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ നിലക്കെങ്കിലും നമുക്കു എതുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

മൂന്നാമത്തേതു് ധനകാര്യമാണു്. നമ്മുടെ ധനകാര്യവകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനമെല്ലാം പുതിയ രേണുഖടന നടപ്പിൽ വരുന്നതോടെ വളരെ മാറുന്നതായിരിക്കും. ഒരു പത്തുകൊല്ലത്തിനുശേഷം അതിന്റെ രൂപം എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്നു് ഇന്നു കണിശമായി പറയുവാൻ പ്രയാസമാണു്. എങ്കിലും ഒന്നു മിക്കവാറും തീർച്ചയാകുന്നു കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെപ്പോലെ ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളുടെ കൈയിൽ ധനം കുന്നായി കൂടിക്കിടപ്പാൻ ഇനിയത്തെ ഗ.പഞ്ചണ്ഡം അനുവദിക്കുന്നതായിരിക്കായില്ല. ആ കാര്യം ക്രമേണ സാധിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കും മേലിൽ നികുതി ചുമത്തുന്നതിന്റെ രീതി. ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു സഹായധനം വാങ്ങി സ്വകാര്യവ്യക്തികളോ സംഘങ്ങളോ നടത്തുന്ന ലൈബ്രറികൾ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നു, ഒടുവിൽ കേവലം ഇല്ലാതാവാനാണു് വഴികാണുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസം വൈദ്യ സഹായം മുതലായ വകുപ്പുകൾക്കെന്നപോലെ ലൈബ്രറി വകുപ്പിനുള്ള ചിലവു പൊതുനികുതിയിൽനിന്നും സെസ്സുകളിൽ

നിന്നുംതന്നെ വേണ്ടിവരുന്നതാണു്. നമ്മുടെ രേണുഖടനയുടെ അവസാനരൂപം ഇനിയും നിർണ്ണയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു കേന്ദ്രഗവണ്മെണ്ടോ സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെണ്ടോ, തദ്ദേശഗവണ്മെണ്ടോ ഈ ലൈബ്രറികളുടെ ചിലവിന്റെ ഭാരം വഹിക്കണമെന്നു് ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നതു് ഒട്ടും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കയില്ല. അതെല്ലാം അടുത്ത ഭാവിയിൽ വേണ്ടപ്പെട്ടവർ കൂടിയാലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്. നാണുങ്ങളുടെ വിലയിൽതന്നെ മാറ്റങ്ങൾ വളരെവേഗത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗ്രന്ഥലയഘടനക്കു ഈ സംഖ്യ ആവശ്യമായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് അതിന്നു ഒരു തോതുനിശ്ചയിക്കുന്നതായിരിക്കും. ആകെ ഗവണ്മെണ്ടു് ചിലവിന്റെ ആറേകാൽ ശതമാനമോ ഏതാണു് വലുതെന്നു പെച്ചാൽ അതു ലൈബ്രറികൾക്കു ന്യായമായി ചിലവു ചെയ്തേണ്ട സംഖ്യയായിനമുക്കു കണക്കാക്കാം. ഇതാണു് മറ്റു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതരം. അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ആരോടൊന്നുക്കു് എട്ടുണ മുതൽ ഒരു രൂപ്തികവരെ ലൈബ്രറി വകുപ്പിനായി ചിലവു ചെയ്തുന്നമെന്നു കണക്കാക്കിയാലും വിരോധമില്ല. അങ്ങിനെകണക്കു കൂട്ടിനോക്കുമ്പോൾ കാണാം പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തുനിന്നു എത്രമാത്രം അകലെയാണു് നാമിന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു്; കഴിയുന്നവേഗം ആലക്ഷ്യത്തിലേതുവാൻ ആവുന്നവിധം പ്രയത്നിക്കുകയാണു് ഇന്നു ഓരോ പൗരന്റെയും കർത്തവ്യം.

(വിവർത്തകൻ:—മധുരവനം സി. കൃഷ്ണദാസ്, കാര്യദർശി-കേരളഗുണാലയസംഘം, കോഴിക്കോടു്.)

വ്യാസന്റെ ചിരി

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാത്

പാണ്ഡവന്മാരുടെ വന പാസകാലത്തെ തീർത്ഥയാത്രയിൽ കൗശികീതിരത്തുള്ള പൂണ്ണമെന്ന ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അ വരുടെ നേതാവായ ലോമശമഹർഷി യു ധിഷ്ഠിരനോടു പറഞ്ഞ കഥയാണിത്.

അംഗരാജ്യത്തെ രാജാവായ ലോമപാ ദൻ ബ്രാഹ്മണരുടെ കാമത്തെ പാഴാക്കി കളഞ്ഞുകൊണ്ടാണത്രേ (തേനകാമക്രന്തോ മിശ്യാ ബ്ദാഹമണേഷുതുതിശ്ച) ആ രാജ്യത്ത് മഴപെയ്യാതായി. അതിന് പ റിഹാരമായി ഒരു തപാസി ഉപദേശിച്ചത് ജഗദ്ഗുരുഗണന ഗുഹികമാരനെ നാട്ടി ലേക്ക് വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചാലുടനെ മഴപെയ്തുകൊള്ളും എന്നാണ്. ആ ജഗദ്ഗുരുഗൻ, കശ്യപഗോത്രക്കാരനായ വിഭാ ണ്യകനെന്ന കൊടുതപസിക്ക് ഒരിക്കൽ ഉറുശി കളിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴു ണ്ടായ ബ്ദാഹമപര്യഭംശംവഴി ഒരു മാൻ പേടയിൽ ജനിച്ച പുത്രനാണ്. തന്റെ പുത്രനെങ്കിലും ഇത്തരം രൂപകടം പററി പോകരുതെന്നു കരുതിയാവാം, വിഭാണ്യ കൻ അ പനെ മറ്റു മനുഷ്യരുമായി ഇട പെടുവാൻ വിഭാതെ, ലോകത്തിൽ സ്ത്രീ യെന്നൊരു വർഗ്ഗമുള്ള കഥപോലും അറിയി ക്കാതെ ആശ്രമത്തിൽ തപസ്സുപാധ്യായനി

തനായി വളർത്തിപോന്നു. ആ വിധം ലോ കംകാണാതെ ആശ്രമത്തടങ്ങളിരിക്കുന്ന ജഗദ്ഗുരുഗനെ, അമ്മനറിയാതെ നാട്ടി ലേക്കു ഇറക്കുന്നതെങ്ങിനെ? രാജാവ് മ ത്തിമാരുമായി ആലോചിച്ചു, നാട്ടിലെ വേശ്യാസ്ത്രീകളെ വിളിച്ചു, വല്ല പാടും അ ദ്രേഹത്തെ കൊണ്ടുവരാനാവശ്യപ്പെട്ടു. എ ല്ലാവരും പേടിച്ചുനില്ക്കെ, ഒരു വൃദ്ധവേശ്യ ആ മുതലയേറ്റു.

അവൾ തോണികളിൽ ഒരു കൃത്രിമമായ ആശ്രമം ചമച്ചു, വയോരൂപാസമ്പന്നകളാ യ എതാനും വേശ്യകളേയുംകൂട്ടി നദിമാ ദ്വേണമെന്ന്, പാരന്മാർ മുഖേന വിഭാ ണ്യകൻ ആ ആശ്രമത്തിലില്ലാത്തതക്കമ റിഞ്ഞു, തന്റെ ബുദ്ധിമതിയായ മകളെ പ്രയോഗിക്കേണ്ട വിദ്യയെല്ലാം ഉപദേശി ച്ചയച്ചു. അവൾ ആ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു കേറി, താനും ഒരു തപാസിയാണെന്ന ഭാവ ത്തിൽ ജഗദ്ഗുരുഗനോടു മുറപ്രകാരം കശ ലങ്ങൾ ചോദിച്ചു. ആ യുവതപാസി സം ഭ്രമാനന്ദങ്ങളോടെ പാര്യാസനങ്ങൾ നൽ കി അഭിവാദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചു. പ ക്ഷെ ഒരു വേശ്യ ആർഷാഭിവാദ്യം സ്വീക റിച്ചാൽ പാപമാകുമെന്നുവെല്ലാവാം, അ വൾ 'ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തിൽ അഭിവാദ്യം പതിവില്ല, പാദ്യം സ്വീകരിക്കാമില്ല' എ ന്നു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു. തുടർന്ന് അവൾ അ ദ്രേഹത്തിന് മുന്തിയ ചില പലഹാരങ്ങ ലും മാദകപാനീയങ്ങളും സുഗന്ധമാലുങ്ങ ലും കൊടുത്തു അദ്ദേഹം അവയുപയോഗി ച്ചു ആ പുരു 'തപാസി'യോടൊപ്പം കളി ച്ചുവിരിച്ചുകൂടി. അവൾ ഒരു തപാസിയെ ന്നപോലെ വീര്യത്തോടെ ഒരു പന്താട്ടംനട ത്തി; അതിനിടയിൽ പലവട്ടം അദ്ദേഹ ത്തിന്റെമേൽ മുടിച്ചുതമ്മി. അങ്ങനെ അ ദ്രേഹം വികാരവിഷ്ടനായി എന്നു കണ്ട പ്പോൾ 'അഗ്നിഹോത്രത്തിനുക്കാരായി' എന്തും പറഞ്ഞു തന്റെ 'ആശ്രമ'ത്തിലേ

ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു—പതുക്കെയും, കൂടെ കൂടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടും. ഭ്രമ്യ ശൃംഗൻറെ, മനസ്സു അവളോടൊപ്പം പോയി. ശൂന്യനായി, രോഗിയെപ്പോലെ ചൈതന്യമറ, നെടുവീർപ്പിടുംകൊണ്ടിരിപ്പായി. വഴിയേ, തപോനിഷ്ടകൾകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ പച്ചച്ചുവെത്തി, നഖാഗ്രത്തോളം രോമം മുറിച്ചിട്ടു വിഭാജ്യകൻ സ്വാധ്യായമുരുവിട്ടുകൊണ്ടു വന്നെത്തി. അദ്ദേഹം മനോരാജ്യത്തിലാണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്രൻറെ നിലകണ്ടു ചോദിച്ചു “ഉണ്ണി ചമതയൊരുക്കാരത്തത്തേന്ത്? നീയിന്ന് അഗ്നിഹോതും കഴിച്ചുവോ? സൂക്ഷം സുവവും മോരിയോ? നിനക്കെന്താണ് ഒരു പന്തി കേട്? ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, ആരേ ഇന്നിവിടെവന്നത്?”

ഭ്രമ്യശൃംഗൻ പറഞ്ഞു. ഇന്നിവിടെ ജടമുറിയ ഒരു ബ്ലാമചാരി വന്നിരുന്നു— ഏറെ കള്ളനല്ലാതെ, ഏറെ നെട്ടനല്ലാതെ, നല്ല അന്തസ്സുള്ള ഒരാൾ. സ്വസ്ഥനിറം, താമരയിരുപോലുള്ള കണ്ണ്, കരുത്തമിഴി, ഒരു ദേവക്ഷമാരനെപ്പോലെതന്നെ. കരുതുമിനുത്തുനിന്നുപരിമുഖമുള്ള ജട നെററി തൊട്ടു രണ്ടായി പകുത്തു പൊൻചരടുകൊണ്ടു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. കാതിൽ രണ്ടു ചന്തമുള്ള വട്ടുകിടന്ന തിളങ്ങുന്ന ആകാശത്തിൽ മിന്നലെന്നപോലെ, കഴുത്തിൽ ഒരു ചരടും. കഴുത്തിന്താഴെ രോമമില്ലാതെ മനോഹരമായ രണ്ടു മുഖപ്പുണ്ണ്. അരകുടസ്സാണ്, അരക്കെട്ട് വളരെ വലുതും. മരവുരിച്ചുറിച്ചു മുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊന്നുരഞ്ഞാണ്, ഈ എന്റേതുപോലെ മിന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലും, കാലിലും ഈ തദ്രാക്ഷമാലപോലെ ചില അത്ഭുതവസ്തുക്കൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം അന്നങ്ങുമ്പോളൊക്കെ പൊയ്ക്ക

യിൽ തിമിടുന്ന അരയന്നങ്ങളെപ്പോലെ കൂകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരവുരി വളരെക്കേരം, നമ്മുടേതിന് ആ ഭംഗമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം കണ്ടാൽ അത്ഭുതമാവും; ഉരിയാടൽ കയ്യിൽകൂകുന്നതുപോലെ മനം കളിർപ്പിച്ചു. അതുകേട്ടു മുതൽ എന്റെ അന്തരാത്മാവിന് വല്ലാത്തൊരു വലപ്പം. വാസന്തമാസത്തിൽ കാട്ടിൽ കാറന് അടിച്ചാലത്തെപ്പോലുള്ള നാമണം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചേലുള്ള ഉരുണ്ടുകായ് വലംകൈകൊണ്ട് നിലത്തേയ്ക്കിട്ടു. അതു നിലത്തു വീഴ്ത്തോറും പൊന്തിപ്പൊന്തിവന്നു. അതടിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം ഭംഗിയിൽ വട്ടംതിരിയുകയും ചെയ്തു. അയ്യോ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ട് വളരെ ഇഷ്ടവും രസവും തോന്നുന്നു അദ്ദേഹം എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ജടപിടിച്ചു താഴ്ത്തി തന്റെ മുഖത്തെ എന്റെ മുഖത്തോടു മുട്ടിച്ചു ഒരൊച്ചപ്പുറപ്പെട്ടു. അതെന്നെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. എനിയ്ക്കുദ്ദേഹം ചില പുതിയ കായ്കൾ തന്നെ ഇവയൊന്നും രസംകൊണ്ട് അവയോടൊക്കെല്ല. അവയ്ക്ക് തോലില്ല. കഴമ്പേയുള്ളു. നല്ല രസമുള്ള ചില കടിനീരും ആ ഉദാരരൂപൻ എനിക്കു തന്നെ. അതു കടിച്ചതോടെ എനിക്കു വല്ലാത്തൊരു തരിപ്പുണ്ടായി; നിലംതിരിയുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഇവ അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന നിറപ്പകടും മണവുമുള്ള മാലകളാണ്. തപസ്സുകൊണ്ടുജ്ജ്വലിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ഇവ ഇവിടെ ഇട്ടേച്ചുംകൊണ്ടാണ് സ്വന്തം ആശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് പോയത്. അദ്ദേഹം പോയതോടുകൂടി എന്റെ മനസ്സ് കെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരം മുട്ടു നീരുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഉടനെ എനിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു പോയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം

ഇവിടെ വേണം. അച്ഛാ, ഞാൻ അങ്ങോട്ടുതന്നെ പോകട്ടെ? എന്തൊരു വൃതചയ്യയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്? ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം തപസ്സുചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉഗ്രവൃതനായ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നുതപോലഭവിക്കും."

വിഭാസുകൻ പറഞ്ഞു: "ഉണ്ണീ, രക്ഷസ്സുകളാണിവർ, ആ അത്ഭുതരൂപം അശക്തിയെന്നതെങ്കിലും കൊടുംകൂരമാണ്. അവരെ എപ്പോഴും കാട്ടിൽ മുനിമാരുടെ തപസ്സിന് മടക്കം വരുത്തുവാൻ നോക്കിത്തുടങ്ങുകയാണ്. പുണ്യലോകങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന തപസ്വിമാർ ഒരുവിധത്തിലും അവരോടൊന്നിടപെടരുത്. അത്തന്ന കടിനീർ മദ്യമാണ്. അത് കടിക്കരുത്, പാപമാണ്....."

പുത്രനെ ഇങ്ങനെ 'ഇമ്പാച്ചി'പ്പേടി പേടിപ്പിച്ചതിനുശേഷം വിഭാസുകൻ അവളെതേടി പിടിക്കുവാൻ നോക്കി; മൂന്നുദിവസം മിന്നിക്കെട്ടിടുംകണ്ടുകിട്ടാതെ ഒടുക്കം ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങി.

വീണ്ടും അച്ഛൻ കായ്ക്കൂർ കൊണ്ടുവരാൻ പോയ തക്കത്തിൽ, ആ വേശ്വരപ്പണക്കൊടി രണ്ടാമതും ചെന്നു. കണ്ടുചെന്ന ജഗദ്ഗുഹൻ പാഞ്ഞുചെന്നു പറഞ്ഞു "പോവാം നമുക്ക് അങ്ങയുടെ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് പോവുക, എന്റെ അച്ഛൻ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ....."

അദ്ദേഹത്തെ 'രാജാശ്രമ'ത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾതന്നെ അംഗമാജ്യത്തു മഴപെയ്തു. രാജാവു തന്റെ മകൾ ശാന്തയെ അദ്ദേഹത്തിന് വിവാഹംചെയ്തുകൊടുത്തു. വിഭാസുകന്റെ കോപമൊഴിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു. ഗോപന്മാരെ എപ്പോഴും

വിട്ടു. അവർ കശ്യപാശ്രമംവരെയുള്ള വഴിനിളെ പൈക്കളും കൃഷിയുമായി കൂടി.

അതാ വരുന്ന കോപംകൊണ്ടു പൊട്ടിത്തെറിക്കുംപോലെയുള്ള വിഭാസുകൻ. അദ്ദേഹം മകനെ കാണാത്തതു തെളിയിരിഞ്ഞു വിശന്നു വലഞ്ഞു. 'രാജാവാവണം ഈ പണി പഠിച്ചതെന്നു ചിന്തിച്ചു. പമ്പാപുരി മുട്ടുമുട്ടിപ്പാറുള്ള വരവാണ്. ആ ഗോപന്മാർ കൈവണങ്ങി ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറു സല്ലുരിച്ചു ന്തിച്ചു: "ഈ കൃഷിയും പൈക്കളുമെല്ലാം അവിടുത്തെ പുത്രന്റെ സ്വത്താണ്. അവിടേയ്ക്കു എന്തിഷ്ടമാണ് ചെയ്തതുമേണ്ടതു്? അടിയങ്ങൾ അടിയമാണ്, അതളി ചെയ്യുകയേവേണ്ടു." ഇതിൽവിധം ആ തപസ്വി നാടുനീളെ രാജാവിനെപോലെ പൂജിക്കില്ലല്ലോ മധുഭാഷണങ്ങൾ കേട്ടും കോപം ഒരുവിധം ആറി, അംഗരാജാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി. അവിടെ സല്ലാർക്കൾക്കുശേഷം, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദേവേന്ദ്രനെ പോലെ വാണരുളുന്ന പുത്രനേയും മിന്നൽ കൊടിപോലുള്ള പുത്രഭായ്യയേയും കണ്ടുതലോർത്തു. "ആവട്ടെ. പുത്രനുണ്ടായാൽ വീണ്ടും നീ ആശ്രമത്തിലേക്ക് വരണം." എന്നോളിച്ചു തിരിച്ചുപോയി.

ജഗദ്ഗുഹൻ അങ്ങിനെതന്നെചെയ്തു. ശാന്ത മറന്നേകം പ്രതിപത്തിമാരെപ്പോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചാരികയായി കൂടെപോയി.

ഗോവാൻ വേദവ്യാസൻ ഈ കഥയിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചിട്ടുള്ളതു് ആക്കം കാണാം. അത് എവിടെചെന്നു കൊള്ളുന്നു?

ജഗദ്ഗുഹൻ അച്ഛനെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ച വികൃതമായ ബ്രഹ്മചാരി വിവരണത്തിലുടനീളം അദ്ദേഹം എപ്പോഴും

ർപ്പെടുന്നത്. ആ നിലയ്ക്ക് ജ്യോതിഷനാ
 ണ് ഇവിടെ പരിഹാസ പാത്രമെന്നു വ
 ലക്കം തോന്നാം. പക്ഷെ, അതല്ല, ആ
 പാവത്താണെന്നാഗമികവ്യവഹാരങ്ങളി
 ലും കാമവിഷയങ്ങളിലും ഇത്രയും മൂഢ
 നാക്കിനിർത്തിയ വിഭാസ്യകൻറെ നേക്കു്
 ആ പരിഹാസം പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞൊഴ
 കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ജ്യോതിഷനെ ആ
 വിധം കെട്ടിനിർത്തിയിട്ടും, ഇന്ധച്ചിപേടി
 പ്പിച്ചിട്ടും, ഒരു ചെറിയപഴുതുകിട്ടിയപ്പോൾ
 അദ്ദേഹത്തിലുള്ള പ്രകൃതി പ്രേരണ സർവ
 ശക്തികളോടുകൂടി രജി പുറപ്പെട്ടു; അദ്ദേ
 ഹത്തേയും കൊണ്ടു് റെറുപാച്ചിൽ പാഞ്ഞു;
 എന്നുകാണിച്ചിട്ടു, ആ നികൃഷ്ട നിരോധ
 ങ്ങളുടെ നിസ്സാരതയെ ഉദാഹരിക്കയാണ
 ല്ലോ കവി ചെയ്തതു്.

എന്നല്ല വിഭാസ്യകൻ സ്വപുത്രനു് ല
 ലിച്ച ആ അളവറഗോധനവും ദേവോചി
 തമായഐശ്വര്യവും കാൺകെ കോപം മു
 രങ്ങി യൊടുങ്ങി പ്രസന്നനായി എന്നു വ
 ണ്നിച്ചപ്പോൾ, വികാര നിരോധകനായ
 ആ കൊടു തപസ്വികു് സ്വന്തം കാമ
 ത്തെപ്പോലും വേണ്ടത്ര അടക്കുവാൻ
 സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുകൂടി കവി ഗുഡമായി പ
 റിഹസിച്ച്രിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം
 ഐശ്വര്യബ്രഹ്മയിൽ ആകൃഷ്ടനായി ആ
 ഏകപുത്രനോടൊപ്പം നഗമത്തിൽക്കൂടി കള
 യാമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. പകരം, പുത്രനും
 ധർമ്മാനുസൃതമായ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു ത
 പസ്സിന്നുതന്നെ തിരിച്ചുപോന്നു. എന്നു പ
 റഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ആ പരിഹാ
 സ്യതയിൽനിന്നും വിടുതികൊടുത്തു. ഓക്കു
 തെ പററിപോയ അബലം തക്കസമയത്തു
 തക്കവിധം തിരുത്തുന്ന ആൾ പരിഹാസ്യ
 നല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ വിഭാസ്യകനിലും
 വിശുദ്ധിയുടെ വീണ്ടും തിരിഞ്ഞൊഴുകുന്ന

പരിഹാസം, പിന്നെ എങ്ങോട്ടു്? മറെറ
 ങ്ങോടുമല്ല, ശ്രോതാക്കളായ നമ്മളിലേ
 യ്തൊക്കെതന്നെ. മനുഷ്യനിലുള്ള പ്രകൃതി
 പ്രേരണകളെ അനങ്ങരുതാത്തവിധം കെ
 ട്ടിയിട്ടാൽ തപസ്സ് സദാചാരം-തനി
 ങ്ങയ ശരിപ്പെടുക്കൊള്ളമെന്ന മിശ്യാസങ്കല്പ
 ത്തിൽ കട്ടികളെ കണ്ണും ചെവിയും ചൊ
 ത്തി വളർത്തുകയും, ഒടുക്കം ആ പ്രകൃതി
 പ്രേരണ അമൃതാത്ത പഴുതുകളിലൂടെ തല
 നീട്ടി പലപ്പോഴും അവരെ അപകടത്തിൽ
 പെടുത്തിയതായികണ്ടു പകച്ചു പോകയും
 ചെയ്താൻ നമ്മുടെ സമുദായികജീവിതത്തി
 ലേ തലമുറകളിലേയ്ക്കെല്ലാം അതു പഠനോ
 ദകുന്നു. അവർ അനുരൂപകളായ കന്യക
 മാരിലല്ല, വേശ്യകളാലായേയ്ക്കും ആകർ
 ഷിതപ്പെടുക എന്ന ആപൽ സുപനകൂടി
 ഈ കഥയിൽ ഉൾചേർന്നിരിക്കുന്നു. ആദ്യ
 മായി ഒരു വൃദ്ധവേശ്യയുടെ മേൽനോട്ട
 ത്തിൽ ഒരു വേശ്യപ്പെൺകൊടിയാലാണ
 ല്ലോ ജ്യോതിഷനെ വശീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടതു്.
 അദ്ദേഹത്തിനാകട്ടെ, അതുവഴി ഒരു സാ
 ധ്യവിയായ രാജകുമാരിയിൽ ചെന്നൊത്തുവാ
 നും ശ്രേഷ്ഠമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അകന്നു
 പോകാതിരിപ്പാനും സംഗതിയായി. നാം
 നിയന്ത്രിച്ചുവെത്തുന്ന കുട്ടികളുടെ വികാര
 ങ്ങൾക്കെല്ലാം അതുപോലെമുള്ള ഭാഗ്യം വ
 ന്നെന്നുതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വകയില്ല
 ല്ലോ. അവ എവിടെചെന്നു എങ്ങനെ ക
 ലാശിക്കുമെന്നു ആർക്കറിയാം!

ഈ വ്യാസൻ സ്വാസഹോദരനായ വിചി
 ത്രവീർണ്ണൻ വിധവമാരിൽ സന്താനോൽ
 പാദനത്തിനുദവണ്ടി താൻ ധർമ്മാനുസാരേ
 ണ അവരോടു സംഗമിക്കേണമെന്നു വന്ന
 പ്പോൾ, അതു വികൃതരൂപം പുണ്ടു നിർവൃ
 ഹിച്ചു കൊടുത്ത ആളാണല്ലോ, അത്രയും
 വികാരമാർന്നതായ ഈ കവി കശ്യപഗോ
 ത്രക്കർക്കു ആ എഴിവുതപസ്വികനായ ഈ

അന്നെ പരിഹസിക്കുകയും അതോടൊപ്പം തന്നെ അവരെ അതിൽനിന്നു ദക്ഷവെട്ടുതുകയും ചെയ്തതിന്റെ പിന്നിൽ ഗൗരമായ ഒരു സഹാനുഭൂതിയെ ഉള്ള എന്തെന്നു—നാസസാഹിത്യത്തിന്റെ അപരിഹാര്യമാണെന്നു നമ്മളിൽ വിലർ വിചാരിച്ചു. ഗൗരവത്തോടെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം ഒരിയ്യലും ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയാണെന്നു പറയാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത പരിഹാസത്തിന് കലാസൗന്ദര്യവും സംസ്കാരോൽക്കർഷ്ടവും കൊണ്ടു നാമു്, അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഈ സഹാനുഭൂതിയിൽനിന്നു മാത്രമാണു്.

ഇങ്ങനെയല്ലതെ, വല്ലവരുടേയും വല്ലവൈകല്യവും—ശരീരവൈകല്യം മുതൽക്കു കൈയിൽ കിട്ടുന്ന പാശം—എടുത്തുവെച്ചു, ഒന്നും കിട്ടിയില്ലാതെ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള വല്ലതും ആരോപിച്ചുവെച്ചിട്ടെങ്കിലും, അയാളെ ലക്ഷ്യമാക്കി അപശബ്ദങ്ങൾ പാർപ്പിച്ചുവെക്കുന്ന മട്ടിലുള്ള പരിഹാസം പരിഹാസം മാത്രമാണു്, നാസസാഹിത്യമല്ല.

സാഹിത്യത്തിൽ അതിനു പേണമെങ്കിൽ നാസാഭാസമെന്നോ പച്ചപരിഹാസമെന്നോ, അങ്ങാടിപരിഹാസമെന്നോ പേർ മാറി പറയണം. പച്ചശ്രോശാരമെന്നും ശ്രോശാരഭാസമെന്നും, മുരിശ്രോശാരമെന്നും പറയുന്നതുപോലെതന്നെ. വഴിനടന്നുപോകുന്ന ഒരു പെൺകിടാവിനു് കാൽവഴുതിപോയിട്ടോ, അരികത്തുളള പാഞ്ഞുപോയ ഒരു കാർ ചളി തെറിപ്പിച്ചിട്ടോ, അവളുടെ

അഴകിയ വേഷത്തിൽ അഴുകായതു് കണ്ടാൽ അങ്ങാടിത്തെരുവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന കൂടിവിളികളുടെ വിവിതങ്ങളായ രൂപാന്താങ്ങൾ മാത്രമാണവ.

ഇത്രയും സാമാന്യമായി പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഏറെ തെറ്ററിയാമെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരു ഉദാഹരണംകൂടി ചുണ്ടിക്കാണിക്കാം. പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഈ തീർത്ഥയാത്രയുടെ ഒടുക്കം ഗന്ധമാദനത്തിൽവെച്ചു പഞ്ചാലിക്കുവേണ്ടി സൗഗന്ധികപുക്കൾ തേടിപ്പോകുന്ന ഭീമസേനനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുഗാന്തര ജ്യേഷ്ഠനായ ഹന്തമാൻ വഴിതടഞ്ഞു പരിഹസിച്ച ഒരു സന്ദർഭമുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള അഗാധമായ ഭ്രാന്തവാത്സല്യത്തിനെതിരായി മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരക്ഷരാവുമില്ല. ഈ കഥയെടുത്തു നമ്മുടെ ഒരു ഹാസസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ തുളുവിലു് ആ സഹോദരസമാഗമം എന്തായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. അവിടെ ഹന്തമാൻ വഴിപോകുന്നവരെ ചെന്നു തടഞ്ഞു വഴക്കുണ്ടാക്കി അവരെ പൊതിരേ തെറിപാഞ്ഞു വിടുന്ന അങ്ങാടികൂളനോ, ഭീമസേനൻ എന്തു തെറികേട്ടാലും നാണമില്ലാതെ ഒഴിച്ചുപോകാതെ അതിനൊക്കെ പാശം വീമ്പിച്ചുവെക്കുവാൻ മിനക്കെടുത്ത മേനി കണ്ടപ്പനുമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വാഗ്വ്യഭിചാരങ്ങളെ ഉൽകൃഷ്ടസാഹിത്യത്തിന്റെ പന്തിയിലുരുത്തുന്ന നമ്മുടെ വകതിരിവില്ലായ്മയെയാണു് ഞാനിവിടെ എതിർത്തിരിക്കുന്നതു്.

(വിശാലകേരളത്തിൽനിന്നു്)

നോവലുകളും കഥകളും

	രൂ.	ണ.	സ.
1. പാപികൾ—പോഞ്ഞിക്കര റാഫി.	2	0	0
2. രണ്ടുലോകം—നാഗവഴി ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്	1	4	0
3. തികഞ്ഞപെണ്ണ്—ഇ. എം. കോവൂർ	1	0	0
4. രണ്ടു ദിവസം—വെട്ടൂർ രാമൻനായർ	1	4	0
5. തകന്നതലമുറ—ലളിതാംബിക പാറമണി	1	4	0
6. പൂവർവ്വം—കാതൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള	1	4	0
7. തുറന്നിട്ട ജാലകം—പി. സി. കുടിക്കുണ്ണൻ	1	0	0
8. ചുമട്ടുതാങ്ങി—നാഗവള്ളി	1	8	0
9. നിവേദനം—പൊൻകുന്നംവക്കി	1	4	0
10. അവൻ വീണ്ടും വരുന്നു—സി. ജെ. തോമസ്	1	0	0
11. കമ്പുക—എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	1	4	0
12. ഹനേലൈ—ഹാപ്റ്റർമാൻ (പരി: രാജവർമ്മ)	1	8	0
13. ഇരുട്ടിനുമുമ്പ്—ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്	0	8	0
14. ഒരരാത്രി—പി. കേശവദേവ്	0	6	0
15. തകഴിയിരുടെ കഥകൾ—തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള	1	4	0
16. ടേബിൾ സ്വപ്നം—വെട്ടൂർ രാമൻനായർ	1	4	0
17. മറന്നിക്കത്ത്—ഇ. എം. കോവൂർ	1	8	0
18. ഗൃഹനായിക—കാതൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള	1	0	0
19. ഹരിണി—പത്മവള്ളി ഗോപാലപ്പിള്ള	1	0	0
20. അണിയറ—പൊൻകുന്നംവക്കി	1	0	0
21. രാഗപ്രഭ—കവ്യൻ തൈക്കടവിൽ	1	0	0
22. നിലവറയിലെ അന്ധവിപ്ലവം (ഡിറക്ടീവ്)	1	8	0
23. അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം—അബ്ദുസ്	0	12	0
24. നാളത്തെ നാകം—മാറ്റേരി മാധവവാര്യർ	1	0	0

മററിനങ്ങളും

25. സാഹിത്യം—കുറുപ്പ് കൃഷ്ണപിള്ള	1	8	0
26. നോവൽ സാഹിത്യം—എം. പി. പോൾ	2	4	0
27. ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനം—ടി	2	0	0
28. കർഷകന്റെ കടബാധ്യത—ഡാ: പി. ജെ. തോമസ്	0	8	0
29. കേരളത്തിലെ കൃഷ്ണീയസാഹിത്യം—ടി	2	0	0
30. ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മകഥാസംക്ഷേപം	1	8	0
31. വിപ്ലവത്തിന്റെ മാറ്റം—ആചാർക്കുപാലിനി	1	0	0
32. ഗീതാഞ്ജലി—ടഗോർ (ഗദ്യപരിഭാഷ)	2	0	0
33. ഗ്രന്ഥാലാരണം—എൽ. എം. തോമസ്	1	4	0
34. സ്വതന്ത്രകേരളം—ബോധേശ്വരൻ	1	4	0
35. കാറുപിടിച്ച തോണി—ഇ. എം. കോവൂർ.	1	4	0

നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,

കളരിക്ക്ത്ത് ബസാർ, കോട്ടയം.

ആശാന്റെ സീത

പത്തു ൧൭൯. ദിവാകരൻ

കുറേപ്പേർ കമാരൻആശാന്റെ സീതയ്ക്കു കുററാമുത്തലാണു, കുററാമുത്തൽ! മറുചിലർ അവയുടെ മാറിമറിക്കലാണു, മാറിമറിക്കൽ! കുറപ്പെടുത്തലിനു ഹരിശ്രീ! കുറച്ചിതു സ്വന്തം അവതാരികാകാരനാണു. പിൻഗാമികൾ ആ പാലിലൂടെ തോന്നിയപ്പോലെ കയറി ഇറങ്ങലായി. അങ്ങനെ അതു ഇന്നും അവസാനിക്കാതെ തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ആശാന്റെ സീതയെ, ആ ഇതിഹാസനായികയുടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പുതിയ പകർപ്പാക്കുന്നതിലാണു് ഒരാളുടെ ഇഷ്ടം. നാഗരികതയുടെ ദുഷിച്ച വശങ്ങളെ ചോദ്യംചെയ്യാൻ അവളെ മറുപിടിക്കുന്നതിലാണു് മറ്റൊരാൾക്കു മനസ്സു്. ആശാന്റെ സീതയേയും ചിന്താവിഷ്ടയായ സീതയേയും ഇണക്കിയണയ്ക്കാൻ ഒരാൾ പണിപ്പെടുന്നു. പേരൊരാളുടെ വെമ്പൽ അവരെ ആവോളം പിണക്കി അകറ്റുന്നതിലാണു്. ഇനിയുമുണ്ടു് പലർ പലവിധത്തിൽ. അതിരിക്കട്ടെ.

ഇതിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരും പുരോഗമനസ്സുഷ്ടിയോടെ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരാണു്. ആശാന്റെ സീത വാൽമീകി

യുടെ സീതയോടു ഇണങ്ങുന്നുപോലും പിണങ്ങുന്നുപോലും—അതിലൊന്നും അവൾ വഴക്കില്ല. അവളെ വെറും ഉല്പാക്ഷിണിയായി മാത്രമേ അവർ കണക്കാക്കുന്നുള്ളു. പറയുന്ന കാര്യം സമുദായത്തിൽ കുറിക്കുകൊള്ളുന്നുണ്ടോ; അതാണവരുടെ നോട്ടം. കൊള്ളുന്നെങ്കിൽ പററി; ഇല്ലെങ്കിൽ തെറ്റി. അതങ്ങനെ. മറുക്കുവരോ?

വാല്മീകിയുടെ സീതയ്ക്കു ചിന്തിക്കാൻ അർഹതയില്ലാത്ത ഒരു ലിപിപോലും ചിന്താവിഷ്ടയായ സീതയിൽ ഇണക്കൽകാരൻ കാണുന്നില്ല. അതു ശ്രീ. കുട്ടികൃഷ്ണ മാധവറാണു്. “ആശാന്റെ സീതയിൽ തലതിരിഞ്ഞവളുടെ കുറേ പുലമ്പലും, വെറും സ്തുതഫയനത്തോററ ഇന്നത്തെ ഒരു സാധാരണ സ്ത്രീയുടെ മനോവൃത്തിയുമാണു കാണുക. വാല്മീകിയുടെ സീതയിൽ അതൊന്നുമില്ല. അറിയാതെതന്നെ അന്തസ്സം കലമചിമയും പാലിക്കാൻ അവൾക്കറിയാം.” ഇതാണു പിണക്കൽകാരന്റെ പോക്കു്. അതു ശ്രീ. പി. ദാമോദരൻപിള്ളയാണു്

ഈ രണ്ടുപേരും കുറേക്കാലം ചക്രവാളത്തിൽ കടന്നു കലശൽ കൂട്ടിയവരാണു്. ഇപ്പോഴിതാ ഗ്രന്ഥാലോകത്തിൽ കയറിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മാർച്ചുലക്കം ഗ്രന്ഥാലോകത്തിൽ ശ്രീ. മാധവ് എഴുതിയിരുന്നു. ആശാന്റെ സീതയെപ്പറ്റി വീണ്ടുമെന്നു്. അതിനു ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിൽ ശ്രീ. പിള്ള മറുപടി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ മറുപടിയിലെ ചില ശകലങ്ങൾ ഒന്നു ചികഞ്ഞു നോക്കേണ്ടതാണു്.

ചിന്താവിഷ്ടയായ സീതയിൽ തലതിരിഞ്ഞവളുടെ പുലമ്പലാണെങ്കിൽ അതിൽ കാര്യകാരണാവദാനങ്ങളായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, തെറ്റും തകരലുമില്ലാത്ത തത്വങ്ങൾ

ശനങ്ങൾക്കും, ഗുരു സത്യാപഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പ്രസക്തിയില്ല. അതും പുലമ്പുകയോ പറയുകയോ അല്ല, ഒരിടത്തിരുന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണെന്നോർക്കണം. അതിന് വാതമീകിയുടെ സീതയ്ക്ക് അവകാശമില്ലേ? പൗരുഷവും വിഭവചനാശക്തിയും അന്തസ്സം തികഞ്ഞ ഒരു ക്ഷത്രകുമാരിയല്ലേ അവൾ? അതോ മതവും മനിയും വരിഞ്ഞു കെട്ടിയ, മണ്ട കളിമണ്ണയായ വെറും മിണ്ടാ പ്രാണിയോ? അതൊന്നു തീരെയുണ്ടതല്ലേ? വാതമീകിരാമായണം ഒന്നൊപ്പിച്ചുനോക്കൂ!

ആരാണ് വാതമീകിയുടെ സീത. അവൾ മണ്ണിന്റെ മകളായിപ്പിറന്നു—അതേ ഭൂമിയുടെ പുത്രി. മണ്ണിൽത്തന്നെ വളർന്നു; അവസാനം മണ്ണിൽ വിചയംനേടി. ഭൗതികഭാവങ്ങൾ അവളിൽ വേണ്ടുവോളം നിഴലിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ കടുത്ത ചാരിത്ര നിഷ്ഠയും അഭിമാനദീക്ഷയും നിമിത്തം അവയുടെ സംസ്കൃതരൂപങ്ങൾക്കേ സീതയിൽ പ്രഭവശമുണ്ടായുള്ളൂ. അതാണവളുടെ മഹത്വം—ആദ്യത്തെ മണ്ണോടുചേർന്നിരുന്ന അവളിൽ മണ്ണിന്റെ മാലിന്യം ശകലവും പററിയില്ല.

അവൾ ശ്രീരാമനെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്; തിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്; മറുപൊല്ലാമിയിട്ടുണ്ട്. ചിലർ അനൃതപ്പെട്ടേയ്ക്കും ഉവ്വ്? അങ്ങനെയോ? അതെ! തെളിവുതരാം. രാമൻ കാട്ടിൽവെച്ചു മഹർഷിമാരുടെ മുമ്പിൽ രാക്ഷസവധ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുമ്പോൾ സീത ഹൃദ്യവും സ്തിഗ്ദ്ധവുമായ ഭാഷയിൽ ഉപദേശിക്കുകയാണ്.

“അതിസൂക്ഷ്മമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ധർമ്മത്തിലെത്താൻ കഴിയു കാമജങ്ങളായ വ്യസനങ്ങളിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞവനേ അതു സാധ്യമാവൂ! കാമജങ്ങളായ

വ്യസനങ്ങൾ മൂന്നുവിധമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു മിത്യാവാക്യം. അതിലും ഗുരുതരമാണു മറ്റു രണ്ടെണ്ണം. പരദാരുഭിഗമനവും നിവേദനമായ മൗദൃത്യവും. ആദ്യത്തെ രണ്ടും അങ്ങയിൽ അസംഭാഗ്യമാണ്. ചിന്താശൂന്യതകാണുണ്ടാകുന്നതും, പരപ്രാണാധിപനുമായ ആ നിർവൈരമൗദൃം ഇതാ അങ്ങയെ സമീപിക്കുന്നു...ഇതെല്ലാം സ്നേഹം കൊണ്ടും ബഹുമാനംകൊണ്ടും അങ്ങയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്; ചരിപ്പിക്കുകയും...അതുകൊണ്ടു അങ്ങേയ്ക്കു നിർവൈരമായ ആ ഹനനബുദ്ധി ഒരിക്കലും പാടില്ല. ആന്തരക്ഷണമാണു ക്ഷത്രിയന്മാർക്കു വേണ്ടത്....” എന്നിട്ടവൾ ധർമ്മത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്നു:—

“ധർമ്മാദർശം പ്രഭവതി
ധർമ്മാത് പ്രഭവതേ. സുഖം
ധർമ്മേണ ലഭതേ സർവം
ധർമ്മസാരമിദം ജഗതഃ”

ഇവിടെ നിപുണയായ ഒരു ആചാര്യയായിട്ടാണ് നാം സീതയെ കാണുന്നത്. തിരുത്തലിനു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു, കാട്ടിൽപ്പോകാൻ തുനിഞ്ഞ രാമൻ അനുഗമനോത്സുകയായ സീതയെ മടക്കിനിർത്താൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളെ, ധർമ്മത്തെ മുൻനിർത്തി ചെറുതുതുകൊണ്ട് അവൾ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവത്തിൽ മൊഴിച്ചിട്ടി, അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചുവെന്നു. സീതയുടെ ആ പ്രസ്താവനയിലെ പല പദ്യങ്ങളും പരമമായ മറുപൊല്ലിന് നിദർശനമാണ്. ഒന്നിതാ.

“കിംതാപമനുത വൈദേഹഃ
പിതാമേ മിഥിലാധിപഃ
രാമ, ജാമാതരംപ്രാപ്യ
സ്ത്രീയം പുരുഷ വിഗ്രഹം”

“ആൺകോലം കെട്ടിയ പെൺപിറന്ന വനാൺ താങ്കൾ എന്നു അങ്ങനെ രാമൻ മുഖത്തുനോക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആണത്തത്തെ കഠിനമായി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ മുതിർന്ന സീതയ്ക്ക്; “അഭിമാനനിയം സ്വകാന്ത”യെന്നും, “പാവയോ ഇവൾ” എന്നും മറ്റും ചിന്തിക്കുവാനുള്ള അർത്ഥം അറിയിച്ചുവെല്ലോ?

ഒന്നുകൂടി: ആ രചനാവധാനത്തരം ലക്ഷ്യമില്ല. രാമൻ ആ പതിഭേദത്തിൽ ചാരിതൃശങ്കപ്രകടമാക്കുമ്പോൾ അവൾ അതിനെ എതിർക്കുന്നു, സാവധാനം തൊണ്ടയിടച്ചുയോടെ;—

“കിം മാമസദൃശംവാക്യം
ഈ ദൃശം ശ്രോത്ര ഭാരണം!
രക്ഷം ഗ്രാവയസേവീര;
പ്രാകൃതഃ പ്രാകൃതാമിവ”

* * * * *

“തപയാതു നരശാർദൂല!
ക്രോധമേ വാഢവേദന്താ
ലഘുനേവ മനുഷ്യേണ
സ്മൃതമേവ പുരസ്കൃതം”

(കണ്ഠകർശവും, അനുചിതവും, രക്ഷവുമായ ഈമാതിരി വാക്കുകൾ, ഹേ, വീര! അങ്ങു എന്താണു എന്നെ കേൾപ്പിക്കുന്നത്, വെറും പ്രാകൃതനായ ഒരാൾ പ്രാകൃതയോടെന്നപോലെ....ഹേ ധീര! ക്രോധത്തിനു പിറകേപോകുന്ന അങ്ങു നിസ്സാരനായ ഒരാൾപോലെ എന്റെ വെണ്മയെ മാത്രമാണു മുമ്പിൽ നിർത്തുന്നത്.) അമർത്തപ്പെട്ടതെങ്കിലും ജ്വലിച്ചുപൊങ്ങുന്ന ആ അഭിമാനം....അതിന്റെ ശിഖരം കാണണമെങ്കിൽ അവൾ രാമന്റെ തിരുമുമ്പിൽ വരുന്നവിധം അറിയണം. അതോ,

“ലജ്ജയാതാവലീയന്തീ
സ്വേഷ്യാഗാത്രേഷുമൈലീലീ

വിഭീഷണേനാഢഗതാ
ഭന്താരംസാഭ്യവർത്ത

(ലജ്ജയാൽ സ്വാവയവങ്ങളിൽ ചൂളി ഒരുങ്ങിയ മൈലീലീ വിഭീഷണാനുഗതയായി ഭന്താവിനെ സമീപിച്ചു) ഇങ്ങനെ യോര വണക്കം ഏതെങ്കിലും കവി വന്നിട്ടിട്ടുണ്ടോ? അതിനെത്രത്തോളം താഴ്മയുണ്ടോ അത്രത്തോളമുണ്ട് ആ പൗഷ്പത്തിന്റെ ഉയച്ചു. ഭാരതത്തിന്റെ അഭിമാനജനമായ, ത്രികാലജ്ഞനായ ആ ഋഷിന്റെ അപൂർവകലാശില്പകമായ ആ സീതയോടു ആശാന്റെ സീത ഇണങ്ങി ഇണങ്ങി അടുക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്.

വാല്മീകിയുടെ സീത പരിത്യാഗത്തിനുശേഷം ഇങ്ങനെ ഒരു നെടുംചിന്ത നടത്തുന്നതായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു അവളുടെ ചിന്താതന്തുക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതായി കരുതിക്കൂടല്ലോ. വാല്മീകി അവളുടെ ബാഹ്യ ലലനങ്ങൾക്കുരൂപംകൊടുത്തുവെങ്കിൽ, ആശാൻ അവളുടെ ഹൃദയലലനങ്ങൾക്കു നിറംനല്കി. അത്രമാത്രം പരിത്യാഗവേളയിൽ സീത രാമനിൽ പരമമായി ദോഷാരോപണം നടത്തുന്നതായി വാല്മീകിരാമായണത്തിലില്ല. അവിടെ അവൾ ലക്ഷ്മണനോടു പറയുന്നതിലും, ശ്രീരാമനെ അറിയിക്കേണ്ട സന്ദേശവചനങ്ങളിലും, വീരല്ല, വിഷാദമാണ് മുന്തിനില്ക്കുന്നത്. എങ്കിലും,

“തൃജിച്ചവല്ലോ സദ്യുത്ത
സതിയാമെന്നെ മനവൻ”

എന്നും,

“എനിക്കെൻ മെയ്യിനെപ്പറ്റി
യില്ല ദുഃഖം നരർഷഭ!
പൗരാപവാദത്തെ നിന-
ച്ചുജ്ഞാളം ചെല്ലനന്ദന!”

എന്നുമുള്ള വരികളിൽ കതിരിട്ടനില്ക്കുന്ന ആത്മാഭിമാനം തുടച്ചു മാറാവതല്ല. അതുപോലെ പോദ്വാൻമല്ലാത്ത അവളുടെ അത്ഭുതഭക്തിക്ക് ശ്രീ: ദാമോദരൻപിള്ള എടുത്തുകാട്ടുന്ന ഭാഗം—

“വരനാണീശ്വരൻ സ്ത്രീയ്ക്കു,
വരൻ ബന്ധു, വരൻ ഗുരു;
പ്രാണനാലും പതിക്കിക്കൂട്ടം
വിശേഷാൽ ചെയ്തുകൊള്ളണം”

—എത്രമനോഭാവത്തോടെയാണ് സീത പറയുന്നതെങ്കിലും ചിന്താർമാണം. ആ ‘പതിക്കിക്കൂട്ടം’ത്തെ ആശ്വാസപൂർവ്വം തലോടിക്കൊണ്ടാണോ? അല്ല. അതും, അതിലടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുരുഷാധികാരത്തെ നേർത്ത സ്വരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യയാണ്. അത് വാത്മീകിയുടെ മനമറിഞ്ഞ മഹാകവിയെന്ന് ശ്രീ: പിള്ളതന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന കാളിദാസന്റെ സീത കരേളൂടി, പരുഷസ്വരത്തിൽ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്:—

“വാചസ്പത്യയഥാമലനാസരാജാ
വഹനുവിശുദ്ധാമപിയത്സമക്ഷം
മാം ലോകവാദ ശ്രവണാഭാസീഃ
ശ്രുതാപ്യകാം തത്സദൃശം കലസ്യ ?

(ലക്ഷ്മണ, ഞാൻ പറഞ്ഞതായിട്ടു ഇതു ആരാജാവിനോടു പറയൂ! തിരുമുമ്പിൽവെച്ചു വഹ്നിശുദ്ധിനേടിയവളായിട്ടും, എന്നെ ജനങ്ങളുടെ മിഥ്യാപവാദം കേട്ടു അങ്ങു ഉപേക്ഷിച്ചു. അത് അങ്ങയുടെ വംശത്തിനോ സൽകീർത്തിക്കോ യോജിച്ചതാണോ?)

“ശ്രുതാപ്യകാം തത്സദൃശം കലസ്യ” എന്നതിനു “കാമചാതുരീതിഭാവഃ” (താങ്കൾ തോന്യാധിപനാണെന്നു ചുരുക്കം) എന്ന് വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാതെ പറയുന്നു. ഇതാണ് സീതയുടെ സന്ദേശവാക്യത്തിലെ തുടക്കം. “ഞാൻ ആപത്തിനു മറുപടുവരെ

കുറപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം അവൾ (വാല്മീകിയുടെ സീത) തന്റെ പൂർവ്വജ്ഞാതങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർക്കുന്നതേയുള്ളൂ. കാളിദാസന്റെ സീത ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ പാപശമനത്തിനും, അടുത്ത ജന്മത്തു രാമനെത്തന്നെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കുന്നതിനുമായി തപസ്സുചെയ്യാനാണ് (അല്ലാതെ രാമനെ വിമഗ്നിക്കാനല്ലെന്നു സാരം) പോകുന്നതെന്നു രഹസ്യംഗത്തിൽ കാണാം” ശ്രീ: ദാമോദരൻപിള്ളയുടെ ഈ വാക്യങ്ങൾ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും, അതുകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സംഗതി—കാളിദാസരുടെ സീതയും രാമന്റെ ചെയ്തികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നത്—വാസ്തവ്യതയോടെയാണ് മുൻപൊന്നപലും തന്നെ സാക്ഷ്യമല്ലേ.

വാല്മീകിയുടെ മനസ്സറിഞ്ഞ മഹാകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാളിദാസനോടൊപ്പം മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഭവദൂതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സീതയ്ക്കും പൗരുഷവും, പരിത്യാഗത്തിന്റെ പാരുഷ്യവും ഉണ്ടെന്നു ഉത്തരരാമചരിതം മൂന്നാം അങ്കം ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുന്ന സഹൃദയനു ധരിക്കാൻ വിഷമമില്ല. ഉത്തരരാമചരിതത്തിലെ രാമനും സീതയും നമ്മുടെ അനുകമ്പാർദ്ദങ്ങളായ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു ഒരു പോലെ പങ്കുകാരാണ്. രാമന്റെ നിർദ്ദോഷതയ്ക്കു കവി അവിടവിടെ ചെയ്യുന്ന കരുതൽനടപടികൾ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

സീതാപരിത്യാഗം കഴിഞ്ഞു 12 വർഷത്തിനുശേഷം രാമൻ ദണ്ഡകയിലെത്തുന്നു. മുമ്പു സീതയോടുകൂടി പാർത്തിരുന്ന, ചിരപരിചിതങ്ങളായ ആ പ്രദേശങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ‘നാശിതപ്രിയത്വം’നായരാമനിൽ വിജ്ഞി നിറഞ്ഞിരുന്ന ശോകാവേ

ശം പൊട്ടിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സീതയെച്ചൊല്ലി കൃപണനേപ്പോലെ നിലവിളിച്ചുപോകുന്നു. എന്തു വഴുതുകയെന്നും അലിവെപ്പെടുന്നതിനായിരിക്കുന്ന കരുണകരുണയായ ആ പരിഭവനങ്ങൾ.....ഹാ! അദ്ദേഹം മുർമ്മിച്ചു വീഴുന്നു. അപ്പോഴും അരികത്തുനില്ക്കുന്ന സീത അദ്ദേഹത്തെ അണഞ്ഞാശ്വസിപ്പിക്കാൻ അറയ്ക്കുന്നു. അവൾ തിടുക്കത്തിൽ അതിനുതമസയെപ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. പിന്നെ തമസയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമത്രേ. “വരുന്നതു വരട്ടെ; ഭഗവതിയുടെ ആജ്ഞപോലെ” എന്നുകരുതി രാമനെ തടവി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത്. രാമൻ ബോധമായപ്പോൾ ഞെട്ടിയകലുകയുമാണവർ. “ഇതുതന്നെ കൂടുതലാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു” ആ സീതയെ ഒന്നു നിവർത്തനം ചെയ്യുക. അവർ ഭക്തവത്സലയല്ലേ? അതെ? പക്ഷേ അതിൽക്കവിഞ്ഞ അഭിമാനിയും കൂടി. ഇനിയും നോക്കൂ! അവർ പിന്നെ തമസയോടു കലശൽകൂടുകയാണ് തിടുക്കത്തിൽ കടന്നുകൂടുന്നത്. കാരണം? എന്നെ കണ്ടുപോകുമെങ്കിൽ അനുവാദമില്ലാത്ത അടുത്തണയലിൽ രാജാവു ഏറ്റവും കോപിക്കും” എന്ന്. അതു മാനവതിയായ സീതയ്ക്കു അസഹ്യമത്രേ! ആൾ ആത്മനാഥനും ആര്യപുത്രനുമല്ല, രാജാവാണ്. അതും ചിന്താഹിം.

രണ്ടാമത്തെ മുർച്ചയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കാനടുത്ത സീത മടങ്ങാൻ ഒട്ടു വൈകിപ്പോയി. അതു ബോധപ്പെട്ടു ക്ഷണത്തിൽ “അയ്യോ.....എനിക്കുന്മാദം പിണഞ്ഞല്ലോ”ന്നു വിഷാദത്തോടു, തന്നിലണച്ചിരുന്ന രാമന്റെ കൈതട്ടിമാറിയിട്ടു അകലുന്നു; ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുകയും:—“ഈ സ്വന്തം വിവർത്തനത്താൽ ഞാൻ ഭഗവതി തമസയുടെ മുമ്പിൽ ലജ്ജിതയായിരിക്ക

ുന്നു. ഇവർ ഇതെങ്ങനെ വിചാരിച്ചേക്കുമോ, ഇതാ പരിത്യാഗം ഇതാ സംയോഗമെന്നു”.....

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ രണ്ടിടത്തേയും സന്ദർഭവും സീതയുടെ നിലപാടും തമ്മിൽ തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ആത്മാഭിമാനം എത്രത്തോളം ഗുരുതരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടതു് പരിത്യാഗത്തിൽ അവൾക്കു രാമനോടു അമർഷംതോന്നിയിരുന്നോ എന്നാണ്. ആ മനോഭാവത്തെ അവളിൽനിന്നു ആദ്യം മറയ്ക്കാൻ കവി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നരണ്ടിടത്തു അതു പ്രകടമായിപ്പോകുന്നുണ്ടു്. അതിലൊന്നു രാമന്റെ പ്രഥമമുർച്ചയോടനുബന്ധിച്ചാണ്. ആ കൊടുമുർച്ചയിൽ നിന്നുണർന്ന രാമൻ സീതയെപ്പൊല്ലികേഴുമ്പോൾ അനുകമ്പാർദ്രയായ സീത തമസയോടു പറയുന്നു:—“ഭഗവതി, നിഷ്കാരണപരിത്യാഗിയാണെങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തെ ഈ നിലയിൽ കാണുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയസ്തോഭങ്ങൾ എങ്ങനെയാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല”എന്ന്. ഈ നിഷ്കാരണപരിത്യാഗിയാണെങ്കിലും എന്നതിൽ അമർത്തപ്പെടുന്ന മനോഭാവം അമർഷമല്ലേ? അതെ! അല്ലെങ്കിൽ “കേഞ്ഞാ! ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ടു്” എന്നുറപ്പിച്ചു പറയുന്ന തമസയുടെ മറുപടിയിൽ—സീതയുടെ മനോഭാവങ്ങളെ ഓരോന്നായി അപഗ്രഥിച്ചു കാട്ടുകയാണവർ—“അപിചകലുഷം വിപ്രിയവശാദം” എന്നുവരാൻ മാർഗ്ഗമില്ല...

വാല്മീകിയുടെ ശിഷ്യനായ വേദുതിയുടെ സീതയ്ക്കും രാമനോടു അമർഷവും, സ്വയം അഭിമാനവും ആകാമെങ്കിൽ, അതൊന്നും എന്തുകൊണ്ടു ആശാന്റെ സീതയ്ക്കു വന്നുകൂടാ?—ചിന്തയിലെങ്കിലും ഇതി

നെന്നായിരിക്കും ശ്രീ പിള്ളയുടെ മറുപടി. അടിവസ്ത്രമായ വാല്മീകീകവട്ടുതി കാളിദാസന്മാരുടെ സീത എവിടെ? ഈ 'ഇല്ലെ' ആശാന്റെ സീത എവിടെ? എന്തായിരിക്കുമോ?

ഇനി ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ഒരു അഭിപ്രായം കൂടി പരിശോധിച്ചിട്ടു ഈ സംരംഭത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങാം അദ്ദേഹം പറയുന്ന "രാവണൻ കട്ടുകൊണ്ടു പോയതു തന്റെ കുറുമോ എന്നവർക്കു വാല്മീകിയുടെ സീതക്കു) ചോദിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല.... രാമായണം മുഴുവൻ തിരഞ്ഞാലും ഇങ്ങനെ ഒരു മനസ്ഥിതി ആദികവിയുടെ സീതയിൽ കാണുകയില്ല" എന്ന്. രാമായണം മുഴുവൻ തിരഞ്ഞ ഒരാളിന്റെ സൂചിനിതവും സൂട്ടുഡവുമായ തീരുമാനം! അതിലെ കല്ലുവച്ചു ന്ന കാണണമോ? അതിനു രാമായണം മുഴുവൻ തിരയേണ്ട, യുദ്ധകാണ്ഡത്തിൽ, തന്നിൽ ചാരിത്രശങ്ക പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന രാമനോടു സീതപറയുന്ന മറുപടി വായിച്ചാൽ മതി. രണ്ടു പദ്യമിതാ:-

"യദ്യുധം ഗാത്രസംസ്തംഭം
ഗതം വാല്മീകീവശാപ്രഭോ !
കാലകാരോനമേതതു
ദൈവം തത്പരാധ്യതി !!
മദധീനം തുയത്തന്വേ
ഏദയം തപയിവർത്തതേ !
പരധീനേ-ഷു നാത്രേഷു
കിം കരിഷ്യാമുനീശ്വരാ !!"

പരഗാത്രസ്തംഭം എന്നിങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ ദുർബലയായിരുന്നു. മൊത്തത്തിൽ അതിനു തെറ്റുകാരൻ വിധിയാണ്. ഏദയം മാത്രം എനിക്കധീനമായിരുന്നു; അതങ്ങയിൽ മാത്രമാണ്. അവയവങ്ങൾ അന്യധീനങ്ങളായിരിക്കേ നിസ്സഹായിനി

യായ ഞാൻ എന്തുചെയ്യും? ഇങ്ങനെ.... .. അതൊന്നും തന്റെ കുറുമല്ലെന്നു യുദ്ധകാലം സമത്രികുന്ന സീതയ്ക്കു,

"പട്ടരാക്ഷസചക്രവർത്തിയെ-

നന്ദൻ മോഹിച്ചതു ഞാൻ പിഴച്ചതോ?

എന്നു പിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഭിപ്രായഭിന്നതയ്ക്കു വഴി തെളിഞ്ഞുകൊടുത്ത ഭാഗങ്ങൾ, ശ്രീ. പിള്ളയുടെ ലേഖനത്തിൽ ഇനിയും ചിലതുണ്ട്. റിസ്കാരം നിമിത്തം അവയെ തല്ലാലോ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

ശ്രീ രാമായുടെ മറുപടി

ആശാന്റെ സീതയെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ ലേഖനത്തിന് ശ്രീ. പി. ദാമോദരൻപിള്ള എഴുതിയ മറുപടിയിലെ മുഖ്യമായ വാദങ്ങൾ, മുമ്പു 'ചക്രവാള' വിവാദാവസരത്തിൽത്തന്നെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടതും മറുപടി പറയപ്പെട്ടതുമാണ്; അന്നു തൊഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ തന്നെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:-

"രാമൻ തന്നെ നാടുകടത്തിയതു ശരിതന്നെ എന്നു സീത ആലോചിച്ചുറപ്പിച്ചതായി ആരുപറഞ്ഞു, എവിടെ പറഞ്ഞു? വാല്മീകീരാമായണം ഉത്തരകാണ്ഡത്തിലെ നിർവാസനഘട്ടത്തിൽ സീത ലക്ഷ്മണനോടു പറഞ്ഞ അനുകൂലവാക്കുകളിൽ നിന്നാണോ താങ്കളിങ്ങനെ ഉറപ്പിച്ചതു?..... എങ്കിൽ, സീത അവിടെവെച്ചു ലക്ഷ്മണനോടു് എന്താക്ഷേപം പറഞ്ഞാലും, രാമന്റെ ആ നിശ്ചയത്തിനോ തൽക്കാരണമായ മനോവൃത്തിയ്ക്കോ ഒരു മാറ്റവും വരാതില്ലാത്ത-നിഷ്പ്രതീകാരമായ-ആ ഘട്ടത്തിൽ അവൾ തന്റെ കേവലമായ സൗമനസ്യം വെളിപ്പെടുത്തി വിരമിച്ചു എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു് അതിനാൽമെടുക്കു

വാൻ ന്യായംപോരാ. ഇതല്ലാതെ, താങ്കളുടെ വാദത്തിന് അവലംബമാകമാറൊരു കഥയുള്ളതായി ആലോചിച്ചിട്ടു കാണുന്നുമില്ല.....

“പക്ഷേ, ആശാന്റെ സീതതന്നെ ഒട്ടേറെ രാമന്റെ ആ ചെയ്തിയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ..... അതു, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, സീതയുടെ അക്ഷീണമായ സൗമനസ്യത്തെ കാണിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഒരാൾ തെറ്റുചെയ്തു എന്നുവെച്ച്, അയാൾ അതു മൂലം അനുഭവിക്കുന്ന ജീവിതവേദനയിൽ സഹാനുഭൂതികൊള്ളരുതെന്നില്ല. അയാളുടെ ത്യാഗത്തെ അഭിനന്ദിക്കരുതെന്നുമില്ല. എന്നല്ലാ അങ്ങിനെ ചെയ്താലേ ആ തെറ്റിനെ എതിർക്കുന്നതുകൂടി തികച്ചും ശുദ്ധമാകൂ. രാമൻ, ആശാന്റെ സീത വിചാരി

യ്ക്കുംപോലെ, വെറും ചാപല്യത്തിനോ അധികാരഗർവ്വത്തിനോ സാഹസികതയ്ക്കോ അടിപെട്ട സാധിയും ശർച്ചിണിയുമായ ധർമ്മപതിയെ നാടകടത്തിയതിനെ എതിർക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, അതിൽ അദ്ദേഹമനുഭവിച്ച സ്വാർത്ഥത്യാഗാത്മകമായ ദുഃഖത്തിൽ സഹാനുഭൂതി കാണിക്കുന്നത് ന്യായമാത്രമാണ്. എന്തായാലും പതിപ്രാണയായ സീതയ്ക്ക് അതു ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ആ സഹാനുഭൂതി കാണിക്കുന്നു എന്നുവെച്ച് ആ തെറ്റിനെ വല്ല പാടും അനുമോദിക്കുന്നു എന്നർത്ഥവുമില്ല.....”

[ഈ വാദപ്രതിവാദം ഇതോടുകൂടി ഈ പംക്തികളിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. പത്രാധിപർ.]

കടംകഥാമാലിക

കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതും ഇരുന്നതും ആയ കടംകഥകൾ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം ശേഖരിച്ച് ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകമാണിത്. ഇതിന്റെ സമ്പാദകനായ അയിരൂർ പറമ്പി കൽ രാമൻപിള്ള “ഭാഷാകല്പദ്രുമം” എന്ന അപ്രകാശിതമായ ഒരു ബൃഹൽ കോശഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാണ്. ഈ പുസ്തകം ചെറുതെങ്കിലും ഈ കടംകഥകളുടെ ശേഖരണമെന്നൊക്കെ ഒരു വലിയ കാര്യമാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. കോശഗ്രന്ഥങ്ങൾ നന്നാകുവായ നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ഇതൊരു അനുഗ്രഹമാണെന്നുമാണ്. വായനശാലകളുടെ പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമകൃതി എന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാം.

[വില 8 അണ. പേജ് 53]

കേരളീയ ജ്യോതിഷ മാസിക

എല്ലാ മലയാളി കുടുംബങ്ങളിലും വരുത്തി വായിക്കേണ്ടുന്ന

ഒരു നവമ പ്രസിദ്ധീകരണം

വാർഷിക വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ 5 രൂപാ

ആവശ്യപ്പെടുക:—

മാനേജർ,

കേരളീയ ജ്യോതിഷ മാസിക

മല്ലയൂൽ, ആലപ്പുഴ.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു് ഒരനുഗ്രഹം

ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വായിച്ചു തീക്കാൻ
നിങ്ങൾക്കു് കഴിയുമോ?

ഇല്ല. എങ്കിൽ അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ളവ തേടിപ്പിടിച്ചു് സംഗ്രഹിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനിക്കുന്ന ഒരു മാസിക ഉണ്ടു്. അതാണു് മലയാളത്തിലെ
ഏക ഡൈജസ്റ്റീവ മാസിക

ലോകവാണി

ഓരോ ലക്കത്തിലും 4-ൽ കുറയാതെ ചെറുകഥകൾ, 20-ൽ അധികം
ലേഖനങ്ങൾ—അങ്ങനെ 12 ലക്കങ്ങളിലായി

മുന്തിരിൽ പരം ലേഖനങ്ങൾ

രേ.വലം 5 രൂപായ്ക്കു കിട്ടുന്നു. റോപ്രതി 6 അണ. വാർഷിക വരിസംഖ്യ 5 ക.

The Manager, LOKAVANI OFFICE
THAMBARAM, P. O.

ഉദയായുടെ അംഗീകൃത പുസ്തകങ്ങൾ

നോവലുകൾ

	രൂ.	ണ.
1. കബേരതസ്തൂരൻ	2	0
2. സഹനസമരം	2	8
3. സേവാസംഘം	1	8
4. ചന്ദ്രകാല	1	12
5. പ്രായശ്ചിത്തം (2 ഭാഗങ്ങൾ)	4	0
6. വസന്തമോഹിനി	2	0
7. വാസന്തി	1	0
8. സ്ത്രീഹൃദയം	1	8

നാടകങ്ങൾ

1. വീരകാമിനി	1	8
2. നന്യാത്മ കണ്ണുകൾ	1	0
3. അനാഥഭാദനം	1	4
4. അപരാധി	0	12
5. സുഷമ	1	0

ചെറുകഥകൾ

1. ഭാഗ്യനിമിഷങ്ങൾ	1	4
2. വീരകൃത്യങ്ങൾ	0	12
3. ബൈബിൾകഥകൾ	1	0

കവിതകൾ

1. സുമംഗലി	0	12
2. ഉദയശ്രീ	1	0

മററിനങ്ങൾ

1. ഭാരതഭാസ്തൂരൻ (ഭാഗോർ)	1	8
2. വിചാരവേദി	2	0
3. കൃഷിപോഷണം	1	8

തുടങ്ങി അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ. മലയാളത്തിലെ ഏതു പുസ്തകങ്ങളും
ഞങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ലഭിക്കുന്നതാണു്.

വായനശാലകൾക്കു പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ

ഉദയാബുക്സ്റ്റാൾ, പുനലൂർ.

ശ്രീ പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ
ഒരു ചിത്രം

വെള്ളർ
പി. കെ. നാരായണൻനമ്പ്യാർ

കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം, നീലേശ്വരത്തുവെച്ച് നടന്ന സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്ത് സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച്, ഭക്തകവി ശ്രീ. പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർക്ക് കാസ്രക്കോട്ടനാലുകിലെ മലയാളികളുടെ വകയായി മംഗളപത്രവും സുവർണ്ണശൃംഖലയും നൽകുവാൻ സമ്മേളിച്ച മഹായോഗത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ജ്ഞാനവൃദ്ധനും വയോവൃദ്ധനുമായ ശ്രീ. ആറൂർ പറയുകയുണ്ടായി, ശ്രീ. കുഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായം യശസ്സരീരനായ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ മാതിരിതന്നെയാണെന്ന്. നിത്യജീവിതത്തിൽ അവശ്യമാവശ്യമായ ചിട്ടയ്ക്കോ ക്രമീകരണത്തിനോ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ അത്രയും ഉദാസീനനായി, അശ്രദ്ധനായി ഒരുപക്ഷേ ഇന്നത്തെ കേരളീയസാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ശ്രീ. കുഞ്ഞിരാമൻനായർക്കു തുല്യനായി ആരുമുണ്ടാവുകയില്ല.

ശ്രീ. കുഞ്ഞിരാമൻനായരെ ഇന്നൊരു ഭക്തകവിയായിട്ടാണ് കരുതിവരുന്നത്. ഭക്തിപരമായ കവിതകളാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തുല്യകവിതനിന്നും നിഗ്ളഭിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, തികഞ്ഞ ഒരു ഭക്തനായി,

അമ്പലങ്ങളിലും കാവുകളിലും കുളിയും കഴിഞ്ഞ് സ്പ്രംഗം ധരിച്ച് മറ്റോ ചുരണവും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കാണാവുന്നതുമാണ്. സഞ്ചാരപ്രിയനായ ഭക്തകവി ഇന്നു കാസ്രക്കോട്ടമുതൽ കന്യാകുമാരിക്കു കരം എവിടെ എത്തുന്നുവോ എത്തിയെങ്കിൽ നിന്ന് ഉടനെ അവിടുത്തെ പ്രധാനക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ദർശനാർത്ഥം പോവുകയായി; ആരാധന നടത്തുകയായി. തൃശ്ശൂരിൽവെച്ച് ഒന്നാം അഖിലകേരള പുരോഗമനസാഹിത്യ സമ്മേളത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ തിരുതൃശിയാടി നടക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഭക്തകവി പാറമേക്കാവ് ക്ഷേത്രത്തിന്ന് മുമ്പിലെ ഏഴിലംപാലയുടെ മുമ്പിൽ ഭാഗവതപാരായണം കേൾക്കുവാൻ സമ്മേളിച്ച ഒരു ഭക്തസംഘത്തിന്റെ കൂടെ സ്പ്രംഗം പുഴി, കുർട്ടിടാതെ ഒറ്റമുണ്ടമാത്രമുടുത്ത്, ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. ആ ഏഴിലംപാലയെപ്പറ്റിയാണ് 'നിറപറ'യെന്ന കവിതാസമാഹരണത്തിൽ 'കുഞ്ഞിക്കാവ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ 142-വരികളുള്ള ആ കവിതരചിച്ചത്. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ പറ്റിയോ, കഴിഞ്ഞുപോയ വീരപ്രഭാവത്തെപ്പറ്റിയോ, ഇശ്വരന്റെ ലീലാവിളാസങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കാത്തതാണല്ലോ, 'പി'യുടെ കവിത. കേരളത്തിന്റെ അകൃത്രിമപ്രകൃതിവിലാസത്തെ കുറിച്ച് നൂതനവും സുന്ദരവുമായ വർണ്ണനാചമൽക്കാരങ്ങളാൽ ഭക്തകവി മലയാളത്തിൽ ഒരു നവപ്രസ്ഥാനം തന്നെ കൊണ്ടുവന്നതായി പരിഗണിക്കാം. പ്രകൃതിയെ കാണുകയും, അറിയുകയും മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിൽ മതിമറക്കുകയും ചെയ്ത ഒരാൾ കൂടിയാണദ്ദേഹം.

ഒരു കൊല്ലമായി കൂടാളി മാനേജ്മെന്റ് ഹൈസ്കൂളിലെ മലയാളമുൻഷിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ മലയാളിയുടെ ഭാഗ്യം.

ഷാടിമാനം 'പി'ക്ക് മൌനാനുവാദം കൊടുത്തിരിക്കയാണല്ലോ. ശ്രീ. കുറുവാ തൊടി പറഞ്ഞതുപോലെ അതൊരുപക്ഷേ മലയാളത്തിന് അവമാനവുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഒരേസമയം ഉറച്ചിരിക്കാത്ത ആ സഞ്ചാരപ്രിയൻ എത്രകാലം കൂട്ടാളി ഹൈസ്കൂളിന്റെ നാലു മുമരിനകം കഴിഞ്ഞുകൂടും? മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ, 'പി' കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പേഴുതിയ 'അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ' എന്ന കവിതയിലെ,

ശുഷ്കമാം ഗ്രാമപാംശാലതൻ
ശുദ്ധശൂന്യനികേതത്തിൽ
ജീവിതഭാഷക്കത്ഥമാവാതെ
കേവലൻ ഞാൻ പരുങ്ങുന്നു.

എന്ന വരികളാണ് ഓർമ്മിച്ചുപോവുന്നത്. ഏഴ്ചുട്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഏഴുതിയ ആ വരികൾ ഒരുപക്ഷേ ഇന്നായിരിക്കാം യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു കൂടുതൽ അടുത്തു കാണുന്നത്. അന്ന് ആ കവിതയെഴുതിയ പശ്ചാത്തലം 'പി' അക്കാലത്ത് കാഞ്ഞങ്ങാട്ടെ പട്ടിക്കിടന്ന 'വിജ്ഞാനദാസി' നി സംസ്കൃത പാംശാലയുടെ കെട്ടിടത്തിനകത്ത് വാതിലും ജാലകങ്ങളുമടച്ച്, ജനങ്ങളുടെ ശല്യമില്ലാതെ അഹോരാത്രം കവിതയെഴുത്തിലും ബീടിവലിയിലും മാത്രം ഏറക്കുറെ മുഴുകിയ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അക്കാലത്ത് പി. ക്ക് അമ്പലങ്ങളിലും കാവുകളിലും പോവേണ്ട; ആഴ്ചയിലൊരിക്കലോ രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കലോ മാത്രമുള്ള കിണററിൻകരയിൽ നിന്നുള്ള കളിമാത്രം. ഭസ്മവും വേണ്ട; ജപവുമില്ല. എല്ലാം മറന്ന്; എല്ലാം വെടിഞ്ഞ് കൈരളീദേവിയെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യ ഭക്തൻ മാത്രം!

കൂട്ടാളി ഹൈസ്കൂളിൽ മലയാളം പണ്ഡിറ്റായി സ്ഥിരീകരണം ലഭിക്കുവാൻ

പി. ക്ക് ഒരു വൈഷമ്യം നേരിട്ടു. പി. ക്ക് പരീക്ഷായോഗ്യതയില്ല. വിദ്യാനോശിരോമണിയോ പാസ്സായിട്ടില്ല. മലയാളത്തിലെ ഇന്നത്തെ എണ്ണപ്പെട്ട കവിക്ക്, സാഹിത്യകാരന്, നാല്പതിൽപരം മികച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവിന് മലയാളം പണ്ഡിറ്റാവാൻ വന്നുപേന്ന് പ്രതിബന്ധം! പരീക്ഷായോഗ്യതയില്ലാത്ത ഒരാൾ ഈ അദ്ധ്യാപകജോലി വഹിക്കുന്നത് മദിരാശി സർവ്വകലാശാല അനുവദിക്കുകയില്ല. പി. യുടെ കവിതകൾ എസ്. എസ്. എൽ. സി. ക്ക്, ബി. എ. ക്ക് പഠിപ്പിക്കാം. അതിന് വിഷമമില്ലാത്തത് ഭാഗ്യം. ഒരു പക്ഷേ വിരുദ്ധധാരകളുടെ കൃതികളെ മാത്രമേ പഠനീയമായി പരിഗണിക്കുകയുള്ളൂ? പി. ക്ക് പരീക്ഷയെപ്പറ്റി കേട്ടുകൂടാ. ഒടുവിൽ ഭക്തകവിക്ക് ഒരു യുക്തിതോന്നി. ഇന്നത്തെ ചില മികച്ച സാഹിത്യകാരന്മാരിൽനിന്ന്, തനിക്കു ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുവാൻ വേണ്ട പരിജ്ഞാനമുണ്ടെന്ന് ടിഫൈ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള രേഖകൾ വാങ്ങി സർവകലാശാലാ ഭാരവാഹികൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന്. അങ്ങനെ, അതിനു വേണ്ടി 'പി' തനിക്കുറവുമിഷ്ടപ്പെട്ട തൃശ്ശൂരിലേക്കുതന്നെ ആദ്യമായി ചെന്ന് ശ്രീ. ആററൂരിനെ കണ്ടു. സർട്ടിഫിക്കററു ചോദിച്ചു. ആററൂരിനാലും മനസ്സിലായില്ല. പി. രണ്ടാമതും വൃക്കമാക്കി. ഹൈസ്കൂളിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട യോഗ്യത തനിക്കുണ്ടെന്നു ആററൂർ സർട്ടിഫൈചെയ്യണമെന്ന്. ആററൂർ ഒന്നു നടുങ്ങി. തരില്ല. "മലയാളം എനിക്കറിയാമെന്ന് നിങ്ങൾ എനിക്കു സർട്ടിഫിക്കററു തരികയാണ് വേണ്ടത്. നിങ്ങൾക്ക് തരുവാൻ ഞാൻ അർഹനല്ല." പി. ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടു. പിന്നീടാരെയും ഈ യാവശ്യത്തിനു ചെന്നുകണ്ടുമില്ലത്രേ.

രാവിലെ ഹൈന്ദവമണ്ഡിരങ്ങൾക്കു വി. യെക്കണ്ടാൽ, നെററത്തടത്തിൽ സേമ ക്ഷരിയുടെ മീതെ, നമസ്കാരം ചെയ്തതിന്റെ പാടുകൾ കാണാം. വി. എല്ലാ ദേവന്മാരെയും ദേവിമാരെയും ആരാധിക്കുന്ന മഹാക്ഷേത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങേയറ്റം, തീർത്ഥാടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൂടി തൊഴുതുന്നില്ലെന്ന കേതകവിയെ പല യവസരത്തിലും കാണാം. ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'അനന്തൻ കാട്ടിൽ' എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിൽ കേതകവി, എഴുതിയതിങ്ങനെയാണ്. "ഉപ്പുകടലിൽ ശങ്കര തുരുത്തുകൾ പോലെയും, മരുഭൂമിയിൽ മധുമയോദ്യാനങ്ങൾ പോലെയും, കാളരാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനക്ഷത്രപ്രകാശം പോലെയും ഖണ്ഡിതനാഥം മുതൽ സേതുവരെയും, കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകുണ്ഠ വരെയും, പൊലിയാത്ത ദൈവപ്രഭാവം പുലർത്തിനിൽക്കുന്ന മഹാക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളുമാണ്, സാക്ഷാൽ ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ നാൽപ്പതുകൾ....." അമ്പലങ്ങളിലും ഹൃദയശാലാരിലും കാവുകളിലും കേതകവിക്ക് ഇഴയൊരടിയുറച്ച വിശ്വാസം ജനിപ്പിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ലെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗുരുവായൂരിലും, പാറമേക്കാവിലും, വടക്കുന്നാഥൻ ക്ഷേത്രത്തിലും ആരാധകനായി ഇന്നുകാണുന്ന കേതകവി കുറച്ച കൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പ് അമ്പലത്തിൽ തൊഴുതിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വി. 1948 ഡിസമ്പർ 25-ാം-ത്തെ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ ഉണ്ടെന്ന എഴുതുവാൻ കൂടി ഡെയ്റ്റ്‌പ്പെട്ടതോടുകൂടി ആശ്ചര്യം തോന്നും. "നവോദയം" എന്ന ശീർഷകത്തിലെ ആ ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം. നോക്കൂ, ഇന്നത്തെ ഹിന്ദുമതത്തെയാണ് നോക്കൂ, തല നമച്ച ആ

കടവിഡ്ഡിയുള്ള പിൻകുടമക്കാരൻ ആ അമ്പല മതിലിനകത്തെ ഗോപുരത്തിൽ സ്തുതിഗ്രന്ഥങ്ങളുടേ ഭാഗ്യം തലക്കുറുപ്പ് കിടന്നുറങ്ങുന്നു. മുളത്തിന്നു മുളം നാട്ടിയ കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽകമ്പിട്ടു അയാളുടെ മുതുകെല്ല് കൂന്ന പോയിരിക്കുന്നു; കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഒരു വേഷ്ഠി, പഴകിറുവിച്ച ജാതി അയാളുടെ പാണ്ട് മറച്ചിരിക്കുന്നു. ന്തറായിരം ദേവന്മാരുടേയും ദേവിമാരുടേയും ബാധ അയാളെ അപസ്മാര രോഗിയാക്കിയിരുന്നു. "അമ്പലം, എന്താണീയമ്പലം! ഉപനിഷത്തിന്റെയും ഗീതയുടെയും മതം ഏക ദൈവത്തിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നു, ന്തറായിരം ദേവന്മാരും ന്തറായിരം അമ്പലങ്ങളും! ഓഹോ, വേണം. ജാതിക്ക് അകത്തു കടന്ന് ഒളിച്ചിരിക്കാൻ കഠിന കോട്ടവേണം, മതാഭിജാത്യത്തിന് മുക്കററം മുഷ്ഠാനുമുണ്ണാൻ അത്രയും വേണം. വൈദികമതം ഏതേതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു, അതൊക്കെയും ഇന്നത്തെ അമ്പലത്തിലുണ്ട്. അവിടെ കളവുണ്ട്, വൃദിപാരമുണ്ട് എല്ലാ ദുർവൃത്തികളുമവിടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ജീവനില്ലാത്ത ദേവന്മാർ നിവേദ്യത്തിൽ മുടിയിടക്കുമ്പോൾ ജീവനുള്ള ദേവന്മാർ, ഇളംകിടാങ്ങൾ, പട്ടിണി കിടന്നു ചാവുന്നു. അമ്പലങ്ങൾ കൃസ്ത്യാൻ പള്ളികളോടപേരം വാങ്ങട്ടെ. ലക്ഷക്കണക്കായുള്ള അമ്പലത്തിലെ വരവ് അമ്പലപ്പെരുച്ചാഴികളുടെ മൃഷണത്തിനുള്ളത് എവിടെപ്പോവുന്നു. മകൻ പട്ടിണി കിടക്കുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് പഞ്ചസാരപ്പായസം കയ്ക്കും. മനുഷ്യന്റെ സുഖംതന്നെ ദൈവത്തിനും സുഖം. അമ്പലംവകയായി മതപാരശാലകളുണ്ടോ; ദരിദ്രബാലക്ക് വേതനധനമുണ്ടോ? അയ്യോ ദേവൻ കോപിക്കും! മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിച്ച ആ ദേവൻ സ്വാ

തർത്തിന്റേറയും ദൂരാപാരത്തിന്റേറയും അസ്ഥിശ്വാസത്തിന്റേറയും ഒല്ലാളിയായ ആ ദേവൻ ഇവിടെ വേണ്ടോ. ദേവലോകത്തു് പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടേ! ഇന്നത്തെ ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ അലകും പീടിയും മാറണം. അമ്പലങ്ങളെ ആകമാനം പുതുക്കിപ്പണിയണം. കാരാഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നു് തടവു പുള്ളികളേയും അമ്പലങ്ങളിൽനിന്നു് സാധു ദേവന്മാരേയും ഒപ്പം വിട്ടയക്കണം. കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽ മടുക്കത്തുവാൻ അനുവദിക്കാതെ സത്യത്തെ നേടുന്ന ശാസ്ത്രമനസ്ഥിതി കട്ടികളിൽ കുത്തിവെക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു....” ഈ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നും തീരെ വിഭിന്നനായ നിലയിലാണ് അതിന്റെ കർത്താവിന്റെ ഇന്നത്തെ നില. അദ്ദേഹം ഇന്നു് ‘മുളത്തിനു് മുളം നാട്ടിയ കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽ’ എത്രയോ പ്രാവശ്യം മിന്നപ്രതി മടുകത്തുന്നു. കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽ കുട്ടികളെപ്പോലെയോ മടുകത്തുവാൻ അന്നനുവദിക്കാത്ത പി ഇന്നു് “വൈദികമതം ആതേതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു അതൊക്കെയുമുള്ള” ഇന്നത്തെ അമ്പലത്തിൽ ഏതു പ്രാവശ്യം മടുകത്തുന്നുവെന്നറിഞ്ഞാൽ ആ വൈപരീത്യത്തിൽ ആശ്ചര്യമില്ലേ? ‘ജീവനില്ലാത്ത ദേവന്മാർ നിവേദ്യത്തിൽ മുടിക്കിക്കുമ്പോൾ ജീവനുള്ള ദേവന്മാർ ഇളം കിടാക്കൾ പട്ടിണികിടന്നു് ചാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ഭക്തകവി ഈശ്വരനാക്കു് ആഹ്വാനി വേദ്യം നൽകുന്നതു് വൈപരീത്യമല്ലാതെ മറ്റൊരുതു്? കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഈ ലേഖകൻ കൊടുത്തതായ ചില മാവഴങ്ങൾ അദ്ദേഹം കയ്യിൽ കരുതാറുള്ള തുണിസ്സഞ്ചിയിൽ കൊണ്ടുപോവുകയുണ്ടായി. ചോദിച്ചപ്പോൾ അച്ഛന്നു് കൊടുക്കണമെന്നു് പറഞ്ഞു് വീട്ടിൽനിന്നുപോയ ഭക്തകവി, നിലേശ്വരത്തെ മന്ദസ്രസ്തുകാവിൽ ആയവ നിവേ

ദിക്കുവാൻ കൊടുത്തു. അടുത്തകാലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലും ‘ജീവനില്ലാത്ത ദേവന്മാരുടെ’ നിവേദ്യത്തെ ഏതു നന്നായി വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൊല്ലം 1122ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘താമരമാല’ എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലെ ‘ശ്രീലകണ്ഠ നീലത്തറ’ എന്ന കവിതയിൽ ഗുരുവായൂരപ്പനെപ്പറ്റി,

“വെണ്ണയും പാലും നിറഞ്ഞരം കട്ടെടുത്തുണ്ണുന്നൊരുണ്ണിയെ കൈവെണക്കാൻ” എന്നും

“വെണ്ണയും, പാലും കടിച്ചു കളിക്കുമെന്നുണ്ണിക്കു പാഴ്ക്കൊരി പററരുതേ!”

എന്നുമുള്ള വരികളും അതേ പുസ്തകത്തിൽ ‘തേവാന്റെ വാക്യച്ചാൽ’ എന്ന കവതയിലെ,

തേൻ കടലിപ്പഴം നമ്പലരും
വെല്ലവും പായസനേളുണ്ടും
ഈരേഴലകിൽ വിശപ്പു മാറാൻ
ചാരുകിശോരനശിച്ചു വീണ്ടും

എന്നീ വരികളും ജീവനില്ലാത്ത ദേവന്റെ നിവേദ്യത്തെ ന്യായീകരിക്കുകയല്ല. അതേ, ഇന്നു് ഭക്തകവിയായ പി. കു് രേഖ്യകൊല്ലത്തിനിടേക്കു് മാനസിക പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് സമ്മതിച്ചു തിര. ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു് പ്രകൃതിയും പ്രപഞ്ചവും കാര്യം മഴയും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും എല്ലാതന്നെ ക്ഷേത്രത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. പുലർവേള ഗുരുവായൂരപ്പന്നു സന്ദർശ്നം കൊണ്ടു് തുലാഭാരം തൂക്കുന്നതായും രാവിലത്തെ ഇളംവെയിൽ, കസവുവസ്ത്രം ധരിച്ചു് ശ്രീകോവിലിൽ കമ്പിടുന്നതായും ശാരദയാമിനി ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജകഴിഞ്ഞു് കറുത്ത പ്രസാദം തൊട്ടു നിൽക്കുന്നതായും മണ്ഡലീലനായ നിശിഥസ

മിരണൻ ചുണ്ടനങ്ങാതെ നാമം ജപിക്കുന്നതായും വാർദ്ധക്യവിറപ്പുണ്ടാക്കിവന്നതായും ഉച്ചലച്ചലചലപത്രമർക്കങ്ങളാൽ നിത്യവും ഹരിനാമകീർത്തനം ചെയ്യുന്നതായും,

“പണിയിച്ചതാൽ പണിതതാമെന്നു മനജനാരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ സന്നദികാലമായ് കിഴക്കൻ മാമല മുക്കിലുക്കൊരാപ്പുലരിക്കേന്തത്തിൽ വിമലമാവാൻ വിഹഗവേണവാൽ റിളിട്ടുണർന്നിയി വിരിമലർച്ചാത്തിൽ വിളങ്ങും വിഗ്രഹം കണികാണാൻ

കൊന്ന

മലരുകൾ തിക്കി നിരക്കുന്ന” തായും മലകൾ ഇളകാതിരുന്ന ധ്യാനിക്കുന്നതായും സമുദ്രം അദ്വൈതാനുഭവത്തിന്റെ ആഴമളക്കുന്നതായും, വിളഞ്ഞനെല്ലിൻചാത്തു്,

“.....അമ്മ കനിഞ്ഞു സമ്മാനിച്ചു പുത്തനാം തനിത്തക്ക മണിമാലുവുമായി അൻപുറ മലർമാതിന്നെന്നുജ്ഞത്തിൻമുമ്പിൽ” പൊൻപറ നിറക്കുന്നതായും മറുമായിട്ടാണ്, ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഭക്തകവികളായ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ നാസ്തികത്വത്തിലേക്കു പാഞ്ഞുപോകുന്ന ലോകത്തിനെ. ഇന്നത്തെ അസ്ഥലങ്ങൾ കത്തി നശിക്കുന്നുണ്ടെന്നതന്നെ ഓവസ്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. ‘ജയകേരളം’വിശേഷാൽപ്രതിയിലെ,

അസ്ഥലം കത്തുന്നിതസ്ഥലമാരുമീ
ച്ചെത്തി തളർന്നുവാനില്ലേ?

അമ്പലം നമ്മൾതന്നാദർശബിംബമു-
ള്ളസ്ഥലം കത്തുകയാണേ.

പാവനസംസ്കാരബിംബമുറപ്പിച്ചു

കാവുകൾ വേവുകയാണേ,

വെന്തെരിയുന്നിതാപജിയുംകോവിലും

ചെന്തീകെടുത്താത്തതെന്തേ,

എന്ന വരികൾ ഈയൊരഭിപ്രായത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയുവാം. അന്നും ഇന്നും നാളത്തെ കാൽത്തൊപ്പി ചിന്തിക്കാറില്ല. പണം സമ്പാദിക്കേണ്ടമെന്നതു പോകട്ടെ, ഇന്ന് കയ്യിൽകിട്ടിയ കാര്യം മുഴുവൻ ചിലവഴിച്ചാൽ നാളെ കഴക്കു വരുമെന്ന പ്രാഥമികതത്വംകൂടി അദ്ദേഹം ഓർക്കാറില്ല. പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണാലയക്കാൽ ഇത്രയും ചുഷണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ വേറെ ഇനി കേരളത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുരങ്ങിയ ഘണ്ടിത്തു, 20-25 ഉറപ്പി കയ്യും, പുസ്തകങ്ങളുടെ പകർപ്പവകാശം വിറ്റാൽ അതു കഴിയുന്നവേഗം ചിലവഴിച്ചു കയ്യൊപ്പം സ്വയം വരിക്കുന്ന ഒരലസനാണ് ഭക്തകവി. അതു് അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെ. പണത്തിന്റെ കാര്യം നിസ്സാരമാണ്. ഇനി കുറെ കടമായാലും സാരമില്ല.

ചങ്ങമ്പുഴ അന്തരിച്ച അവസരത്തിൽ പി. പറയുകയുണ്ടായി, ചങ്ങമ്പുഴ തന്റെ ഗുരുനാഥനാണെന്ന്. കാരണമല്ലേ? പി. വല്ല പുസ്തകവുമെഴുതിയാൽ പകർപ്പവകാശം വിൽക്കാൻ ഞാക്കുകയായി. മുരങ്ങിയ പ്രതിഫലത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ചങ്ങമ്പുഴയിൽനിന്നാണ് പി. അതുകൊണ്ടുള്ള ഭോഷം മനസ്സിലാക്കിയതു്. അതായതു് പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിതമായ കോട്ടി അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുവാൻ മാത്രം ഒരു കമ്മീഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ കമ്പനിക്കാരെ എല്പിക്കുകമാത്രമായാൽ അതു് തീർന്നാൽ പിന്നീടും—അതായതു് രണ്ടാം പതിപ്പിന്നും കുറച്ചു പണം കിട്ടുമെന്ന തത്വം. പി. പറയുകയുണ്ടായി, അതു് കുറവല്ലതവെപ്പോലെയാണെന്ന്. പക്ഷേ നാൽപ്പതിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സർവ്വാവകാശവും കൊടുത്തു് കഴിഞ്ഞ ശേഷമേ

ഈ തത്വം മനസ്സിലായുള്ള. പി. കു്
ഇതുവരെയുള്ള സാഹിത്യസേവനംകൊണ്ടു
ള്ള നേട്ടം, സാമ്പത്തികമായി, കരിയുള്ള
ആ തുണിപ്പുഞ്ചിയും അതിലെ ചില്ലറസാ
മാനങ്ങളും മാത്രം!

ശ്രീ നോവിനൻകുട്ടിനായർ പ്രസംഗി
ച്ച, ശ്രീ. കഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ ഭാവന
ക്കും ആശയത്തിനും രൂപം കൊടുത്തതിൽ
വള്ളുവനാട് താലൂക്കിന് തികച്ചും പ
ങ്കുണ്ടെന്ന്. തീർച്ചയായും അതു ശരിയാണ്.
കാസുകോട്ട് മലയാളിയായ 'പി'യുടെ
ഏദയത്തെ കോമയിർകൊള്ളിച്ചത് പ
രസീരിപ്പഴയോ കല്ലായിപ്പഴയോ അ
ല്ല, നേരെമറിച്ച് ഭാരതപ്പഴയാണ്. വള്ളു
വനാടൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുക
യും, മദ്ധ്യമലയാളത്തിലെ സുന്ദരവിത
ങ്ങളെ കവിതയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതുമാ
ണ് പി-ക്ക് ഇഷ്ടം. ഒരുപക്ഷേ കാസു
കോട്ട് താലൂക്കിലെ മലയാളിയേക്കാൾ
പി. യെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിവുള്ളവർ വ
ള്ളുവനാട്താലൂക്കുകാരാണ്. സുഖസമൃദ്ധ
മായ പിതൃഗൃഹത്തിൽ അല്പം ചില ദിവ
സങ്ങൾ മാത്രം താമസിച്ചു, ഒരു കാര്യമു
ണ്ട്, അടുത്ത രണ്ടു ദിവസത്തിനകം വരു
മെന്നും പറഞ്ഞ് നാട്ടിൽനിന്ന് ഉടുമുണ്ടു
മാത്രമായി കതിക്കുന്നതും വള്ളുവനാട്ടിലേ
യ്ക്കുതന്നെ. സ്വഗൃഹത്തിലെ തൃപ്പൂനാടക്കു
ണത്തിന്നു പകരം വള്ളുവനാട്ടിൽച്ചെന്നു്
മുക്കിഞ്ഞ് നാനിയ മുണ്ടുടുത്ത് അരപ്പുടിണി
യിലും അപഗതയിലും അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന
തും നേരാണ്. മുഖംകൊ വി. പറയാറു
ണ്ട് കാസുകോട്ട് താലൂക്കിൽ കടന്നാൽ
തനിക്ക് കവിത വരില്ലെന്ന്. ഈ നാട്
എന്തു വിദ്യോ!

കൂടാളി ഹൈസ്കൂളിലെ പ്രദേശനത്തോ
ടുകൂടി പി. ഒന്നു ചരിച്ചു. പ്രസിദ്ധാശ്രവ

വിദ്യാർത്ഥികൾ
തുച്ഛപ്പെടുന്നത്—

?

അദ്ധ്യാപകന്മാർ
തുപാർചെയ്യുന്നത്—

?

ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കും
നല്ല സാധനം

?

ജബ്കോ
ഫൗണ്ടിങ്ക്

JAYA BHADRATHAM CO
61 MADRAS ROAD ERNAKULAM

ഉം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള മെച്ചത്തെപ്പറ്റി. ഈ നാല്പത്തിരണ്ടു വയസ്സു പരെ അറിയാത്തതാണ് ഈ അറിവ്. മലയാളം പണ്ഡിറ്റ് എന്ന നിലക്ക് പ്രതിമാസശമ്പളം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ട് വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടത്രേ! പക്ഷെ ശമ്പളം കൊല്ലത്തിനൊന്നാകെ കൊടുത്താൽ അതും ഒരു മാസംകൊണ്ട് തീരുന്നേക്കും!

പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റിയൊ യാലും ഇന്ത്യയുടെ കഴിഞ്ഞുപോയ സംസ്കാരമഹിമയെപ്പറ്റി ആയാലും എതിനെപ്പറ്റിയും എതുവേണമെങ്കിലും എഴുതാൻ പി-യുടെ തുലികക്ക് കഴിവുണ്ട്. പഞ്ചവടിയും അയോദ്ധ്യയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞ ആ ഭാവനയ്ക്ക് പഴശ്ശിത്തമ്പുരാന്റെ പൊൽപ്പള്ളിയും, വാസ്കോദിഗാമ കണ്ട കോഴിക്കോടും നബിയുടെ തിരുവവതാരമാകുന്ന മരുഭൂമിയിലെ ചന്ദ്രോദയവും കാണാൻ കരുതുന്നുണ്ട്. 'വിദ്യക്കുക' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു കവിതയിൽ ധനികന്റെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥയായ ധനധർമ്മി വിഖ്യാതമാകുന്നു;

ചെറുകുടിലിലുമെൻ തുത്തകേളിക്കു
പിന്നിമാപ്പുരപ്പന്തലു തീർന്നു,

പാവങ്ങളുടെ അരികിലേക്ക് പോവാനാണ് വെമ്പുന്നത്. അതെ; പി. പുരോഗമനവാദിയാണ്,

"പണിതവൻ വെറും നിലം, സൂക്ഷിക്കുളിർത്തണലാണ് സദാചാരനിരീപ്പാൻ പ്രകൃതി നയവിരുദ്ധലോഭമിയകൂമ"

മെന്നു പറയുന്ന പി. എതു ചേരിയിലാണ് സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.

തിരുത്തിശ്ശലിയാക്കീടുകെന്റെ ജീവിതപദ്ധതിയും
അല്ലിൻകവിതയെച്ചോപ്പമകിയായ മാറുമകരം!

എന്ന് പ്രാർത്ഥനാഹൃദയത്തോടെ പറയുന്ന പി. ജീവിതത്തെത്തന്നെ പദ്ധതിയായി കാണുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും മാത്രമല്ല, പി. അതിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്!

(ജയകേരളത്തിൽനിന്ന്)

ബാലഭട്ടാരകേശകൃഷ്ണഗോപാൽ

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഓർഗനൈസർഷ്രീയായ എ കെ. നാരായണൻനായർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ചെറിയ പദ്യകൃതി ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ വൃക്കിമാഹാത്മ്യത്തെയും സമാധിപീഠത്തെയും അധികരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആദ്യത്തെ ഫ്ലോകം മാത്രമേയായി ചേർക്കുന്നു.

മേലേ മേലേ കരേറും കലിമല മഖിലം നീക്കി മാലോകവൃത്തം
ചാലേ സംരക്ഷിച്ചെന്ന് വാൻ പട്ടെ തടവിട്ടും ബാലഭട്ടാരകേശൻ
മാലോകക്കാതമശാന്തിപ്രഭവ മഹിമയെച്ചേർത്തു ചൈതന്യമേകി
സ്ഥൂലാകാരേണവാഴ്വ പരമ പദമതാം കുന്ദമുത്തമ്പൻ കാവിൽ.

[വിഖ നാലത്ത്]

GRANDHALOKAM

OFFICIAL ORGAN OF THE TRAVANCORE
LIBRARY ASSOCIATION

ADVERTISEMENT TARIFF

FRONT COVER PAGE	...	...	(Reserved)
BACK COVER PAGE	...	...	Rs. 70 per insertion
	...	...	Rs. 60 per insertion, if three insertions or more.
COVER PAGE 2	...	...	Rs. 60 per insertion.
	...	...	Rs. 49 per insertion, if three consecutive
	...	...	insertions or more.
COVER PAGE 3	...	...	Rs. 50 per insertion.
	...	...	Rs. 40 per insertion if three insertions or more.
ANY OTHER PAGE	...	...	Rs. 40 per insertion
HALF PAGE	...	...	Rs. 25 ...
QUARTER PAGE	...	...	Rs. 15 ...
BELOW QUARTER PAGE	...	...	Rs. 10 ...

For further details apply to:

THE MANAGER
GRANDHALOKAM,
TRIVANDRUM.

ശബ്ദതാരാവലി

(മലയാള നിഖണ്ഡ)

പരിഷ്കരിച്ച നാലാം പതിപ്പ്.

പ്രതിമാസം കൂൺ നാലിലൊന്നു വലിപ്പത്തിൽ 140 പേജുള്ള
ഓരോ സഞ്ചികക്കും

വില രൂ 1. ഞ 8.

ഉദ്ദേശം പതിനാലു് സഞ്ചികകൾ.

ഇതുവരെ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സഞ്ചികകളുടെ എണ്ണം 6.
ആവശ്യക്കാർക്ക് വി. പി. യായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. മാത്യു.

ലൈബ്രറിയൻ

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ ഗ്രന്ഥശാല, തിരുവനന്തപുരം.

ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രം യുക്തവ്യക്തിത്വം

എസ്. ഗുപ്തൻ

ഒരു മോട്ടോർ കാറിന്റെ പോക്ക് ഒരു നൂതനകാലയെന്നുവെന്ന് നോക്കിനിൽക്കുന്ന കട്ടികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഇ നിയുണ്ടല്ലോ. അത്തരം നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ ഇടവഴികളിലൂടെ സാക്ഷാൽ ശുദ്ധമന്ദിര പതിച്ച ഒരു സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ കടന്നു ചെല്ലുക എന്നു വന്നാൽ ആ ഗ്രാമീണ ബാലന്റർക്കു എന്തൊരവരപ്പായിരിക്കും! "മന്ത്രിവരൻ" എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് അവർ വഴിയരുക്കിൽ വന്ന് കണ്ണമിഴിച്ചു നിൽക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ ഇടവഴിയും തോടും കായലും താണ്ടി നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള വായനശാലകളിൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാസ്ത്ര കമ്മറ്റി ചെന്നെത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു മാസത്തിലധികം നീണ്ടുനിന്ന അവിശ്രമമായ ഒരു സഞ്ചാരപരിപാടിയായിരുന്നു അവരുടേത്. അവരോടൊപ്പം രണ്ടു ദിവസം കരുണാഗിരിയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന തീയതിക്ക് അങ്ങരക്കവിടെ എത്താൻ സാധിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം അമാന്തിച്ചു പോയി. എങ്കിലും മിക്കവാറും കണ്ണിലെണ്ണയുമൊഴി

യെന്നു വെന്ന് കാത്തിരുന്നു. പരിശോധന പത്തുമിനിറ്റിനുള്ളിൽ കഴിയും. പക്ഷേ അത്ര വായനശാലക്കാർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ അർപ്പണമായിട്ട് കറേ ജോലി ചെയ്തതിനു ശേഷം മാത്രമേ അങ്ങരം മിക്കവാറും ലത്തുനിന്നും നീങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. ആ നാട്ടിലെ പൗരമുഖ്യരെ കാണുക, വായനശാലയുടെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി സഹായിക്കണമെന്നു ചർച്ചിക്കുക, കെട്ടിടം വയ്ക്കാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിക്കുക ഇങ്ങനെ പലതും. വാസ്തവത്തിൽ അത് ഗ്രന്ഥശാസ്ത്ര കമ്മറ്റിയുടെ ജോലിയല്ല എന്നു അങ്ങരക്കറിയാം. എങ്കിലും ആ അവസരം അങ്ങരം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു പലപ്പോഴും വളരെ പ്രയോജനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ഓർഗനൈസർ ഒരു കൊല്ലം നന്നു മുഷിഞ്ഞാൽ കിട്ടാത്തഫലം ചിലപ്പോൾ ഇത്തരം ഒരു കമ്മറ്റിയുടെ സന്ദർശനം കൊണ്ടു് ലഭിച്ചെന്നുവരും.

പല വായനശാലക്കാരും പുതിയ കെട്ടിടം വയ്ക്കാൻ മനഃപൂർവമായി ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ടു്. രണ്ടു പ്രതിബന്ധങ്ങളാണു് അവർക്കു മാർഗ്ഗതടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത്. ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറ് എന്നൊരു പതിവു് ഇതുവരെ ആരും കിട്ടിച്ചില്ല എന്നതു് ഒന്നു്. പുറംപോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മറെറാന്നു്. പുറംപോക്കുകൾ വേഗം വേഗം അനുവദിച്ചു കിട്ടുകയും ഗവണ്മെൻറ് അല്ലാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറുകൂടി നൽകുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്വന്തമായി കെട്ടിടങ്ങളുള്ള നല്ല വായനശാലകൾ ധാരാളമുണ്ടാകും. സ്വന്തം കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ വായനശാലയുടെ പുരോഗതി അത്ഭുതാവഹമായിരിക്കും. ഇതിനു്

വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. സ്വന്തം കെട്ടിടങ്ങളായിട്ടും അനാഥ മന്ദിരങ്ങളെ പോലെ പോന്നൊലിച്ചു കിടക്കുന്ന ചില സ്ഥാപനങ്ങളും ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. അവ വലിയ വലിയ മഹാനാരുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. അത് കഷ്ടം പിടിച്ച ഒരു കഥയാണ്. ആ വശത്തേക്ക് ഇപ്പോൾ കടക്കുന്നില്ല.

പുസ്തക സംഭരണത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി ഒരു വാക്കു പറയാനുള്ളത്. തെങ്ങി കിട്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ട് എണ്ണം കാണിക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന വായനശാലക്കാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന് രണ്ടാണ് ഭൂഷണം. ഒന്ന്: ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ ഇവർ പരോക്ഷമായി ദ്രോഹിക്കുന്നു. രണ്ട്: വായനശാലകളെ ചീത്ത പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു. അങ്കഗണിതവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും രാജ്യഭരണവും ഒക്കെയായിരിക്കും മിക്കവരും ദാനം കൊടുക്കുക. അവയൊക്കെ അലമാരിയിൽ കൊണ്ടുവെച്ച് രജിസ്റ്ററിൽ പേരും കൂട്ടി ആകെത്തുക കേമമാണെന്ന് വരുത്തുകയാണ് മിക്കവരും ചെയ്യാറുള്ളത്. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാനല്ല കാണാൻ തന്നെ കൊള്ളുകയില്ല. മലയാളപുസ്തകങ്ങൾക്ക് ലൈബ്രറിപ്പതിപ്പുകൾ എന്നൊരു സമ്പ്രദായം രീതി പതിവില്ല. അതു കേൾക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഏതു വായനശാലയിൽ ചെന്നു നോക്കിയാലും പുസ്തകങ്ങളിരിക്കുന്ന കാഴ്ച ഏറെയും അശ്രീകരമായ ഒന്നാണ്. പുസ്തകങ്ങൾ ബയൻറുമെന്റ് സൂക്ഷിക്കുക എന്നത് ഒരു നിയമമായി വയ്ക്കണം. വളരെ ചുരുക്കം വായനശാലകൾ മാത്രമേ ഈ പരിവൃത്തിർബന്ധമായി പിൻതുടരുന്നുള്ളൂ. ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ ഗ്രന്ഥശാല, നെയ്യാറ്റിൻകര ജ്ഞാനപ്രദായിനി വായനശാല,

ഏവർ ദേശബന്ധ ഗ്രന്ഥശാല ഇവയുടെ പേര് അകൂട്ടത്തിൽ എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്.

രജിസ്റ്ററുകൾ, വെച്ചുകൾ ഇവ ഗ്രന്ഥശാലാമാനുവലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം സൂക്ഷിക്കാത്തവരും ഏതാനും ഉണ്ട്. ആ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കമ്മറീഷറുമാരും അപ്പാർട്ട്മെന്റും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

സംഘം പ്രെക്ടറി ചി. എൻ. പണിക്കരാണ് ഈ കമ്മിറ്റിയിലെ സാധാരണ ഘടകം. മറ്റംഗങ്ങൾ വന്നും പോയും ഇരുന്നവരാണ്. ശ്രീ. എം. കെ. മേനോൻ കൊച്ചിയിലും, ശ്രീ. എൻ. പി. വർഗ്ഗീസ് മലപ്പുറത്തു രിതവിതാക്രിലും കമ്മറിയുടെ കൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു നിമിത്തം ശ്രീ പണിക്കരുടെ ക്ലേശങ്ങൾ വളരെ ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത്തവണത്തെ ഗ്രന്ഥാഭിരുന്ദ കമ്മറിയുടെ പ്രവർത്തനം അത്യന്തം പ്രയോജനപ്രദമായിരുന്നു എന്ന് അതിന്റെ പുറത്തുനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ വീക്ഷിച്ച ഓളിന്റെ നിലയ്ക്ക് ഇതേറ്റേന്ന ആളിന് നിസ്സന്ദേഹമായി അഭിപ്രായപ്പെടാൻ സാധിക്കും.

ലൈബ്രറി.ക്കു നൽകി

സ്വത്തുടമസ്ഥൻ

86-ാ മത്തെ വയസ്സിൽ ബോസ്റ്റണിലെ തന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ച് മരിച്ച ജോൺ ഡിഫറി എന്ന ധനികൻ തന്റെ സമ്പാദ്യമായി 6670000 ക. ബോസ്റ്റൺ ലൈബ്രറിക്കു ദാനം ചെയ്തു, അദ്ദേഹം മുമ്പുതന്നെ ഈ ലൈബ്രറിക്കു 5000000 ക സംഭാവനചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു പ

വയോജനവിദ്യാഭ്യാസ
പരിശീലനകോസ്സ്

നഗരവീഥിയിൽ പഴക്കച്ചവടം ചെയ്ത നടന്നിരുന്ന ഇദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ബോസ്റ്റൺ ലൈബ്രറിയിൽ പോയിരുന്നു വായിക്കാൻ രണ്ടായിരുന്നു. പണം കുറേശയായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു വലിയ ധനികരായിത്തീർന്നു. പലമേയും പററി അദ്ദേഹം അവിടത്തെ പുസ്തകങ്ങളിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതനുസരിച്ചു അയാൾ കുറേശ സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അങ്ങനെ കുറച്ചുകാലം കൊണ്ട് ഒരു ധനികനായി തീരുകയും ചെയ്തു.

പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച പ്രവർത്തകർ ഇതിന് ആവശ്യമാണ്. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഈ പ്രവർത്തനത്തിന് ഉച്ചമിട്ടുകാണുന്നതിൽ സദനോഷ്ടാണ്. ഗവണ്മെന്റിനറിനും ന്യായമായ എല്ലാ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഈ കൃത്യം ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്നത് ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്."

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീ. കെ. എം. അനസ്സിൽ ബി. എ. ബി. കോം. കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു.

പരിശീലനത്തിനുവന്നവർക്കായി കൾ

ക്സ് താമസത്തിനു കോളേജ് ഹോസ്റ്റൽ അനുവദിച്ചതിന് യൂനിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് കൂതത്തോട് സംഘത്തിന് നിസ്സീമമായ കൃതജ്ഞതയുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഉപരക്ഷാധികാരികൾ.

1. ഡാക്ടർ, പി. റി. തോമസ് പാലമ്പടം, കോട്ടയം.
2. ജോ. ബ്രൂസ് കൃഷ്ണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
3. ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിപ്പിള്ളക്കൊച്ചമ്മ, മാധവമന്ദിരം, തിരുവനന്തപുരം.
4. ശ്രീ. ജെ. ജെ. എ. പെരേര, കൊല്ലം,
5. ശ്രീ പി. സുബ്ബാമണ്യം, ന്യൂനിയേറൗസ് തിരുവനന്തപുരം.
6. ,, ഇലക്ട്രിക് നാരായണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
7. ,, റി. ഡി. രവിവർമ്മ വലിയരാജാ, നീലിശ്വരം.
8. ,, പി. എൻ. നമ്പൂതിരി, ഇളമൗന, തിരുവല്ല.
9. ,, റി. വി. കൃഷ്ണൻ, തിരുവനന്തപുരം.
10. ,, എൻ. രാമസാമിയ്യൻ മൂവാറ്റുപുഴ
11. ,, ജോർജ്ജ് തോമസ്, കൊട്ടുകാപ്പള്ളി, പാല,
12. ,, ജോസഫ് ചാക്കോള, കോളേജ് വുഡ്, തൃശ്ശൂർ.
13. ,, റവ: കുര്യൻ, തട്ടപ്പാറനഗർ, കൂത്താട്ടുകുളം.
14. ,, കെ. എം. പൈലി, ഇളയടത്തു് നെന്മൂർ, പിറവം.
15. ,, കെ. വാസുദേവൻ, മണലിക്കരമം കൽക്കുളം.

വായനശാലാ വാർത്തകൾ

നേതാജി മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല സമ്പൽക്കര—കുറുകച്ചുൽ.

പ്രസ്തുത വായനശാല 121-ൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനം നായ ശ്രീ. കൊട്ടാരത്തിൽ കെ. പി. കൃഷ്ണൻനായർ വായനശാലയ്ക്കു ഏകദേശം 2000 രൂപ വിലവരുന്ന ഒരു കെട്ടിടം പണികഴിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ ചിത്രോദയം വായനശാല ചിതറാൽ—അരുമന.

വായനശാലയുടെ സാഹിത്യസമ്മേളനം പദ്യപാരായണം, ഉപന്യാസവായന, പ്രഭാഷണം, ബാലികമാരുടെ കലാപരവൃത്തം എന്ന നാടകം മുതലായ ചടങ്ങുകളോടു കൂടി പര്യവസാനിച്ചു.

പ്രവർത്തനം മനോഹരമാക്കുന്ന നിശാപാശാലയുടെ പുനഃപ്രവർത്തനം ഏപ്രിൽ 17-ാംനു ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജി. പി. സത്യൻ സ്മാരകവായനശാല ഇഞ്ചിക്കാട്ട്, കൊട്ടാരക്കര. വായനശാലയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം ഏപ്രിൽ 20-ാംനു കൊട്ടാ

രക്കരത്താലുടേ ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ എ. ഇശ്വരശരപ്പിള്ള അവാർക്കര എം. എൽ. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ. പി. കെ. രാഘവൻ പിള്ള (വക്കീൽ), എസ്സ്. നാരായണയ്യർ ബി. എസ്സ്. സി. ബി. റി., കെ. ജി. ചെല്ലപ്പൻപിള്ള (ആർഗനൈസർ) എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഉളിയക്കോവിൽ സ്റ്റോട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് റീഡിംഗ് റൂം കൊല്ലം

മേടം 17-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ശ്രീ. എൻ. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം കൂടി. വിപുലമായ രീതിയിൽ വാർഷിക സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിന് ശ്രീ. കെ. വി. തങ്കപ്പൻനായർ ബി. എ. കൺവീനറായി ഒരു സ്വാഗതസംഘം രൂപീകരിച്ചു.

ശാരദാമേന്മോറിയൽ ലൈബ്രറി ഇളങ്ങുളം.

വൈ. എം. എ. സാഹിത്യസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി കൂടി. ശ്രീ. കെ. എ. രാമൻപിള്ള യോഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പ്രസിഡൻറായി ശ്രീ. എ. കെ. കൊച്ചുകുറുപ്പിള്ള യേയും സെക്രട്ടറിയായി ശ്രീ. കെ. ആർ. ചന്ദ്രശേഖരൻ നായരേയും ഖജാൻജിയായി ശ്രീ. എം. എൻ. കൃഷ്ണനെയും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

മഹാത്മാറീഡിംഗ് റൂം തൃപ്പൂണിത്തുറ

ഒരു പൊതുയോഗം ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ പി. ബാലൻ മേനോന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ.

പി. ബാലൻമേനോൻ പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. കെ. പി. കൃഷ്ണൻ സെക്രട്ടറിയായും, 9 പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു നിർവാഹക സമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ദേശീയ സേവാസംഘം റീഡിംഗ് റൂം തോപ്പു്-കൊല്ലം

മൂന്നാമതു വാർഷിക പൊതുയോഗം ഏപ്രിൽ 2-ാം തീയതി ശ്രീ. മോഷ്യൻ ജാജ്ജ് ബി. എ. ബി. റി.-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. 321 രൂപയുടെ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് അംഗീകരിച്ചു. 10 അംഗങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 200 രൂപ വായനശാലയുടെ പേരിൽ ബുക്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമി സ്റ്റാരക ഗ്രന്ഥശാല വഞ്ചിയൂർ

ഒരു വിശേഷാൽ യോഗം മേടം 7-ാം തീയതി രാജ്യസേവാപ്രവീണ ശ്രീ. നാരായണൻണിത്താൻ അവാർക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. കാലടി, കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള, ശ്രീ. തുരനാട്ടു കണ്ണൻപിള്ള, ശ്രീ. എം. ജി. കേശവപിള്ള എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

രാജരാജേശ്വരി റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ് വയലാ

മൂന്നാമതു വാർഷിക പൊതുയോഗം ഏപ്രിൽ 20-ാം തീയതി ശ്രീ. കെ. നീലകണ്ഠൻനായർ ബി. എ. ബി. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഡാക്ടർ എസ്സ്. എൻ. തീർത്ഥ. ബി. എ. ബി. എം. സി. (സ്വാഗതം) ശ്രീ. വെട്ടൂർ, ഓമൻനായർ ശ്രീ. വൈയ്ക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ. ഡാക്ടർ കെ. കേശവൻ എന്നിവർ പ്രസം

ഗിച്ചു. ശ്രീ. എ. കെ. ബാലകൃഷ്ണവർമ്മയുടെ കവിതാപാഠ്യം ശ്രീ. എ. എൻ. ഗോവിന്ദൻ നായർ കൃഷ്ണഭാഷ്യം എന്നിവയ്ക്കു ശേഷം യോഗം സമാപനം പര്യവസാനിച്ചു. രാത്രിയിൽ കൃഷ്ണപുരം രാജവൽപ്പിയുടെ കമാപ്രസംഗവും "സ്ത്രീധനം" എന്ന നാടകാഭിനയവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പാലക്കാട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, പുനലൂർ.

ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം മേടം 24-ാം തീയതി ശ്രീ പി. രാജവൽപ്പിയുടെയും എ. ബി. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. പി. ഇബ്രാഹിംകുട്ടി സദസ്സിൽ സ്വാഗതമരുളി. ശ്രീമതി. എം. ശാരദ, ശ്രീ. പി. കെ. തോമസ് പത്തനംപുരം താലൂക്കു യൂണിയൻ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള ശ്രീ. ജി. നാണശാസ്ത്രി (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

യോഗത്തിൽ ശ്രീമതി കെ. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അറുപ്താണ്ടിയിലുള്ള പാട്ടുകൾക്കു വേണ്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് പ്രോത്സാഹനാർത്ഥം ഒരു സ്പെഷ്യൽ മെഡൽ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹാത്മജി സ്റ്റാരക ഗ്രന്ഥശാല & വായനശാല, പറയക്കുളം.

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ രണ്ടാമതു വാർഷികാഭ്യന്തരം മേടം 20-ാം തീയതി ശ്രീ. നീലവന ആർ. മാധവൻനായർ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തി. ശ്രീ. കെ. ശ്രീധരൻ സദസ്സിൽ സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. മെ. കെ. എൻ. കോമരത്ത് ബി. എ., എ. കെ. നാരായണൻനായർ

(ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) ശ്രീ. പി. കേശവദേവ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീമതി. പി. സുധാലതയുടെ ദേശീയ ഗാനങ്ങളും ഉടയ്ക്കിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബാപ്പജിസ്റ്റാർകവായനശാല, നാഗഞ്ചേരി.

പ്രസ്തുത വായനശാലയും ദിനീയ വാർഷികാഭിനയവും വായനശാലയക പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനവും മേടം 24-ാം തീയതി ശ്രീ. എൻ. എ. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ബി. എ. എൽ. റി-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. മെ. എം. ജി. വി. നമ്പൂതിരി ബി. എ. ബി. എൽ. പി. വി. നാരായണൻ, റി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. സ്റ്റാട്സിയിൽ വിജയികളായവർക്ക് സമ്മാനദാനം പ്രസിഡൻറ് നിർവ്വഹിച്ചു.

വി. പി. സ്റ്റാരകഗ്രന്ഥശാല പെരിങ്ങര-തിരുവല്ല

വാർഷിക പൊതുയോഗം മേടം 17-ാം തീയതി കൂടി. പ്രസിഡൻറായി ശ്രീ. സി. കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള ബി. എ. എൽ. റി-യേയും, സെക്രട്ടറിമാരായി ശ്രീ. കേശവപ്പിള്ള ശ്രീ. പി. വി. രാജവൽപ്പിയുടെയും ബി. എ. എന്നിവരെയും ഖജാൻജിയായി പി. എൻ. നമ്പൂതിരിയെയും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം മേലാലുപുരം

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഉദ്ഘാടനം എപ്രിൽ 2-ാം തീയതി ശ്രീ. വട്ടം താണുപിള്ള നിർവ്വഹിച്ചു. ഉടൻകൂടിയ യോഗത്തിൽ ശ്രീമതി കൈലാസം രാജമ്മ ബി,

എ. ബി. എൽ. ആലുക്കുപുറം. ശ്യാമലാലയം കൃഷ്ണൻനായർ, പാൽക്കുളങ്ങര തങ്കപ്പൻനായർ (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വാണീവിലാസം വായനശാല കണിയപ്പുരം

പ്രഥമ വാർഷികസമ്മേളനം ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി ശ്രീ. കൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തി. മെ. ഇബ്രാഹിംകുഞ്ഞു് എം. എ. എൽ. എൽ. ബി പാൽക്കുളങ്ങര തങ്കപ്പൻനായർ (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) ബാലരാമപുരം ഐ. അബ്രോസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

യവജന സേവാസംഘം വായനശാല ചേട്ട

ഒരു പൊതുയോഗം ഏപ്രിൽ 23-ാം തീയതി ശ്രീ. കെ. തങ്കപ്പൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി പുതിയ ഭരണസമിതി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

മഹാത്മാഗാന്ധി സ്മാരകവായനശാല അയിരൂപ്പാറ

ഈ വായനശാലയോടനുബന്ധിച്ച് നവ. സ. സ്റ്റാരസമിതിയുടെ ഒരു ശാഖ ആരംഭിച്ചു. പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിന് ശ്രീ. പാൽക്കുളങ്ങര കെ. തങ്കപ്പൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ച് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

നേതാജി ഗ്രന്ഥശാല വയനാത്തുകാരാണമ

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്ക് ശ്രീ. കെ. എസ്. പ്രകാശം നാലു സെൻറസ്ഥലം സൗജന്യമായി ഏതുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

രാജരാജവർമ്മ ഗ്രന്ഥശാല ഓച്ചിറ

ദീർഘകാലമായി പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിച്ചു കിടന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ പ്രവർത്തനം മേയ് 10-ാം തീയതി മുതൽ ഊജ്ജിതമായി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ എം. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ചാണ് ഉദ്ധാരണ പരിപാടികൾ നടന്നത്. താലൂക്കു ആർഗനൈസർ ശ്രീ. എ. കെ. നാരായണൻ നായരുടെ ശ്രമം വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിരുന്നു.

നാഷണൽ റീഡിംഗ് റൂം ലൈബ്രറി മരക്കാട്ടുപള്ളി

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ദിനീയ വാർഷിക സമ്മേളനം മേയ് 7-ാം തീയതി റവ. ഫാദർ ജോൺ മററം എം. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ശ്രീ. എം. ആർ. നാരായണക്കൈയ്മം സദസ്സിനു സമാഗതമുളളി. മെ. എം. റി. തോമസ് ബി. എസ്. സി., വെട്ടൂർ രാമൻനായർ (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) പി. റി. ചാക്കോ എം. എ. എൽ. എൽ. ബി. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

രാത്രി "ശശികല" എന്ന ഗദ്യനാടകം അടിനയിക്കുകയുണ്ടായി.

സർക്കാർ ഗ്രാമീണവായനശാല അരഞ്ഞാട്ടുകര.

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ പതിനൊന്നാമതു വാർഷികയോഗം മേയ് 7-ാം അപ്രൈംസ്റ്റർ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി എം. എൽ. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ. കെ. പി. ദേവസ്സി. ബി. എ. ബി. എൽ., എൻ. കെ. ശേഷൻ ബി. എ.,

തകഴി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. യോഗം നന്തരം കൃഷ്ണകുമാർ ആൻറ് പാർട്ടിയുടെ കമാപ്രസംഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബാപ്റ്റിജി ഗ്രന്ഥശാല
നേടുമങ്ങാട്

ഏപ്രിൽ 28-ാം തീയതി ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണൻകുട്ടിനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ശ്രീ. എസ്. കൃഷ്ണ സാമിപിള്ള ബി. എസ്സ്. സി. ബി. എൽ. പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. എം. ശ്രീ കുമാർ സെക്രട്ടറിയായും ശ്രീ. കെ. ജി. കൃഷ്ണനായർ ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറിയായും ശ്രീ. കെ. ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ ഖജാൻജിയായും പന്ത്രണ്ടുപേരൾപ്പെട്ട ഒരു ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. കൂടുതൽ സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് വായന ശാലയെ കച്ചേരിനടയിലേയ്ക്കു മാറിസ്ഥാ പിച്ച്. യോഗത്തിൽ ആർഗനൈസർ ജെ. രാജഗോപാലാൻനായരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

കൈരളീഗ്രന്ഥാലയം ചെറുവള്ളി

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ പ്രഥമ വാർഷികം മേടം 24-ാം തീയതി ശ്രീ. പി. വി. ഉലഹന്നാൻ മാപ്പിളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ: തൃക്കൊടിത്താനം, ജി. പി. മന്ത്രശ്ശേരി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഗ്രന്ഥാലയത്തിനുള്ള ധനശേഖരണത്തിനായി ഗാന്ധിസ്താമരക കലാസമിതിയുടെ കമാപ്രസംഗവും പാട്ടുകച്ചേരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭാരോദരവിലാസം വായനശാല
ചെമ്പുരുത്ത്

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ഹിന്ദി വിദ്യാലയം 124 മുതൽ

ആരംഭിച്ചു വരുന്നു. ഭക്ഷിണഭാരത്തി ഹിന്ദു സ്ഥാനി പ്രചാരസഭയാൽ നടത്തപ്പെട്ടുവരുന്ന പ്രാഥമികം, മദ്ധ്യം, രാഷ്ട്രഭാഷ എന്നീ പരീക്ഷകൾക്ക് ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന പല വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികളും പാസ്സാകുകയുണ്ടായി.

സാഹിത്യപോഷിണി വായനശാല
കിഴ: കുടങ്ങല്ലൂർ—ആലുവാ

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം മേയ് 7-ാം തീയതി ശ്രീ. പി. എ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ-ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ ശ്രീമതി ജെ. തങ്കം. യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ശ്രീ. പി. എ. നാരായണപിള്ള പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. റി. വി. തോമസ് സെക്രട്ടറിയായും ഒരു പുതിയ ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. വായനശാലയ്ക്കു സ്വന്തമായ കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചു.

യുവജന വായനശാല
വടക്കേമുറി—വൈയ്ക്കം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഉദ്ഘാടനം ഏപ്രിൽ 28-ാം തീയതി ശ്രീ. സി. വി. മുത്തുപ്പിള്ള ബി. എ. എൽ. റി. നിർവ്വഹിച്ചു. ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ ശ്രീ. പോൾ ജെ. കൊണത്താപ്പിള്ളി ശ്രീ. ടി. കെ. പത്മനാഭപിള്ള, ശ്രീ. പി. ശങ്കരൻനായർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. 9 പേർ പങ്കെടുത്ത ഒരു ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. യോഗത്തിൽ വച്ചുതന്നെ പലരും 25 രൂപാവിതം സംഭാവനയെഴുതി വായനശാലയിൽ ആയുഷ്കാലംഗങ്ങളായി ചേർന്നു.

വൈ. എം. സി. എ. ഗ്രന്ഥശാല
പാഠശാല

ഒരു പൊതുയോഗം മേയ് 18-ാം തീയതി ശ്രീ. പാലാനന്ദം ജോഷ്വാ ബി. എസ്. സി. ബി. റി-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ: ശാമുവൽ, സി. വിൽസൻ ജോസഫ് ബി. എ. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

മേയ് 26-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാ വാർഷികം നടത്തുന്നതിനും ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ധനശേഖരണവും ഒരു പ്രഹസനം അഭിനയിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു.

കുഞ്ഞാലിക് യൂണിയൻ
വായനശാല ബാലരാമപുരം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മേയ് 21-ാം തീയതി റവ: ഫാദർ ജി. വി. അലോഷ്യസ് അമ്പലമുക്ക് അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ച് വയോജനവിദ്യാഭ്യാസക്ലാസ്സിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ശ്രീ. എൻ. സുകുമാരൻ ബി. എസ്. സി. നിർവ്വഹിച്ചു. ശ്രീ. വി. ഐ. ഗോമസ് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

വഞ്ചിപ്രഭാഗ്രന്ഥശാല
പെരുമാൻകുഴി

മേയ് 21-ാംതീയതി പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ശ്രീ. എൻ. കേശവപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. എൻ. കേശവപിള്ള പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള സെക്രട്ടറിയായും, റ്റു പേരുംപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഒരു നിയമാവലി രൂപീകരിക്കാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ഗ്രന്ഥശാലാമുഖധനത്തിനുവേ

ണ്ടി ഒരു പ്രഹസനം അഭിനയിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു.

യുവഭ്രഷണം സർക്കാർഗ്രാമീണ
വായനശാല ചേരനല്ലൂർ

ശ്രീ. ടി. വി. നാരായണന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഏപ്രിൽ 18-ാംതീയതി ഒരു കമ്മിറ്റി കൂടി 126 ചിങ്ങത്തിൽ വായനശാലയുടെ വാർഷികസമ്മേളനം നടത്തുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചു. ബഹു: മീഫ് മന്ത്രി ശ്രീ. പറമ്പൂർ ടി. കെ. നാരായണപിള്ള മേയ് 4-ാംതീയതി പ്രസ്തുത വായനശാല റെജർഡ് ചെയ്ത് അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തി.

സി. കൃഷ്ണവില്വാസം ലൈബ്രറി
വക്കം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു കമ്മിറ്റിയോഗം ഇടവം 7-ാംതീയതി ശ്രീ. പി. എം. പത്മനാഭന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്ക് 25 സെൻറർ സ്ഥലം പതിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും, ഓണററി കലാക്കൂട്ടം വാർഷികസമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനും, ഫണ്ടു സ്വരൂപിക്കുന്നതിന് പ്രഹസനവും കഥാപ്രസംഗവും നടത്തുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകരുടെ അറിവിലേക്കു്

1. 1950-51-ലെ ഗ്രാൻറിനുള്ള അപേക്ഷ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കുക.
2. 1950 ഏപ്രിൽ മുതലുള്ള കണക്കുകൾ ശരിയായി വയ്ക്കുക.

3. പ്രത്യേക റിക്കാർഡുകൾ സംഘത്തിൽനിന്നും അച്ചടിച്ച് വിതരണം നടത്തുന്നതുവരെ ആർഗനൈസറന്മാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള എല്ലാ റിക്കാർഡുകളും സൂക്ഷിക്കുക.

4. റെഗിസ്ട്രേഷൻ വരച്ചുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

5. വരച്ചു ചെലവു സംബന്ധിച്ച് ഒരു മാസാന്ത്യസ്റ്റേറ്റ്മെന്ററുണ്ടാക്കുവേണ്ടതാണ്.

6. അനുവദിക്കുന്ന ഗ്രാൻറിന് പുറകുഭാഗം വാങ്ങുന്നതിനു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

7. ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന ഗ്രാൻറ് കഴിഞ്ഞ ഏഴര മാസത്തേയ്ക്കുള്ളതുമാണ്.

8. സംഘം ആഫീസിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കുന്ന കത്തുകളിൽ വായനശാലയുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിക്കേണ്ടതാണ്.

9. മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു യോഗങ്ങളുടെ അച്ചടി പ്രോഗ്രാമിന്റെ കൂടെ റിപ്പോർട്ടുകൂടി അയക്കേണ്ടതാണ്.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ഗ്രാൻഡ് പരിശോധനയ്ക്കും ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നും ആർഡർ താമസിച്ച് കിട്ടിയതിനാലും, മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ പരിശോധന തീർന്നതാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനാലും വേണ്ടിടത്തോളം സാവകാശം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ 1950 ഏപ്രിൽ മുതൽ ഗ്രാൻഡ് നൽകുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം സംഘത്തിനു നൽകിയിരുന്നതിനാൽ അർഹതയുള്ള എല്ലാ വായനശാലയേയും മേലിൽ യഥാകാലം സാധത്തിൽനിന്നു പ്രത്യേകം മുതലയെടുത്ത് പരിശോധന നടത്തുന്നതാണ്.

1950 ഏപ്രിൽ വരെയുള്ള ഏഴര മാസത്തെ ഗ്രാൻഡ് പരിശോധനയാണ് ഇപ്പോൾ നടന്നിട്ടുള്ളത്.

അതോടൊപ്പം ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും ആയിട്ടുള്ള വായനശാലകൾ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ പരിശോധനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നുള്ളൂ എങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു ലഭിച്ച പരിമിതമായ സമയം കൊണ്ട് രാവിലെ 8 മണി മുതൽ രാത്രി 12 മണിവരെ സഞ്ചരിച്ച് അർഹതയുള്ളതെന്നു അതതു താലൂക്കുകമ്മിറ്റി റിക്കാർഡും ആർഗനൈസറന്മാരും നിർദ്ദേശിച്ച വായനശാലകൾ മുഴുവനും തെരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി. അതായത്തുള്ള ഒരവായനശാലയേയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതല്ല.

ഈ വിഷയത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായി ഏതൊരു വിധമായ റീ, ഏ യോ അലവൻസോ ഇല്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്തുതമാണ്.

പെട്രോൾ ചിലവുപോലും അതതു സ്ഥലത്തെ ഉദാരമതികളായ മാനുഷികരുടെ ധനസഹായം കൊണ്ടാണ് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്.

അമേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധീകരണം

86 താലൂക്കിലും ഓരോപ്രധാനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കു മാത്രമാണ് അമേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സൗജന്യമായി നൽകുമെന്ന അധികൃതർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവായനശാലകൾക്കും സൗജന്യമായി അമേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധീകരണം ലഭിക്കുമെന്ന പത്രത്തിൽ കണ്ട വാർത്ത അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.

അനുശോചനം

1933 മുതൽ 1946 വരെ ഇൻഡ്യൻ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ജനറൽ സെ

കൂട്ടി എന്ന നിലയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ഖാൻബാദർ കെ. എം. അസാദ് ജോയുടെ ചരമത്തിൽ അനുശോചനം രേ

ഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇൻഡ്യൻ ലൈബ്രറിസംഘം ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു,

അംഗഗ്രന്ഥശാലകൾ (തുടർച്ച)

- 908 ടി ഇൻറർ നാഷണൽ ലൈബ്രറി, കീഴ് തടിയർ പാലാ.
 909 സാഹിത്യ പരിഷത്ത് വായനശാല, എറണാകുളം.
 910 വിജ്ഞാനപ്രദായി നി വായനശാല, കടക്കര ചെമ്പ്.
 911 ഇളമ്പൽ യുവജനസമാജം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി
     ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം ഇളമ്പൽ, പുനലൂർ.
 912 ശ്രീ. നാരായണവിലാസം ലൈബ്രറി, പുത്തൻവേലിക്കര, N. പറവൂർ,
 913 ഗാന്ധിമെമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ് റൂം ആൻഡ് ലൈബ്രറി തട്ടയ്ക്കാട്, കോയിപ്രം.
 914 വിജ്ഞാനോദയം ഗ്രന്ഥശാല, പട്ടണക്കാട്, ചേൽവ.
 915 മേവട സുഭാഷ് ഗ്രന്ഥശാല, മേവട, മുത്തോലി.
 916 ദേശീയഗ്രന്ഥശാല, കമ്മട്ടൂർ, കിടങ്ങൂർ.
 917 ഇടങ്ങനാട് സെൻട്രൽ ലൈബ്രറി ഇടങ്ങനാട്, കാമിക്കോട്.
 918 വെട്ടിത്തറ, ഏഴക്കരനാട് ഗ്രാമീണവായനശാല, രാമമംഗലം.
 919 കല്ലറ ശ്രീ മണിക്കുവിലാസം ജൂബിലി സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല, കല്ലറ, കടുത്തുരുത്തി.
 920 പായിപ്പാട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം
     പായിപ്പാട്, ഹരിപ്പാട്.
 921 ടി പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം ആരൂർ, ആരക്കുഴ.
 922 നേതാജിഗ്രന്ഥശാല വയനാത്തുകാരാണ, ഓച്ചിറ.
 923 കൈരളവിലാസം ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കാപ്പിൽ കിഴക്കു, ഓച്ചിറ.
 924 ഗ്രാമ അടിവുലിസംഘം ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം കൃഷ്ണപ്പുതുർ, പറക്ക.
 925 ഭാരതിവാലിബർ സംഘം ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം
     ബ്രാഹ്മിൻസ്റ്റീററ്റ്, നാഗർകോവിൽ.
 926 ടി ചിത്രോദയം ഗ്രന്ഥശാല, പാമ്പേറുവിലെ ആനംകോട് ദേശം, കുഴിത്തറ.
 927 സഹയോഗ്രന്ഥശാല, പനയറക്കുന്ന്, അന്തിയൂർ, ബാലരാമപുരം.
 928 ടി യൂണിയൻ ക്ലബ്ബ് ആൻഡ് ലൈബ്രറി, പെരമ്പാവൂർ.
 929 വേങ്ങൂർ പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, വേങ്ങൂർ, കുറുപ്പംപടി.
 930 ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം ഗ്രാമോദ്ധാരണ ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, വല്ലം
     ചേലമനറം പെരമ്പാവൂർ.
 931 ഗാന്ധിസേവാസംഘം ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, തങ്കശ്ശേരി, കൊല്ലം.
 932 ദാമോദരവിലാസം വായനശാല, ചെമ്പുക്ക് റെറശ്ശേരിമംഗലം.
 933 മഹാത്മാവായനശാല, തടിയൂർ.
 934 മഹാത്മാജിസ്മാരക വായനശാല, അരിയൂർമുക്ക്, മുക്കാലയ്ക്കൽ, പോത്തൻകോട്,
 935

- 936 ദി നോവൽറി ക്ലബ്ബ്, വാഴൂർ.
 937 ദേശസേവിനി വായനശാല, വെഞ്ചേമ്പ് അഞ്ചൽ.
 938 യുവജനസംഘം വായനശാല, കുമ്മളേരി, പറവൂർ.
 939 ചിത്തിരപുരം ക്ലബ്ബ് ആൻറ് ലൈബ്രറി പള്ളിവേലം, ചിത്തിരപുരം.
 940 മഹാത്മജിത്തോറിയൽ വായനശാല, കോടിക്കുളം പടിഞ്ഞാറ്, കോടിക്കുളം.
 941 ദേശീയസേവാസംഘം റീഡിംഗ് റൂം, തോപ്പ്, കൊല്ലം.
 942 വിദ്യാഭിവാർദ്ധിനി ഗ്രന്ഥശാല, മെമ്പന്തി, ഉള്ളൂർ, തിരുവനന്തപുരം.
 943 വാണീവിലാസം വായനശാല, വേലിയവീടുമുറി, കണിയാപുരം.
 944 പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, മണ്ണല്ലൂർ, മുങ്ങാട് അഞ്ചൽ.
 945 വിജയാക്ലബ്ബ് ലൈബ്രറി ആൻറ് റീഡിംഗ് റൂം, കുരിച്ചി, പള്ളം. (തൃശ്ശൂർ)

അടിപ്രായത്തിനു വന്നിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്.

- 1 തളിരുകൾ.
- 2 നഗ്നസത്യം.
- 3 ഇലക്ട്രിസിറ്റി പ്രണയം
- 4 പ്രശ്നാദർശം
- 5 ഉപഹാരമാലിക
- 6 സത്യനമസ്കാരം
- 7 പുരുഷലൈംഗികരോഗങ്ങൾ
- 8 തീപ്പൊരികൾ
- 9 ഭിക്ഷക്കാരി
- 10 സ്വപ്നങ്ങൾ
- 11 ചിന്താശാസ്ത്രം ദീന ചികിത്സ

(രണ്ടാംപേജിന്റെ തുടർച്ച)
 പക്ഷ് പഠയാനുഷ്ഠി. പക്ഷേ ഈ വൈ
 റിയകരിപ്പിൽ വിവരിക്കാത്തതെല്ലാം, ആ
 സാഹിത്യതത്വങ്ങളെല്ലാം. ഇവിടെ അവ
 യ്ക്കു പ്രസക്തിയുണ്ടില്ല. അങ്ങനെയൊരു
 കാഴ്ചയ്ക്കു പഠയാനുഷ്ഠി. അതു മാന്വികയെ
 കുറിച്ചാണ്. ഗ്രന്ഥാലോകം മാന്വിക
 സക്കാരിനുവേണ്ടിയോ സക്കാർ സാഹിത്യ
 പ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയോ നിൽക്കുന്ന
 ഒന്നല്ല. വായനശാലകൾക്കു വേണ്ടിയാ
 ണ് അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതിലെ
 പുസ്തക നിരൂപണങ്ങളുകളെ ഉത്തമസാ

ഹിത്യത്തിന്റെ മൂല്യ നിർണ്ണയത്തി
 നുള്ള നിർദ്ദേശികകളായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷ
 പ്പെടാറുള്ളത്. പക്ഷേ മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു
 ജ്ഞേയം (Sense of values) തന്നെ
 വികലവും ഉദ്യോഗാലസ്യവും ആയിട്ടുള്ളവർക്ക്
 ആ നിരൂപണങ്ങൾ അസഹ്യമായി തോ
 നാനേ വരിയുള്ളൂ. ആ അസഹ്യതയുടെ
 ആക്രോശങ്ങൾ യഥാർത്ഥസാഹിത്യത്തേ
 യോ സാഹിത്യകാരന്മാരെയോ പിന്തിരി
 പ്പിക്കാനും പോകുന്നില്ല. ഞാനിത്രയുംകൂടി
 പറഞ്ഞത് കൗമുദീലേഖകന്റെ ഉപദേശ
 രൂപമായ ലേഖനസമാഹൃതിയെ സൂചിപ്പിച്ചു

കൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം, ശ്രീമാന്മാർ തകഴി, കേശവദേവ്, വർക്കി മുതലായ സാഹിത്യകാരന്മാരെ, ഉപദേശിക്കുന്നു, ഈ സർക്കാർ കൃഷിത്തൊട്ടത്തിൽനിന്ന് മാറാൻ. അപ്പോൾ തകഴിയും ദേവനും വർക്കിയും ഒക്കെ ഇതുവരെ എഴുതിവന്നത് തെങ്ങിവെട്ടുസാഹിത്യം മാത്രമായിരുന്നില്ല, സർക്കാർ സാഹിത്യവൃക്തി ആയിരുന്നു എന്നാണല്ലോ ഈ ലേഖകന്റെ നിഗമനം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ മുക്കാവിപ്പുവകാരികളുടെ ഉപദേശം കേട്ടു പിൻതിരിയത്തക്ക മൗഢ്യം അവർക്കുണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പു നൽകാം.

വയോജനവിദ്യാഭ്യാസപരിശീലനം

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ മുഖേന വയോജനവിദ്യാഭ്യാസംകൂടി കാൽക്കുടമായി നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് സംഘത്തിനു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ട് കേറുന്നതായി. സംഘത്തിന്റെ ബഹുമുഖവും അവിശ്വസ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇതിന് പര്യാപ്തമായ ഒരു പദ്ധതി രൂപവൽക്കരിക്കാനും പ്രാരംഭച്ചടങ്ങായി ഏതാനുംപേർ പരിശീലനം നൽകാനും ഇപ്പോൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഏറ്റവും ചാരിതാർത്ഥ്യകരമാണ്.

58 പേക്കാണ് ഇപ്പോൾ പരിശീലനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഈ മുരങ്ങിയ തോതിലുള്ള പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ സംഘത്തിനു ഗണ്യമായ ഒരു തുക ചെലവാക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനാധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ ട്രെയിനിംഗ് ക്ലാസിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചത് റവ. ജെ. ഡബ്ബിളിയും, റസാലം അവർകളാണ്. അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ഒരു പ്രവർത്തകസമിതി അംഗമെന്നതിനു പുറമേ ഈ വിഷയത്തിൽ സുസമ്മതനായ ഒരു വിദഗ്ദ്ധൻകൂടിയാണ്. കേരളാകൃഷ്ണകൗസ്തൂഭിന്റെ വയോജനവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖതലയിലാണ് നടക്കുന്നത്.

ശ്രീ ജെ. ഡി. കുമാരപ്പൻ തന്റെ തീരുവിനാകൂർ സന്ദർശനത്തിനിടയിൽ ഈ ഒരു

യ്നിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികളോട് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അതു ഒരു വലിയ നേട്ടമായി കണക്കാക്കാം. വർദ്ധിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ശ്രീ കുമാരപ്പന്റുടെ ഉപദേശങ്ങൾ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു തികച്ചും പ്രയോജനവത്തായിരുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടു ഞങ്ങൾക്കു ചിലതു പറയുവാനുണ്ട്. ദുര്യോഗ്യമായ ഈ പദ്ധതി വിജയപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇതിൽ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചേ മതിയാവൂ. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന് സംസ്ഥാനികമായി പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്ന വിചാരത്തിലല്ല ഇതിലേക്ക് സംഘം തുനിഞ്ഞിറങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഈ പരിശീലന ക്ലാസ് ഒന്നുവശം പ്പിക്കാൻ തന്നെ ഗവണ്മെന്റുപറായം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പതനമാണ്. ഇപ്പോൾ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ആളുകളെ ഒരു ചെറിയ വേതനമെങ്കിലും കൊടുത്തു ഓരോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിയമിക്കാനോ അങ്ങനെ ഈ പദ്ധതിയെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനോ സംഘത്തിനു ഇപ്പോൾ ശേഷിയില്ല. അവരെ ഓരോ കേന്ദ്രങ്ങളിലായി നിയമിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖതലയാണ്, എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണ് പൗരത്വപരിശീലനം. ഈ പരിശീലനമാണ് വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഹരമലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലനില്പിനുതന്നെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഈ പദ്ധതിയുടെ വിജയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒട്ടും ഔദാധീത്യം കാണിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന് ഇനിുള്ള പ്രവർത്തനം എളുപ്പമാണ്. പക്ഷെ കുടുംബശ്രീ ഇതവസാനിപ്പിക്കാനും ചെലവിടത്തോളം പ്രവൃത്തി വിഷ്വപ്രയോജനമായിപ്പോകാനും ഇടവരുത്തുകതന്നെ ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

A FRIEND IN NEED

The person who readily comes to your aid when you are in trouble or difficulty is the friend you appreciate. If you save regularly, you will always be able to fall back on your own resources when misfortune lays you low. Let your bank account be your friend when you need one.

Branch Offices at:

Alleppey	Kottayam	Ponkunnam
Alwaye	Madras	Quilon
Bangalore	Mangalore	Trivandrum
Changanacherry	Muvattupuzha	Trichur
Cochin	Nagercoil	Tiruvella
Delhi	New Delhi	Thodupuzha
Ernakulam	Palai	Vaikom
Fairfield	Peermade	N. Parur

Palai Central Bank Ltd.,

[Incorporated in the United State of Travancore & Cochín
With Liability of Members Limited]

PALAI.

ഐക്യസംസ്ഥാന ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഭരണസമിതി

പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. പാപ്പൻ റവി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.

വൈസ് പ്രസിഡൻറ്: 1. ശ്രീ. ഡി. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ; എം. എൽ. എ.
 ടി 2. ശ്രീ. കെ. എ. അനന്തിൻ ബി. എ; ബി. കോം.

ശ്രീ. പി. പണിക്കർ

(ജനറൽ സെക്രട്ടറി)

„ എൻ. കേശവപിള്ള (ട്രഷറർ)

„ എൻ. അനന്തപിള്ള

„ ജെ. കേശവൻ

„ എ. പി. ഉദയഭാനു

ബി. എ. ബി. എൽ; എം. എൽ. എ.

„ പലകശ്ശേരി പി. രാഘവൻ

ബി. എ. ബി. എൽ. (പ്ര: സ: അംഗം)

„ നീലവന ആർ. മാധവൻനായർ

(പ്ര: സ: അംഗം)

„ എ. ആർ. സുലൈമാൻസേട്ട്

„ എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ.

ശ്രീ. എ. തോമസ് എം. എ. എൽ. റവി.

(ആനന്ദി ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറി)

„ ഡി. കെ. മാണി ബി. എ. ബി. എൽ.

„ എൻ. പി. വർഗ്ഗീസ് ബി. എ. ബി. എൽ.

എം. എൽ. എ. (പ്ര: സ: അംഗം)

റവ. W. J. സ്റ്റാലം

„ കെ. കൊച്ചുപുത്തൻ എം. എൽ. എ.

(ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ)

„ എം. കെ. മേനോൻ എം. എൽ. എ.

„ K. W. മുരളീധരമാരാർ ബി. എ.

എൽ. എൽ. ബി; എം. എൽ. എ.

„ റവി. ജെ. ജോർജ്ജ് എം. എ.

ഡാ: പി. കെ. നാരായണപിള്ള

എം. എ. പി. എച്ച്. ഡി.

ഗ്രന്ഥാലോകം

മാസികയ്ക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (രണ്ടു പ്രതികൾ) മണിയാർപ്പുകൾ, അഭേക്ഷകൾ, മറ്റു എഴുത്തുകൾ മുതലായവ 'മാനേജർ ഗ്രന്ഥാലോകം ഐക്യസംസ്ഥാന ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം തിരുവനന്തപുരം' എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കണം.

മാനേജർ,

എ. പി. ഉദയഭാനു ബി. എ. ബി. എൽ.